

รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทาง
ภาษาศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา
ยุคพลิกผันดิจิทัล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษา (ภาษาศึกษา)

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พฤษภาคม 2565

รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา
เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของ
นักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล

ลลิตตา ภัคดีวานิช

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษา (ภาษาศึกษา)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พฤษภาคม 2565

รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา
เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของ
นักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล

ลลิตตา ภัคดีวานิช

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษา (ภาษาศึกษา)

คณะกรรมการสอบ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....: ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมรัสมิ์ นาคนิษฐนนต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ทิพยมณฑล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ทิพยมณฑล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ มั่งคั่ง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ มั่งคั่ง)

20 พฤษภาคม 2565

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ทิพยมณฑล ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ มั่งคั่ง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปทมรัสมิ์ นาคนิษฐนนต์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลา ให้คำชี้แนะ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาการศึกษา ที่ดูแลเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือ และถ่ายทอดความรู้แนวคิดอันเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพ ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและต่อส่วนรวม

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ดร.ชนันท์ธิดา ประพิน และ Mr. Taylor James Clifford ที่ช่วยชี้แนะให้คำปรึกษาในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ และสถิติในการวิจัย รวมทั้งผู้บริหาร เพื่อนครู และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่ให้ความสนับสนุน ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในการทำงานวิจัยครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาการศึกษา เอกภาษาศึกษา รหัส 63 ที่อยู่เคียงข้างและร่วมแบ่งปันประสบการณ์ดีๆ คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำและมิตรภาพที่ดีต่อกันเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสนทนา และคุณแม่ณดิน ภักดีวานิช และน้องสาว สำหรับความห่วงใย ความช่วยเหลือ การสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุด จนผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ลลิตตา ภักดีวานิช

หัวข้อวิทยานิพนธ์	รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน มัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล	
ผู้เขียน	นางสาวลลิตตา ภัคคีวานิช	
ปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษา)	
วิชาเอก	ภาษาศึกษา	
คณะกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ทิพยมณฑล รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ มั่งคั่ง	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัล และ 2) ศึกษาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัล หลังการใช้การใ้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 8 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ21202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา จำนวน 4 แผน 20 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบทักษะการพูดนำเสนอและการพูดนำเสนอผ่านสื่อมัลติมีเดีย และ 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษารูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้หน่วยการสอนหัวข้อ Iron Chef Watbanma School ซึ่งประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1: In the kitchen. หน่วยที่ 2: In the garden. หน่วยที่ 3: I can cook. และหน่วยที่ 4: Create my own dish. และเกิดกระบวนการสอน 5 ขั้นตอน

(PRCPR Model) คือ 1) ชั้นวางแผน 2) ชั้นค้นคว้า 3) ชั้นทำงานรวมพลัง 4) ชั้นสะท้อนผล 5) ชั้นนำเสนอผลงาน โดยมีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 อยู่ในระดับดีมาก 2) ผลการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษา พบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 78.50 มีการพัฒนาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title	Technological Pedagogical and Content Knowledge Model in Language Education to Develop English Speaking Communication Skills of Secondary Students in Digital Disruption Era	
Author	Ms. Lalitta Pakdeewanich	
Degree	Master of Education (Education)	
Major	Language Education	
Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Jarunee Dibyamandala	Advisor
	Assoc. Prof. Dr. Charin Mangkhang	Co-advisor

ABSTRACT

The purposes of using the TPACK Model in Language Education to develop English speaking communication skills among Secondary 1 students of Watbanma School were 1) to study TPACK Model in Language Education to enhance the English speaking communication skills of secondary students in digital disruption era. 2) to study the English speaking skills of students after using TPACK Model in Language Education. The samples were 8 students in Secondary 1 on the second semester of the academic year 2021. The research instruments consisted of 1) TPACK Model in Language Education lesson plans for 4 units 20 periods, 2) English speaking test, 3) students assessment form for oral presentation and multimedia presentation, and 4) students assessment form for group working. After finished study all 4 unit plans the data's were analyzed by using means and percentage.

The research findings found that 1) The study of TPACK Model in Language Education lesson plans to develop English speaking communication skills consisted of the unit topic: Iron Chef Watbanma School included of 4 unit plans were Unit 1: In the kitchen. Unit 2: In the garden. Unit 3: I can cook. Unit 4: Create my own dish. with 5 teaching stages (PRCPR Model) 1) Plan 2) Research 3) Collaboration 4) Reflection 5) Public Presentation. The IOC was at 1.0, the quality of the lesson

plans was in a very good level. 2) The results of post-test of English speaking skill showed the average score of 78.50%. More than 60 percentages of students were reached in English learning achievement.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามงานวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา	8
แนวคิดบูรณาการเทคโนโลยี	20
ยุคพลิกผันดิจิทัล	24
ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	27
การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
กลุ่มตัวอย่าง	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง	57
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 4 ผลการดำเนินการวิจัย	58
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
สรุปผลการวิจัย	62
อภิปรายผล	64
ข้อจำกัดในการทำวิจัย	67
ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ	74
ภาคผนวก ข แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	75
ภาคผนวก ค แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ	85
แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	
แบบประเมินผลงานนำเสนอด้วยมัลติมีเดีย	
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	93
ภาคผนวก ง ตัวอย่างการใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชัน Quizizz Vocabulary Game	102
ภาคผนวก จ ตัวอย่างสมุดบันทึกกิจกรรม Iron Chef Watbanma School	
และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	104
ภาคผนวก ฉ ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	
ตารางสรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	
ตารางสรุปผลการประเมินผลงานนำเสนอด้วยมัลติมีเดีย	
ตารางสรุปผลก่อนเรียนและหลังเรียน	117
ภาคผนวก ช ตัวอย่างการทำกิจกรรมและผลงานนักเรียน	128
ประวัติผู้เขียน	132

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	เกณฑ์การประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของ Clark (1972)	32
3.1	ข้อบ่งชี้ของแผนการสอนโดยใช้ TPACK Model ทางภาษาศึกษาออกแบบ หน่วยการเรียนรู้	46
3.2	เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	52
3.3	เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษผ่านสื่อมัลติมีเดีย	53
3.4	เกณฑ์การประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม	54
4.1	การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอน และเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า	58
4.2	ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัล หลังการใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา	59

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพที่

หน้า

2.1 ความสัมพันธ์และการบูรณาการตามโมเดล TPACK

21

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หากเราย้อนเวลาไป 200 กว่าปีที่แล้ว สิ่งที่มีอิทธิพลต่อคนในสังคมแต่ละสังคมได้นั้น ได้แก่ ความเชื่อ ความศรัทธา ค่านิยม และศาสนาเท่านั้น โดยมีการส่งต่ออุดมคติผ่านการสอน บอกกถาจาก รุ่นสู่รุ่นจนกลายเป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติ แต่ทว่าในช่วง 50 ปีหลังมานี้นับตั้งแต่ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม ครั้งที่ 3 ในปี 1969 เทคโนโลยีเริ่มเป็นพลังสำคัญในการเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิต วัฒนธรรม การดำรงชีวิต รูปแบบการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (วราภรณ์ สามโกเศศ, 2559) จนกระทั่งปัจจุบัน เรียกได้ว่าเป็น ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็วและรุนแรงในทุกศาสตร์ ทุกอุตสาหกรรมอย่างสิ้นเชิง และในระยะเวลาที่รวดเร็วอย่างคาดไม่ถึง (Klaus, 2017) ทำให้เกิดคำว่า ยุคพลิกผันดิจิทัล (Digital Disruption Era) คำนี้ได้เกิดขึ้นพร้อมกับยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 การพัฒนาอย่างรวดเร็วของยุคพลิกผันดิจิทัลนี้ทำให้ผู้คนเกิดการแข่งขันและสร้างประสิทธิภาพของตนเพื่อให้ออกสนองความต้องการของการยุคอุตสาหกรรม 4.0 จากหนังสือชื่อว่า “Disruption” ของ Kasali (2017) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงในยุคพลิกผันนี้ว่ามีอยู่อย่างน้อย 3 ประการ ประการแรกผลิตภัณฑ์หรือบริการต่างๆจะดีขึ้นจากของเดิมที่เคยมีอยู่อย่างแน่นอน ประการที่สองราคาของผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆที่เคยมีนั้นจะถูกกลง และประการที่สามผลจากยุคพลิกผันนี้ผลิตภัณฑ์และบริการจะเข้าถึงได้ง่ายขึ้น หรือไม่ทางกลับกันก็ยากที่เข้าถึงยิ่งไปกว่าเดิม ซึ่งสามลักษณะที่กล่าวมานี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพลิกผัน ซึ่งการพลิกผันนี้จะทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ที่เข้ามาแทนที่ระบบเก่าซึ่งมีศักยภาพมากกว่าระบบเดิม เทคโนโลยีดิจิทัลได้ผลิตสิ่งใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากกว่ารวมทั้งคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งทำให้ชีวิตของผู้คนสะดวกสบายเพียงแค่นี้ล้วนแล้วแต่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

จนกระทั่งในศตวรรษที่ 21 นี้ ทั้งโลกได้เข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital Era) ซึ่งเป็นยุคที่มีการรวมตัวกันระหว่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีนาโน เข้ามาช่วยในการทำงานหรือปรับปรุงระบบให้ดีขึ้น มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงาน เปลี่ยนแปลงแพลตฟอร์มของโลกในหลายๆด้าน และมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกให้แก่คนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นด้านการแพทย์ การสื่อสาร รวมไปถึงด้านการศึกษาที่ทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงความรู้จากการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการเรียน สามารถเข้าถึงความรู้ได้

อย่างสะดวกสบายเพียงปลายนิ้วสัมผัส โดยอาศัยการเชื่อมโยงผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งมีรูปแบบให้ใช้งานหลายแพลตฟอร์ม เช่น วิดีโอ เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงอารยธรรมต่อการใช้ชีวิตของผู้คนไป หากมองในมุมของการศึกษาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าผู้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างรวดเร็วและสะดวกสบายมากขึ้น ประกอบกับเด็กในยุคดิจิทัลนี้มีคุณลักษณะที่มีความพร้อมในการใช้และการเข้าถึงสารสนเทศต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วกว่ายุคก่อน และส่งผลให้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ความสนุกสนาน ความท้าทาย การมีปฏิสัมพันธ์ และการลงมือทำมากกว่าการเรียนรู้แบบเดิมในชั้นเรียน เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเป็นอย่างมาก ผู้เรียนในยุคนี้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างไป ผู้เรียนบางกลุ่มสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่ว พวกเขาจะรู้สึกมีโอกาสในการค้นหาความรู้มากขึ้นจากข้อมูลที่ครูจัดเตรียมให้ เพราะผู้เรียนสามารถค้นหาและเข้าถึงได้ด้วยตนเอง ดังนั้นบทบาทของครูจึงควรเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ครูผู้สอนต้องสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ผ่านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและลดช่องว่างระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน

ในบริบทของพื้นที่ที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นโรงเรียนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ชายขอบอำเภอเมือง การเข้าถึงเทคโนโลยีในพื้นที่นั้นถือว่าการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้รู้สึกวิตกกังวลและเป็นสิ่งใหม่ซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกัน ดังนั้นจึงเรียกผู้เรียนในการวิจัยครั้งนี้ว่า ผู้เรียนยุคพลิกผันดิจิทัล ฤทธอมพร เลหาจรัสแสง (2561) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะจำเป็นของผู้เรียนยุคดิจิทัล ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ 2) ทักษะด้านการคิด 3) ทักษะในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ 4) ทักษะในการสืบเสาะค้นหา 5) ความกระตือรือร้น 6) ทักษะพื้นฐานด้านดิจิทัล 7) ทักษะการใช้ภาษาสากล คือเตรียมความพร้อมผู้เรียนในด้านภาษาอังกฤษ 8) ความสนใจในวัฒนธรรมและความตระหนักถึงความเป็นไปในโลก และการวิเคราะห์คุณลักษณะผู้เรียนยุคดิจิทัลที่มีความสนใจช่วงสั้น ขาดทักษะการทำงานร่วมกัน ขาดทักษะในการสื่อสาร เพราะเคยชินกับการเทคโนโลยีที่ติดต่อสื่อสารกันอย่างรวดเร็วผ่านอินเทอร์เน็ต ดังนั้นการออกแบบกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ต้องสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ด้วยเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่แก่นักเรียนยุคพลิกผันดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

ผู้เรียนยุคพลิกผันดิจิทัลควรได้รับการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CTL) โดยเริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษควรคำนึงถึง

ธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา กระบวนการเรียนการสอนควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแรก คือ ภาษาไทย ที่เริ่มการเรียนรู้จากการฟัง และเชื่อมโยงเสียงกับภาพ เพื่อสร้างความเข้าใจ แล้วจึงนำไปสู่การเขียนเสียง คือ การพูด และนำไปสู่การอ่านและเขียน ในที่สุดการจัดการเรียนการสอนจึงควรเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ทั้งนี้ในการจัดกิจกรรมนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันของผู้เรียนการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมคือ การเรียนรู้ภาษาฐานโครงการ (Project-based Language Learning) จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการพูดสื่อสารกัน และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน รวมถึงครูต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เรียนยุคพลิกผันดิจิทัล

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสมกับคุณลักษณะของผู้เรียนในยุคพลิกผันดิจิทัลนี้ การใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา (TPACK Model) เป็นกรอบแนวคิดที่สามารถช่วยครูผู้สอนในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนได้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) โดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระวิชา เทคนิคศาสตร์ การสอน และการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ตามทฤษฎีคอนเนคติวิซึม (Connectivism) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มสังคมออนไลน์ ให้มีความสำคัญกับเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้ (Siemens, 2004) ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะของผู้เรียนยุคพลิกผันดิจิทัลซึ่งแตกต่างจากผู้เรียนในยุคก่อนๆ รวมทั้งการออกแบบเทคนิควิธีการสอนของครูเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในโลกยุคดิจิทัล ผู้เรียนต้องได้รับการส่งเสริมให้มีความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศและการสื่อสาร และทักษะอาชีพ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องปรับเปลี่ยนแนวทางการสอนและออกแบบวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อใช้พัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนยุคพลิกผันดิจิทัลให้มีคุณภาพตามที่สังคมยุคใหม่ต้องการ

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมา รวมถึงจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ (เพิ่มเติม) ให้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนวัดบ้านม้า พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความกล้าแสดงออกดี มีความสนใจในการเรียนการสอนผ่านเทคโนโลยี ชอบความสนุกสนาน แต่มีความสนใจในช่วงสั้น ขาดทักษะการสื่อสาร ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้รูปแบบความรู้ด้านเนื้อหาและวิธีการสอนผนวกเทคโนโลยีในภาษาศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่นักเรียนระดับมัธยมต้น โดยเน้นกิจกรรมการเรียนภาษาฐานโครงการ และมีการบูรณาการกับการใช้เทคโนโลยี รวมถึงเนื้อหาภาษาที่ในหัวข้อที่นักเรียนสนใจต้องการเรียนรู้และฝึกฝน

เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในยุคดิจิทัล ทำให้เกิดความสนุกสนานและความกล้าที่จะใช้ภาษา
อย่างเป็นธรรมชาติ อันจะนำมาซึ่งความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน และ
ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองต่อไป

1.2 คำถามงานวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดข้อคำถามการวิจัย ดังนี้

- 1) รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการ
พูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัลมีขั้นตอนอย่างไร
- 2) ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัลเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษารูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาพัฒนาทักษะ
การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล
- 2) เพื่อศึกษาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัล หลังการใช้
รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

หลังการใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาทักษะการพูด
สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัลสูงกว่าก่อนการใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 จำนวน
7 โรงเรียนที่อยู่ในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมือง 4 ได้แก่ โรงเรียนวัดสันคะยอม โรงเรียนวัด
หนองหล่ม โรงเรียนวัดทุ่งยาว โรงเรียนบ้านฮ่องกอม่วง โรงเรียนบ้านสันป่าเหียง โรงเรียนวัดบ้านม้า
และโรงเรียนวัดชีเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 78 คน (เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา
เมือง 4, 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีโรงเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

1.5.2 ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent variable) คือ การใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา

ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนยุคดิจิทัล

1.5.3 เครื่องมือวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (อ 21202) จำนวน 20 ชั่วโมง หน่วยการสอนหัวข้อ Iron Chef Watbanma School ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ Unit 1: In the kitchen. Unit 2: In the garden. Unit 3: I can cook. Unit 4: Create my own dish.

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษา หมายถึง การนำกรอบแนวคิด Technological Pedagogical and Content Knowledge Model หรือ TPACK Model มาใช้สำหรับการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ โดยผนวกกับรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) และการสอนภาษาฐานโครงการ (Project-based Language Learning) ทำให้เกิดกระบวนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขึ้นวางแผน 2) ขึ้นค้นคว้า 3) ขึ้นทำงานรวมพลัง 4) ขึ้นสะท้อนผล 5) ขึ้นนำเสนอผลงาน

1.6.2 การจัดการรู้ภาษาฐานโครงการ (Project-based Language Learning: PBL) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการนำความรู้และการใช้ภาษาที่เรียนมาใช้ในการทำโครงการ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง นักเรียนต้องทำงานเป็นกลุ่มและมีการวางแผน โดยครูเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ ซึ่งขั้นตอนการทำโครงการ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขึ้นก่อนโครงการ เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา ขึ้นดำเนินโครงการ เป็นการนำภาษาที่เรียนไปใช้ในรูปของการทำโครงการ และขึ้นหลังโครงการ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงาน ประเมินตนเองและผู้อื่น

1.6.3 ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาในการพูดปากเปล่านำเสนอโครงการ (Oral Presentation) และการพูดนำเสนอผลงานผ่านสื่อมัลติมีเดียได้อย่าง

คล้องแคล้วถูกต้องตาม โครงสร้างทางภาษา และสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยวัดความสามารถด้านทักษะ การพูดภาษาอังกฤษจากการนำเสนอผลงาน โครงการงานและการประเมินผลตามสภาพจริง

1.6.4 นักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล หมายถึง ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า ซึ่งอยู่ในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมือง 4 อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1.6.1 ทราบสภาพวิธีการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการใช้ รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา

1.6.2 ได้ขั้นตอนกระบวนการสอนด้วยรูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทาง ภาษาศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา

2.1.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา

- 1) ทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ (Connectivism)
- 2) ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมสังคมของไวคอตสกี (Sociocultural approach)
- 3) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 4) สมมติฐานสิ่งนำเข้า (Input hypothesis) (Krashen, 1997)
- 5) สมมติฐานปฏิสัมพันธ์ (Interaction hypothesis) (Long, 1967 1996)
- 6) สมมติฐานสิ่งนำออก (Output hypothesis) (Swain, 1999)

2.1.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CTL)

2.1.3 แนวการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ (Project-Based Language Learning:

PBLL)

- 1) ความหมายของโครงการ
- 2) ลักษณะและรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ
- 3) ขั้นตอนในการจัดทำโครงการ
- 4) การวัดและประเมินผลโครงการ

2.2 แนวคิดบูรณาการเทคโนโลยี

2.2.1 TPACK Model (Misha and Kohloer, 2006)

- ความหมายและหลักการ

2.2.2 การเลือกวิธีการ เทคโนโลยี และสื่อตามกรอบ TPACK

2.3 ยุคพลิกผันดิจิทัล

- 2.3.1 ความหมายและความสำคัญของพลิกผันยุคดิจิทัล
- 2.3.2 คุณลักษณะของผู้เรียนในยุคพลิกผันดิจิทัล
- 2.3.3 คุณลักษณะของผู้สอนในยุคพลิกผันดิจิทัล

2.4 ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.4.1 ความหมายของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.4.2 องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.4.3 การประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.5 การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง (Authentic Assessment)

2.5.1 แนวคิดและหลักการของการประเมินผลตามสภาพจริง

2.5.2 ลักษณะสำคัญของการวัดและการประเมินผลจากสภาพจริง

2.5.3 ขั้นตอนการประเมินโครงการตามสภาพจริง

2.5.4 วิธีการใช้การประเมินตามสภาพจริง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา

2.1.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา

1) ทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ (Connectivism)

การเรียนรู้ในอดีตมีลักษณะเป็นการถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง องค์ความรู้ หลักการ หรือ มโนทัศน์ความรู้ต่างๆ จากผู้สอนสู่ ผู้เรียน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการทางสติปัญญา แม้จะผ่านกระบวนการเรียนการสอนที่มีหลากหลายขั้นตอนตามแนวคิด และทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ แต่ก็ยังจัดว่าเป็นการสอนโดยตรง (Direct Instruction) โดยเฉพาะทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ต่อมา ทฤษฎีการเรียนรู้สรรมนิยม (Constructivism & Constructionism) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากเดิมว่า ผู้เรียนต้องเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จากการค้นคว้าและศึกษาข้อมูลความรู้โดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยี และคำแนะนำช่วยเหลือ จากผู้สอน จากนั้นผู้เรียนจึงจัดกระทำกับข้อมูล ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้ นำมาสร้างความหมายของสิ่งนั้นด้วยตนเองในลักษณะนำ ตนเองและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ (Starkey, 2012) แต่อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ตามทฤษฎีสรรมนิยมนั้นไม่ได้เกิดจากการสร้าง ความหมายของข้อมูลและประสบการณ์ที่ได้ของผู้เรียนเท่านั้น แต่การเรียนรู้ยังเกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนกับข้อมูลที่ได้ผ่าน การใช้สื่อและเทคโนโลยีด้วย การเรียนรู้นี้เป็นกระบวนการภายในที่ซับซ้อนและต่อเนื่อง ซึ่ง George Siemens เป็นผู้ริเริ่มที่จะอธิบายหลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการดังกล่าว ซึ่งเขาเรียกว่า “ทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้” (Connectivism)

(Siemens, 2005; Starkey, 2012) ทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ เป็นทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับโลกยุคดิจิทัล ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บุคคล องค์กร และเทคโนโลยี สามารถสร้างองค์ความรู้ร่วมกันได้ (Siemens, 2005; Downes, 2012) ผ่านการเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับข้อมูลซึ่งอาจอยู่ในรูป สัญลักษณ์ ข้อความ รูปภาพ เสียง หรืออารมณ์ความรู้สึกที่กระจายอยู่ทั่วไปในเครือข่ายออนไลน์แบบเปิดหรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งการเชื่อมโยงข้อมูลนี้มีลักษณะเป็นเครือข่ายหรือแพร่ขยายอย่างต่อเนื่องได้เมื่อข้อมูลหนึ่งๆ เชื่อมต่อกับข้อมูลอื่นๆ ต่อไปอีก โดย Stephen Downes ได้นำแนวคิดของทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ไปสร้างแบบจำลองทางชีวภาพของสมองและโครงข่ายระบบประสาทเพื่ออธิบายการเรียนรู้ผ่านการเชื่อมโยงนี้ซึ่งเขาอธิบายว่าการเชื่อมต่อกันของข้อมูลเป็นเครือข่ายจะมีลักษณะเรียกว่า นิเวศการเรียนรู้ (learning community) หรือ เครือข่ายความรู้ (knowledge network) โดยเครือข่ายหรือนิเวศการเรียนรู้จะมีขนาดใหญ่หรือเล็กขึ้น ขึ้นอยู่กับจำนวนข้อมูลและบุคคลที่เชื่อมโยงกัน เปรียบเสมือนระบบประสาทของมนุษย์ที่เชื่อมต่อและส่งผ่านข้อมูลระหว่างกันแล้วทำให้เกิดผลลัพธ์ต่างๆ ขึ้น (Downes, 2007; 2012) ดังนั้น การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีเชื่อมโยงความรู้จึงหมายถึงการพัฒนาความรู้ผ่านการ เชื่อมโยงข้อมูลกับเครือข่ายออนไลน์ที่เปิดกว้างรอบตัว ซึ่งข้อมูลดังกล่าวมีจำนวนมากมายและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

2) ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมสังคมของไวกอตสกี (Sociocultural approach)

ไวกอตสกี (1978) พัฒนาทฤษฎีของตนเองขึ้นบนพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ระบบการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (classical conditioning) ของพาฟลอฟ (Pavlov) โดยอธิบายว่าพฤติกรรมมนุษย์คือ การตอบสนองที่มีต่อสิ่งเร้า หรือประสบการณ์ 5 ประเภทรวมกัน คือ 1) การตอบสนองตามกรรมพันธุ์ (inherited reactions) การกระตุกเมื่อถูกเคาะที่หัวเข่า 2) การตอบสนองอันเป็นผลจากการวางเงื่อนไขที่บุคคลนั้นเคยได้รับ (conditional reactions) เช่น การน้ำลายไหลเมื่อได้ยินคำว่า มะม่วง 3) ประสบการณ์ที่ตกทอดมาจากประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรม (historical experience) เช่น ลักษณะการแสดงความเคารพ 4) ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับร่วมกับบุคคลอื่นๆ ในสังคมเดียวกัน (social experience) เช่น การเข้าโรงเรียน 5) จิตสำนึก (consciousness) หรือประสบการณ์ที่ปรุงแต่งขึ้นในจิตใจจากประสบการณ์จริงทั้งหลายที่มนุษย์ได้รับในชีวิต

ไวกอตสกีเชื่อว่า บุคคลสามารถสร้างกระบวนการจำสิ่งที่ตนเองรับรู้ได้ โดยใช้สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่เป็น ข้อตกลงทางสังคม และถูกถ่ายทอดมาทางวัฒนธรรม เช่น ภาษา กิริยาท่าทาง สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ฯลฯ เป็นสื่อกลาง (Mediator) ให้ระลึกถึงสิ่งนั้นๆ ได้ ซึ่งความจำของบุคคลนี้จะมีผลโดยตรงต่อความรู้สึก และกระบวนการคิดของเขาเมื่อรับรู้สิ่งเร้าใหม่ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมทางสังคมและ

วัฒนธรรมจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคล (Vygotsky, 1978: 86 - 87) ดังนั้น กิจกรรมการสอนภาษาที่สองในลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในลักษณะการเรียนรู้แบบ ร่วมงาน (collaborative learning) จึงเกิดขึ้น ซึ่งกิจกรรมการสอนภาษาฐานโครงการนั้นมีลักษณะ ของการร่วมงาน และการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่นั้นความหมายมากกว่ารูปแบบภาษา โดย องค์ประกอบต่างๆ ของการจัดการเรียนการสอนภาษาฐานโครงการมีฐานแนวคิดจากทฤษฎีการสร้าง ความรู้ และทฤษฎีการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมสังคมเช่นกัน

3) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning)

Johnson and Johnson (1992, อ้างใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2559) ให้ความหมายว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมมือ และช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยการ แบ่งกลุ่มเล็กๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันเพื่อเป้าหมายกลุ่ม สมาชิกต้อง รับผิดชอบร่วมกัน ทั้งงานส่วนตนและงานส่วนตัว ทิศนา แจมมณี (2554) กล่าวว่ารูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือ สามารถพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกัน กับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหา เป็นต้น จากรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มุ่งเน้นให้มีเป้าหมายการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

4) สมมติฐานลิ่งนำเข้า (Input hypothesis) (Krashen, 1997)

แครชเชน (Krashen 1997, 19:2) เสนอสมมติฐานนี้ในปี 1982 โดยระบุว่า การรับปัจจัย นำเข้าทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้เป็นความจำเป็นและพอเพียงสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์เกิดได้จากการเข้าใจข้อมูลที่สามารถเข้าใจได้ โดยมนุษย์จะพัฒนาจากระดับ ความรู้ที่มีอยู่ขั้นถัดไปอีกหนึ่งขั้นตามลำดับธรรมชาติ นั่นคือ I plus 1 สมมติฐานดังกล่าวเชื่อมโยงสู่ แนวคิดที่ว่า ในการรับรู้ภาษาที่สองนั้น หากปัจจัยรับเข้ามีเพียงพอและเป็นปัจจัยที่สามารถเข้าใจได้ นั่นก็หมายถึงไวยากรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้นั้น ก็จะเกิดขึ้นอย่างอัตโนมัติ (Krashen, 1985) นอกจากนั้นแครชเชน (Krashen, 1983) ยังสรุปว่าการที่ปัจจัยนำเข้า (input) จะเปลี่ยนให้เป็นข้อมูล ซึมซับ (intake) ได้นั้น เกิดจากการที่ผู้เรียนสังเกตช่องว่างระหว่างรูปแบบของภาษาที่สอง (I plus I) นั่นคือปัจจัยรับเข้าทางภาษาที่ผู้เรียนได้เพิ่มระดับขึ้นเป็นปัจจัย ที่สามารถเข้าใจได้และกฎของภาษา ระหว่างกลาง (Interlanguage rule) ต่อมาสมมติฐานดังกล่าวได้รับการวิจารณ์ เนื่องจากไม่มีข้อพิสูจน์ ที่ชัดเจนและตรวจสอบได้ยาก (McLaughlin, 1987) เนื่องจากไม่มีความชัดเจนว่า ชั้นของระดับปัจจัย รับเข้าที่มีอยู่นั้นมี ลักษณะอย่างไร แนวคิดของคำว่า ความเข้าใจ และการสังเกตช่องว่างก็ไม่ปรากฏ วิธีการดำเนินการที่ชัดเจน

อย่างไรก็ตาม สมมติฐานสิ่งนำเข้า (Input hypothesis) สำหรับ แครชเชน(Krashen) นั้น ถือเป็นศูนย์กลางในการรับรู้ภาษาที่สองโดย แครชเชน (Krashen) เพิ่มเติมว่ากระบวนการหรือสมมติฐานสำคัญที่มีความจำเป็น และเป็นประโยชน์ต่อการรับรู้ภาษาที่สอง เพิ่มเติมจากปัจจัยนำเข้า (Input) ก็คือตัวกรองความรู้สึก (Affective Filter) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการทำให้การรับรู้ภาษาที่สองประสบความสำเร็จ

5) สมมติฐานปฏิสัมพันธ์ (Interaction hypothesis)

จากการศึกษาของลอง (Long, 1981, 1996) พบว่า ความพยายามที่ผู้เรียนใช้ในการสร้างความเข้าใจตรงกันในการปฏิสัมพันธ์ หรือการสื่อสารไม่ว่าด้วย การพูดซ้ำ การพูดเพื่อยืนยันความมั่นใจ การพูดเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ หรือการพูดขอให้ขยายความกระจ่างมีประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือ เป็นการทำให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้ปัจจัยรับเข้าบวกเพิ่มขึ้นอีก 1 ชั้น (i plus) ต่อมา มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับสมมติฐานปฏิสัมพันธ์รูปแบบคล้ายๆ กับลอง (Long) เพื่อพิสูจน์ความเชื่อมโยงของปฏิสัมพันธ์ทางภาษากับความเข้าใจไม่ว่า พิกา (Pica, 1987) หรือ กลาสกับเวรอนีส (Gass and Varonis, 1994) โดยสรุปงานวิจัยของพวกเขาพบว่า การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนนำสู่การสร้างความเข้าใจในการสื่อสาร นอกจากนั้นงานวิจัยของ แมกกี (Mackey, 1999) เกี่ยวกับสมมติฐานการปฏิสัมพันธ์ พบว่าการได้มีส่วนร่วมในการสื่อสารหรือปฏิสัมพันธ์ทางภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ภาษาที่สอง

อย่างไรก็ตามในการรับรู้ภาษาที่สอง แนวคิดของสมมติฐานที่เกี่ยวข้องนอกจากสมมติฐานสิ่งนำเข้า (Input hypothesis) สมมติฐานตัวกรองทางความรู้สึก (Affective Filter hypothesis) และสมมติฐานปฏิสัมพันธ์ (Interaction hypothesis) ดังได้สรุปมาแล้วนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาโดยเชื่อมโยงสมมติฐานดังกล่าวกับปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางภาษา และทฤษฎีทางภาษาศาสตร์โดยใช้แนวคิดการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) เป็นฐานการเรียนรู้ และพัฒนาการศึกษาไปสู่ประเด็นของกระบวนการประมวลข้อมูล นั่นคือปัจจัยนำเข้า (Input) จะเปลี่ยนเป็นปัจจัยซึมซับ (Intake) ได้อย่างไร การศึกษาดังกล่าวบนแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมสังคมของไวโกตสกี (Vygotsky, 1978 86 - 87) ซึ่งเชื่อในเรื่องของความคิดและการเรียนรู้ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคม นอกจากนั้นยังมีมุมมองในเรื่องของสมมติฐานสิ่งนำออก (Output hypothesis) ที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน

6) สมมติฐานสิ่งนำออก (Output hypothesis) (Swain, 1999)

สเวน (Swain, 1999) แสดงมุมมองเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาซึ่งเป็นการมองต่างมุมกับแครชเชน (Krashen) ที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยนำเข้า (Input) โดยมีแนวคิดว่าการรับรู้ภาษา เกิดจาก ผู้เรียนได้รับปัจจัยนำเข้าที่สามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) รวมทั้งมีตัวกรองด้านความรู้สึก

ในระดับต่ำ ขณะที่สเวน (Swain, 1999) กล่าวว่าปัจจัยนำเข้า (Input) เพียงอย่างเดียวเท่านั้นยังไม่เพียงพอต่อการรับรู้ภาษา การเรียนรู้ภาษาหรือการรับรู้ภาษาจะปรากฏผลผลิตของปริมาณการรับรู้หรือผลผลิตทางภาษาที่เกิดขึ้น (Output) นั้นเอง แนวคิดดังกล่าวเน้นให้เห็นว่าการรับรู้ภาษาที่สองนั้น หากผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝน การผลิตถ้อยคำในภาษาที่สองจากกิจกรรมจะช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา โดยข้อมูลหรือผลผลิตทางภาษาตามสมมติฐานของสเวน (Swain) นั้นเป็นมากกว่าผลผลิตทางภาษาที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมกล่าวคือ ข้อมูลทางภาษาที่ผลิตออกมาจากกิจกรรมนั้น ผลักดันผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงปัญหา หรือช่องว่างของภาษาใหม่ที่อยู่จากการสังเกต หรือกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายวิเคราะห์ปัญหาเหล่านั้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบโครงสร้างและรูปแบบของภาษาใหม่ ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาการรับรู้ภาษาที่สองได้

2.1.2 วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CTL)

คือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CTL) Canale and Swain (1980) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic competence and Grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2) ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic competence) หมายถึง การใช้คำ และโครงสร้าง ประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่างๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับ ความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้น การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้น โครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ก็ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพียงแต่เน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร จึงเป็นการให้

ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้อง (accuracy) ด้วย ดังนั้น การเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด (Littlewood, 1991 และ Larsen-Freeman, 2002)

กระบวนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ กิจกรรม เทคนิคการสอน และบทบาทของผู้เรียนและครูผู้สอน

1) กิจกรรม เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สมจริงในห้องเรียน (Richards, 2006) กิจกรรมที่ดีนั้นจะขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรม

1.1) ลักษณะของกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์บทเรียน กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย กิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะสื่อความหมาย กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ผลของการสื่อความหมาย กิจกรรมน่าสนใจและท้าทาย กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความต้องการ กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ กิจกรรมฝึกให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้

1.2) ลักษณะของการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถทำได้หลายลักษณะ ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบในชั้นเรียน เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน – บทเรียน ผู้เรียน - ผู้เรียน ผู้เรียน – ครูผู้สอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ลักษณะการจัดกิจกรรม ได้แก่ การจัดกิจกรรมรายบุคคล การจัดกิจกรรมแบบคู่ การจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม และการจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น

2) เทคนิคการสอน เทคนิคการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อการสื่อสาร เพราะเทคนิคการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารประสบความสำเร็จ เทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่

2.1) ให้ผู้เรียนได้พบและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุด การสื่อสารที่สมจริงคือการที่ ผู้เรียนมุ่งความสนใจไปที่สารที่สื่อออกมาหรือสารที่ต้องการสื่อออกไปไม่หมกมุ่นที่ตัวภาษา (Breen และ Candlin, 1980)

2.2) ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ง่ายขึ้น สื่อตามแนวการสอนแบบ CLT ประกอบด้วย 1) เนื้อหา เช่น กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมคู่ หรือ กิจกรรมกลุ่ม 2) ภาระงาน เน้นการทำงานกลุ่มเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ 3) สื่อจริงที่ใช้ใน

ชีวิตประจำวันที่อยู่รอบตัว

3) บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน

Jack C. Richards (2006) ได้เสนอบทบาทครูและผู้เรียนที่ต้องปรับเปลี่ยนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ผู้สอนมีบทบาทสำคัญ คือ เป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารให้ผู้มีโอกาสดูใช้ภาษาให้มากที่สุด ผู้สอนจะควบคุมการเรียนรู้ในช่วงที่มีการฝึกรูปแบบภาษาเท่านั้น แต่ในช่วงที่ให้ผู้เรียนใช้ภาษา ครูผู้สอนจะลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้กำกับรายการ คอยให้ความสะดวกตลอดจนให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น ครูจะกระตุ้นให้กำลังใจ ช่วยเหลือ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะในขณะที่ผู้เรียนกำลังใช้ภาษา ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ตาม แต่ผู้สอนจะช่วยอธิบายและให้ความช่วยเหลือก็ต่อเมื่อการสื่อสารของผู้เรียนจะจกััน อย่างไรก็ตามผู้สอนยังคงเป็นแหล่งความรู้ (Resource) ให้ผู้เรียนเมื่อเขาต้องการ เป็นผู้เตรียมผู้เรียนให้พร้อมก่อนการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ผู้สอนต้องพยายาม ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนให้มากที่สุด เป็นผู้สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้สอนยังเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ และให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนอีกด้วย

ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียนมากกว่าผู้สอน ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือใช้ภาษาด้วยตนเอง โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน และผู้เรียนพยายามเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น โดยนำสิ่งที่ตนเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นเครื่องมือช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน เช่น การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนสนใจจากห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้อีกด้วย

ขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้สรุปขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนทางภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียน ซึ่งจัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสม

กับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่กันไป

2) **ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)** เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อจะสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป หลังจากที่ผู้เรียนได้รับรู้รูปแบบภาษาว่าเป็นอย่างไรและสื่อความหมายอย่างไรในขั้นนำเสนอไปแล้ว ในขั้นนี้ควรเป็นการฝึกที่เน้นความหมาย (Meaningful drills) เพราะผู้เรียนมีความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การฝึกเน้นความหมายมีหลายแบบ เช่น ฝึกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ฝึกด้วยการเล่นเกมที่มีการควบคุมการใช้ภาษา เป็นต้น

3) **ขั้นนำไปใช้ (Production)** เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริงหรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเองโดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น ส่วนผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีความต้องการและมีความมุ่งหมายในการสื่อสาร และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองมากที่สุด อีกทั้งผู้เรียนควรจะได้ประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสารด้วย เพื่อให้การสื่อสารเหมือนจริงมากที่สุด

2.1.3 แนวการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ (Project-Based Language Learning: PBL)

การเรียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมี โอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะทางภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548, หน้า 1) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยให้นักเรียนเรียนรู้จากการทำโครงการ ก็เป็นอีกหนึ่งแนวคิดที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการฝึกทักษะการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี

1) ความหมายของโครงการ

ดิวอี้ (Dewey, 2003) นักปรัชญาทางการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มการสอนแบบโครงการ ได้ให้

ความหมายของการสอนแบบโครงการสอดคล้องกับไฮน์ (Haines, 1991) กล่าวว่า การสอนแบบโครงการเป็นการสอนที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในชีวิต โดยเริ่มจากปัญหาต่างๆ แล้วดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ให้สำเร็จตามความมุ่งหมายและรับผิดชอบด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยมุ่งเน้นหัวข้อหรือเรื่องที่นักเรียนสนใจมากกว่าตัวภาษา ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเนื้อหา วิธีการศึกษาค้นคว้า การแบ่งงาน ตลอดจนรูปแบบชิ้นงานอันเป็นผลผลิตสุดท้าย ของกระบวนการที่นักเรียนได้ทำข้อตกลงกันไว้ มาปรับใช้ในการดำเนินงาน เป็นการนำภาษามาใช้ในชีวิตจริง และเน้นว่าการทำโครงการสามารถสอนและทดสอบเชิงปัญญาระดับสูงของผู้เรียนได้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบโครงการ เป็นการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคหลากหลายรูปแบบนำมาผสมผสานกัน ได้แก่ กระบวนการกลุ่ม การฝึกคิด การแก้ปัญหา การเน้นกระบวนการ การสอนแบบปริศนาความคิด และการสอนแบบร่วมกันคิด ทั้งนี้มุ่งหวังให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งจากความสนใจอยากรู้หรืออยากเรียนของผู้เรียนเอง โดยใช้กระบวนการคิดและหาคำตอบ ผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงกับแหล่งความรู้เบื้องต้น ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งความรู้ที่ผู้เรียนได้มาไม่จำเป็นต้องตรงกับตำรา แต่ผู้สอนจะสนับสนุนให้ผู้เรียนศึกษาว่าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ และปรับปรุงความรู้ที่ได้ให้สมบูรณ์

โดยสรุปการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานเมื่อนำมาใช้ในการสอนภาษา คือ กิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะภาษาที่หลากหลาย เช่น การนำเสนอข้อมูลด้วยการเขียนและการพูด การมีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกันในกลุ่ม ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาตามบริบทที่เป็นธรรมชาติ คือเกิดจากความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาในระหว่างดำเนินการดำเนินขั้นตอนต่างๆ ซึ่งอาจจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ศึกษาค้นคว้าในประเด็นที่ตนสนใจ และมีกระบวนการทำงานอย่างเป็นแบบแผน โดยนำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้จนบรรลุชิ้นงานสุดท้าย

2) ลักษณะและรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบของโครงการ สามารถสรุปลักษณะเด่นได้ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2545ก; ฟิลลิปส์และคณะ, 1999/2544; ไฮเนส, 1989/2546) ได้แก่

1. มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้เนื้อหามากกว่าเป้าหมายด้านภาษาเฉพาะ ภาษาใดภาษาหนึ่ง
2. เน้นที่ทักษะมากกว่าเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์
3. มีลักษณะมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แม้ครูผู้สอนจะมีบทบาทในการสนับสนุนและ

เสนอแนะตลอดกระบวนการ

4. มีลักษณะเป็นการร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากกันและกัน

5. นำไปสู่การบูรณาการที่แท้จริง ทั้งด้านทักษะและกระบวนการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงภาระงานในชีวิตจริง

6. จะสิ้นสุดหรือจบลงด้วยผลงานในตอนท้าย ซึ่งสามารถให้คนอื่นรับรู้มีส่วนร่วมได้ ทำให้โครงการเป็นสิ่งที่มีความหมายที่แท้จริง ทั้งยังมีการปรับกระบวนการในระหว่างดำเนินการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่ว และความถูกต้อง ชัดเจน ในแต่ละช่วงของการทำโครงการ

7. เป็นสิ่งที่ตั้งใจ กระตุ้นและท้าทาย มีผลดีต่อการสร้างความเชื่อมั่น การรู้คุณค่าของตนเอง และความเป็นอิสระในการดูแลตนเองควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะทางภาษาการเรียนรู้เนื้อหาและความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน

3) ขั้นตอนในการจัดทำโครงการ

นักการศึกษาหลายคน ได้กำหนดขั้นตอนและขอบเขตของโครงการไว้หลากหลายรูปแบบที่สอดคล้องกัน ดังนี้

Fried-Booth (1986, p.6) ได้กำหนดขั้นตอนที่สมบูรณ์ของโครงการไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นวางแผน (Classroom planning) เป็นขั้นที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายเนื้อหาและขอบเขตของโครงการ และพยากรณ์ภาษาที่ผู้เรียนจะต้องใช้ในการทำโครงการ รวมถึงกิจกรรมที่ผู้เรียนจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นดำเนินงาน (Carrying out the project) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดไว้ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้งสี่ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านเขียน ผสมผสานกัน อย่างเป็นธรรมชาติ

3. ขั้นทบทวนและตรวจสอบผลงาน (Reviewing and monitoring the work) เป็นขั้นที่จะมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นทั้งในระหว่างดำเนินการและหลังดำเนินการทำโครงการ ซึ่งจะมีการแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำจากผู้สอน การวิเคราะห์ในกลุ่ม และการสำรวจตนเอง

ซึ่งในระหว่างขั้นตอนการทำโครงการนั้น จะเห็นได้ว่านักเรียนเป็นคนสำคัญที่สุด ครูไม่ใช่ผู้ควบคุมสูงสุดในชั้นเรียน ไฮเนส (1989/2546, หน้า 4-5) ได้สรุปบทบาทของครูในแต่ละขั้นตอนของการทำโครงการไว้ดังนี้

1. ขั้นเริ่มแรก (Pre-project Stage) ครูจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะทำโครงการเมื่อใดและควร

ใช้เวลานานเท่าใดจึงจะเหมาะ จากนั้นครูควรนำหัวข้ออภิปรายกว้างๆ ที่อาจพัฒนาเป็นโครงการขึ้นได้ มาพูดคุยกับนักเรียน เมื่อเร้าความสนใจได้แล้ว ขั้นต่อไปคือกระตุ้นให้นักเรียนเป็นผู้เสนอแนวคิด สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการ ดังนี้

- ทิศทางของหัวข้อ โครงการ
- วิธีการและการจัดกลุ่ม
- ตารางเวลาในการทำโครงการที่เขียนรายละเอียดของขั้นตอนและกิจกรรม

ต่างๆ ซึ่งตารางดังกล่าวนี้จะปรับเปลี่ยนเมื่อลงมือทำโครงการ

- ชิ้นงานบั้นปลายที่เหมาะสม

เมื่อเริ่มขั้นแรกเสร็จสิ้นแล้ว ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงเรื่องแหล่งอ้างอิง การเสาะหาข้อมูลหรือสื่อต่าง ๆ ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำโครงการ โดยถือเป็นความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน แม้ว่าจะเป็นการดีถ้ามีแหล่งอ้างอิงให้นักเรียนได้ใช้ แต่ครูไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้เสาะหาของทุกชิ้นมาให้

2. ขั้นระหว่างการทำโครงการ (During-project Stage) เมื่อตัดสินใจแล้ว และนักเรียนเริ่มลงมือทำงานในกลุ่มแล้ว ครูควรเริ่มสวมบทบาทของผู้อำนวยความสะดวก โดยมีหน้าที่ดังนี้

- เป็นแหล่งรวมแนวคิดและข้อเสนอแนะ โดยเตรียมพร้อมที่จะให้คำแนะนำเมื่อได้รับ คำร้องขอ
- เป็นกรรมการ เพื่อตัดสินใจและยุติข้อโต้แย้งหรือความคิดที่ไม่ลงรอยโดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับการใช้ภาษา

- เป็นประธาน เนื่องจากแต่ละกลุ่มจะต้องนำกิจกรรมของตนมารายงานให้เพื่อนทั้งชั้นได้รับทราบบ้างเป็นครั้งคราว ครูจึงต้องรับหน้าที่ประธานด้วยใจเป็นกลาง

3. ขั้นสุดท้าย (Post-project Stage) เมื่อโครงการดำเนินการมาถึงที่สุด ครูต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่เพื่อให้แน่ใจว่าโครงการนั้นๆ ได้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ หน้าที่ของครูในที่นี้จะใกล้เคียงกับการจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

- ผู้จัด เข้าร่วมอย่างเต็มที่ในการจัดแสดงผลงานหรือชิ้นงานบั้นปลายที่เป็นรายงานเขียน ฯลฯ
- ผู้ประเมิน รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนประเมินการทำโครงการด้วยตนเอง ครูต้องพร้อมที่จะติชมและให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนทำ

จากแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการทำโครงการของนัก การศึกษาหลายท่านที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนแบบ โครงการนั้นมีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ การวางแผน การลงมือ

ปฏิบัติตามแผนและการสรุปและประเมินผล ซึ่งการดำเนินการตามขั้นตอน ดังกล่าวนี้อาจยืดหยุ่นได้ โดยครูต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมและบรรยากาศที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามแนวคิดของภาษาเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติโครงการ

William N. Bender (2012) ได้นำเสนอการออกแบบกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) A Project Anchor คือ การกำหนดจุดหมายหรือจุดสำคัญของโครงการ
- 2) A Driving Question คือ การขับเคลื่อนด้วยประเด็นคำถามตามหลักการของ Bloom's Taxonomy เพื่อแตกประเด็นให้ผู้เรียนค้นพบสิ่งที่ตนต้องการ
- 3) Student Choice and Student Voice การเลือกประเด็นจากผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจ เลือกโครงการที่สอดคล้องกับทักษะความสามารถของผู้เรียน
- 4) Specific Process for Investigation and Research คือ กระบวนการเฉพาะเพื่อการแสวงหาคำตอบ เตรียมข้อมูลเพื่อการดำเนินงานในขั้นถัดไป
- 5) Student Inquiry and Innovation คือ การสืบเสาะหาความรู้และนวัตกรรมเพื่อเกิดกระบวนการดำเนินงาน
- 6) Collaboration and Teamwork คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือและการทำงานเป็นทีม
- 7) Opportunities for Reflection คือ ผู้เรียนมีโอกาสนำมาไตร่ตรองและแบ่งปันข้อมูล
- 8) Feedback and Revision คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับและตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิด
- 9) Public Presentation of the Project Result คือ การนำเสนอผลงานของการดำเนินงานของกลุ่ม จากกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่กล่าวมานี้ เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพฤติกรรมและธรรมชาติของผู้เรียน

4) การวัดและประเมินผลโครงการ

การประเมินในโครงการเป็นการวัดผลประเมินผลผู้เรียน และการประเมินโครงการโดยรวม ซึ่งสามารถประเมินได้ทั้งกระบวนการ และผลสำเร็จ การประเมินผลสามารถทำได้ด้วยผู้เรียนรายบุคคล ทำเป็นกลุ่ม หรือทำทั้งห้อง

ไรเบ และ วิดอล (Ribe and Vidal, 1993: 82 - 90) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากตอบสนองนโยบายของระบบการศึกษา และเป็นเครื่องมือของกระบวนการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีอิสระในการวางแผนการทำงาน

นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้สอนได้เห็นถึงปัญหา และเข้าใจความรู้สึกของผู้เรียนในวิธีการทำงานที่แตกต่างกัน สิ่งที่ประเมินไม่ใช่เพียงแต่ความถูกต้องทางภาษาเพียงอย่างเดียวแต่ได้รวมไปถึงประเด็นสำคัญต่างๆ ใน โครงงาน เช่น เนื้อหา ภาษาการนำเสนอ รวมทั้งปัจจัยที่ไม่ใช่ภาษา เช่น ความพยายาม จุดประสงค์ ทักษะ การพัฒนาทางสติปัญญา เป็นต้น

การประเมินโครงการโดยรวม นอกจากจะทำการประเมินโดยผู้เรียน และผู้สอนแล้วยังสามารถทำได้โดยผู้เรียน อภิปรายกลุ่ม ได้วาที อาจเชิญผู้สังเกตการณ์มาประเมินด้วย โดยผู้สังเกตการณ์ ควรมีข้อมูลที่เป็นหลักฐานว่าอะไรเกิดขึ้นในระหว่างทำโครงการ เช่น การบันทึกการสังเกตการณ์ และบันทึกของผู้เรียน เพื่อนำไปวิเคราะห์ในการประเมิน ซึ่งผู้สังเกตการณ์ต้องเน้นในประเด็นด้านภาษา เนื้อหา ปริมาณ งานที่ผลิตออกมา ความต่อเนื่องของภาระงาน การมีส่วนร่วม และการใช้สื่อศูนย์กลางการเรียนรู้ นอกจากนี้สามารถบันทึกวิดีโอ หรือบันทึกเสียง

นอกจากนี้แนวคิดที่น่าสนใจของสุชาติ วงศ์สุวรรณ (2542: 24 - 25) กล่าวว่า แนวทางประเมินการปฏิบัติโครงการของผู้เรียน เป็นการประเมินตามสภาพจริง มีกรอบการประเมิน ดังนี้

- 1) ประเมินการแสดงผลออกถึงผลการเรียนรู้ ความคิด ความสามารถ ทักษะ คุณภาพ จริยธรรม และค่านิยม รวมทั้งกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการทำงาน และผลงาน
- 2) ประเมินอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้น จนเสร็จสิ้นโครงการ ประเมินตามสภาพจริง และเป็นธรรมชาติ
- 3) ประเมินจากผลงาน การทดสอบ แบบบันทึกต่างๆ ในการสังเกต ความรู้สึก การสัมภาษณ์ เพิ่มสะสมงาน และหลักฐานอื่นๆ
- 4) ประเมินโดยตัวผู้เรียนเอง เพื่อน ครู ผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ

ดังนั้น การประเมินผลโครงการภาษาอังกฤษ สามารถประเมินผลโดยคำนึงถึงการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงาน โครงการในตัวของโครงการเองอยู่แล้ว ซึ่งเราสามารถตรวจสอบ หรือประเมินได้เป็นระยะ ในการปฏิบัติโครงการครูต้องเป็นผู้เตรียม หรือวางแผนแนวทางในการประเมินงาน โดยอาจจะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดรูปแบบ หรือเกณฑ์การประเมินก็ได้

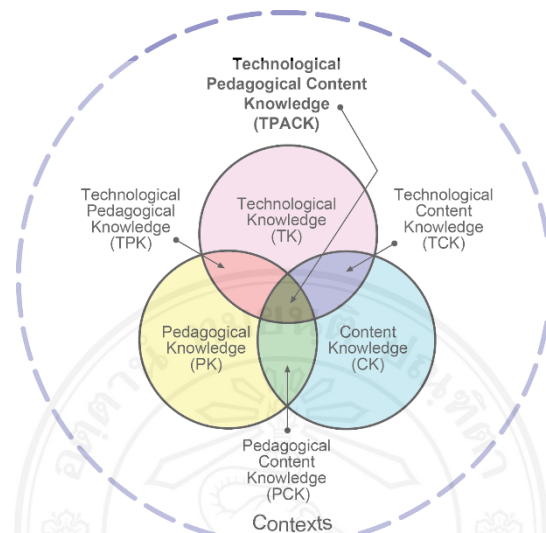
2.2 แนวคิดบูรณาการเทคโนโลยี

2.2.1 TPACK Model (Misha and Kohloer, 2006)

ความหมายและหลักการ

Technological Pedagogical Content Knowledge หรือ TPACK Model ถูกพัฒนาโดย Misha and Koehler (Koehler, 2016) มีวัตถุประสงค์หลักคือ การที่จะทำให้ครูผู้สอนสามารถบูรณาการ

เลือกใช้ และผลิตสื่อนวัตกรรมทางเทคโนโลยี เพื่อให้มีความสอดคล้องกันกับหลักทฤษฎีการสอน และเนื้อหาวิชาที่สอน (Koehler, 2016; Lu, 2016, Mishra & Koehler, 2006) TPACK แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่สำคัญขององค์ประกอบ 3 ด้านใหญ่ ที่มีความสัมพันธ์กัน 7 ประการ ตามโมเดลที่สำคัญ คือ

รูปภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์และการบูรณาการตามโมเดล TPACK (Koehler, 2016)

1) Content Knowledge (CK) คือ สารความรู้เนื้อหาองค์ประกอบสำคัญทั้งหมด ที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารทางภาษาได้ทั้งโดย วิธีวจนภาษา และอวจนภาษา (verbal and non-verbal language) โดยครูผู้สอนต้องมีความรู้อย่างน้อยตาม หลักสูตรที่ระบบการศึกษากำหนดเอาไว้

2) Pedagogical Knowledge (PK) คือ ความรู้ด้านกระบวนการสอน หมายถึง ครูผู้สอนที่รู้ถึงกลยุทธ์และวิธีในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และมีการฝึกฝนตาม แนวทางการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถนะทางด้านภาษาได้ อย่างเหมาะสม

3) Technological Knowledge (TK) คือ ความรู้ ในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เช่น โปรแกรม Microsoft พื้นฐาน หรือเข้าใจและรู้ถึงการใช้งานของเครื่องมือทาง เทคโนโลยีต่างๆ เช่น Projector, Visualizer, Interactive Whiteboard โดย ครูผู้สอนอาจไม่เชี่ยวชาญในการสอนหรือเรื่องของ เนื้อหาในการสอนมากนัก ความรู้ในข้อที่ 1-3 ถือเป็นทักษะเดียวหรือความรู้เฉพาะด้านซึ่งยังไม่เพียงพอในการ ปรับใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นครูผู้สอนจึง จำเป็นต้องบูรณาการความรู้ด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งรวมไปถึงข้อ 4-6 คือ PCK, TCK และ TPK

4) Pedagogical Content Knowledge (PCK) คือ ความรู้ในกระบวนการสอนภาษา

รูปแบบ แนวทางการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาเฉพาะเจาะจงนั้นๆ โดย สามารถปรับใช้เทคนิคในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหา นั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารทางภาษาได้ ซึ่งกิจกรรมที่เหมาะสมกับแนวทางการสอน แบบนี้คือ Communicative Teaching Approach เน้นการฟัง และอ่านจากเอกสารจริง ฝึกสร้างประโยค และใช้กิจกรรม Role Play/Information Gap ในการฝึกฝน เป็นต้น

5) Technological Content Knowledge (TCK) คือ ความรู้ ความเข้าใจการใช้เทคโนโลยี ที่หลากหลายน่าสนใจและเหมาะสมกับการสอนเนื้อหาทางภาษา เฉพาะเจาะจงนั้นๆ และสามารถพิจารณาว่าเทคโนโลยีสารสนเทศใดที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ความรู้ในเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ โดยหมายรวมถึงความเข้าใจใน การใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงวัฒนธรรมของภาษาที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ด้วย

6) Technological Pedagogical Knowledge (TPK) คือความรู้ความเข้าใจว่าการสอนและการเรียนรู้สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงไปได้ เมื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่ ใช้เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงความรู้เทคนิควิธีการในการสอนภาษานั้นสามารถ เปลี่ยนแปลงไปตามความสามารถ หรือข้อจำกัดต่าง ๆ ของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคสำคัญในการสอนถ้าผู้สอนไม่รู้เนื้อหาภาษาที่จะสอนอย่างแท้จริง อาจทำให้สอนผิด หรือสอนได้ไม่ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

7) Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK) คือ การบูรณาการ (interaction and incorporation) ความรู้ ความสามารถ ทักษะ การผสมผสานในการใช้สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีกับวิธีสอน เนื้อหา ในการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญที่ สัมพันธ์กันคือ เนื้อหา (Content: CK), วิธีสอน (Pedagogy: PK) และเทคโนโลยี (Technology: TK) ที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะ มีความรู้ความเข้าใจด้านภาษา และวัฒนธรรมที่เรียน

2.2.2 การเลือกวิธีการ เทคโนโลยี และสื่อตามกรอบ TPACK

การเลือกวิธีการ เทคโนโลยี สื่อและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ครูผู้สอนสามารถ กระทำได้ 3 วิธี ดังนี้

1) เลือกจากสื่อการสอน ที่มีอยู่แล้ว (Selecting available materials) ส่วนใหญ่ในสถานศึกษามักจะมีทรัพยากรที่สามารถใช้เป็นสื่อได้อยู่แล้วแต่มักจะอยู่ใน รูปแบบของหนังสือหรือตำราเรียน ครูผู้สอนจึงควรรค้นหาสื่อและเทคโนโลยีเพิ่มเติม จากแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่ได้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน ดังตัวอย่างเช่น หาก ครูผู้สอนต้องการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนและตรวจสอบความเข้าใจหลังจาก การฟัง การใช้คลิปวิดีโอที่มีอยู่แล้วจาก www.youtube.com หรือ

www.ted.com/talk หรือการใช้คลิปเสียงจากแอปพลิเคชัน เช่น Podcast, Echo English, Learn English Listening ESL อาจเป็นทางเลือกหนึ่งได้ หรือถ้าหากครูผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด ครูผู้สอนอาจเลือกใช้แอปพลิเคชัน English Conversation Practice, Speak-Practice Your English, Speak English Fluently เป็นต้น ดังนั้น สิ่งที่ครูผู้สอนต้องกระทำ คือ การตรวจสอบความี สิ่งใดที่สามารถใช้เป็นสื่อการสอนได้บ้าง โดยเลือกให้ตรงกับลักษณะของผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการเรียน โดยการศึกษาคุณก่อนให้ละเอียดก่อนที่จะนำมาใช้จริง รวมไปถึงควรตรวจสอบสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อื่น ๆ ภายในห้องเรียนว่าสามารถใช้งานได้หรือไม่ เช่น การเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต ไร้สาย เครื่องฉายโปรเจกเตอร์ เป็นต้น ตลอดจน อุปกรณ์ช่วยสอนต่างๆ ว่ามีสิ่งไหนขาดหรือไม่ เพื่อที่ครูผู้สอนจะสามารถเตรียมการ จัดการเรียนการสอนล่วงหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ ลำโพง ไมโครโฟน แสงสว่างภายในห้องเรียน เป็นต้น

2) ดัดแปลงสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่แล้วให้ใช้ได้ดีและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น (Modifying existing materials) ทั้งนี้ย่อมขึ้นกับเวลาและงบประมาณในการดัดแปลงสื่อ นั้นด้วย ดังตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนมีคลิปวิดีโอเกี่ยวกับการใช้ Tenses ต่างๆ ในภาษาอังกฤษทั้งหมด 12 Tenses แต่วัตถุประสงค์ของครูผู้สอนต้องการสอน เรื่อง Simple Present Tense เพียงเรื่องเดียว ครูผู้สอนจึงต้องมีความสามารถในการดัดแปลงหรือตัดต่อคลิปวิดีโอให้เหลือเพียงเรื่องที่ต้องการเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น หรือ ครูผู้สอนมีข้อมูลที่ดีว่าเป็นประโยชน์และตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่อยู่ในหนังสือที่มีราคาแพงมาก หากให้ผู้เรียนซื้อหนังสือเล่มดังกล่าวทุกคนเพื่อใช้เนื้อหาเพียงไม่กี่หน้าก็อาจจะไม่คุ้มค่า ครูผู้สอนจึงต้องมีการดัดแปลงหรือนำมาจัดพิมพ์ใหม่เพื่อนำเสนอในรูปแบบ PowerPoint Slides ให้แก่ผู้เรียน เป็นต้น ดังนั้น สิ่งที่ครูผู้สอน ต้องกระทำ ก็จะต้องตรวจสอบดูสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ให้ละเอียดก่อนที่จะนำไปใช้ เพื่อจะได้เลือกใช้ในส่วนและเนื้อหาที่เหมาะสมกับความต้องการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดเอาไว้

3) การออกแบบสื่อการเรียนการสอนใหม่ (Designing new materials) ในกรณี ที่ไม่มีสื่อเดิมอยู่ หรือสื่อที่มีอยู่แล้วไม่สามารถนำมาดัดแปลงให้ใช้ได้ตามที่ต้องการ ครูผู้สอนย่อมต้องมีการออกแบบ และจัดทำสื่อใหม่ซึ่งต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนและลักษณะของผู้เรียน มีงบประมาณ ในการ จัดทำเพียงพอหรือไม่ มีเครื่องมือและผู้ชำนาญในการจัดทำสื่อการสอนหรือไม่ เป็นต้น ดังตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนพบว่าการนำเสนอคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบเดิม ๆ โดยการ แสดงคำศัพท์บนกระดาน และให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามและบอกความหมาย เป็นวิธีการเก่าที่ไม่น่าสนใจและทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ครูผู้สอนอาจเปลี่ยนรูปแบบ โดยการนำเสนอคำศัพท์ผ่านการเล่นเกมหาขความหมายของคำศัพท์ผ่านรูปภาพด้วย แอปพลิเคชันที่ผู้เรียนสามารถใช้งาน

ผ่านสมาร์ทโฟนของตนเองได้ เช่น Kahoot!, Quizziz, Mentimeter, Padlet เป็นต้น ซึ่งแอปพลิเคชันเหล่านี้ครูผู้สอนสามารถดาวน์โหลดมาใช้งานได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย เพียงแค่ครูผู้สอนลงทะเบียนใช้งานและสร้างเนื้อหาบทเรียนใหม่ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ ครูผู้สอนอาจเลือกใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ที่เป็นโซเชียลมีเดียต่างๆ เช่น Facebook, Instagram, Line เป็นต้น เป็นช่องทางในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนสามารถเข้าไปสร้างและออกแบบกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนต่างๆ ในช่องทางเหล่านี้ได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมที่มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น การเลือกวิธีการ เทคโนโลยี สื่อและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ทั้ง 3 วิธีข้างต้น สิ่งสำคัญที่สุดคือ ครูผู้สอนต้องคำนึงอยู่เสมอว่าสิ่งที่เลือกมานั้นตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ทั้งนี้ ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่คอยติดตามข่าวสารด้านสื่อและเทคโนโลยีด้านการสอนอย่างสม่ำเสมอ หากมีสื่อและเทคโนโลยีการสอนรูปแบบใหม่ที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ก็สามารถที่จะนำมาใช้กับการเรียน การสอนได้ตลอดเวลา

2.3 ยุคพลิกผันดิจิทัล

2.3.1 ความหมายและความสำคัญของยุคพลิกผันดิจิทัล

ยุคพลิกผันดิจิทัล (Digital Disruption Era) คำนี้ได้เกิดขึ้นพร้อมกับยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 การพัฒนาอย่างรวดเร็วของยุคพลิกผันดิจิทัลนี้ทำให้ผู้คนเกิดการแข่งขันและสร้างประสิทธิผลของตนเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของการยุคอุตสาหกรรม 4.0 จากหนังสือชื่อว่า “Disruption” ของ Kasali (2017) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงในยุคพลิกผันนี้ว่ามีอยู่อย่างน้อย 3 ประการ ประการแรกผลิตภัณฑ์หรือบริการต่างๆ จะดีขึ้นจากของเดิมที่เคยมีอยู่อย่างแน่นอน ประการที่สองราคาของผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ ที่เคยมีนั้นจะถูกลง และประการที่สามผลจากยุคพลิกผันนี้ผลิตภัณฑ์และบริการจะเข้าถึงได้ง่ายขึ้น หรือไม่ในทางกลับกันก็ยากที่เข้าถึงยิ่งไปกว่าเดิม ซึ่งสามลักษณะที่กล่าวมานี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพลิกผัน ซึ่งการพลิกผันนี้จะทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ที่เข้ามาแทนที่ระบบเก่าซึ่งมีศักยภาพมากกว่าระบบเดิม เทคโนโลยีดิจิทัลได้ผลิตสิ่งใหม่ที่มีประสิทธิภาพพร้อมทั้งคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งทำให้ชีวิตของผู้คนสะดวกสบายเพียงแค่ปลายนิ้วสัมผัสผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

อย่างไรก็ตามสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงอารยธรรมต่อการใช้ชีวิตของผู้คนไปแต่ไม่ได้หมายถึงผู้คนทุกคนมีความพร้อมสำหรับการเผชิญสิ่งใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หากมองในมุมของการศึกษาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าผู้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างรวดเร็วและสะดวกสบายมากขึ้น ประกอบกับเด็กในยุคดิจิทัลนี้มี

คุณลักษณะที่มีความพร้อมในการใช้และการเข้าถึงสารสนเทศต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วกว่าคนยุคก่อน และส่งผลให้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ความสนุกสนาน ความท้าทาย การมีปฏิสัมพันธ์ และการลงมือทำมากกว่าการเรียนรู้แบบเดิมในชั้นเรียน เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเป็นอย่างมาก ผู้เรียนในยุคนี้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างไป ผู้เรียนบางกลุ่มสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่ว พวกเขาจะรู้สึกมีโอกาสในการค้นหาความรู้มากขึ้นจากข้อมูลที่ครูจัดเตรียมให้ เพราะผู้เรียนสามารถค้นหาและเข้าถึงได้ด้วยตนเอง ดังนั้นบทบาทของครูจึงควรเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ครูผู้สอนต้องสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ผ่านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลพลิกผัน อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและลดช่องว่างระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน

2.3.2 คุณลักษณะของผู้เรียนในยุคพลิกผันดิจิทัล

ลักษณะของผู้เรียนในยุคพลิกผันดิจิทัลหรือเรียกผู้เรียนในยุคนี้ว่าเป็น ผู้เรียน Gen Z (Generation Z) เป็นคำนิยามของคนที่เกิดหลังปี พ.ศ.2540 ขึ้นไป เทียบอายุแล้ว คือ วัยเยาวชนที่เติบโตมาพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือทางเทคโนโลยีต่างๆ มีความสามารถในการเรียนรู้ได้รวดเร็ว (ดนุตา จามจูรี, 2563) และมีคุณลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างจากผู้เรียนรุ่นก่อนๆ จากบทความ Personality Traits of Thai Gen Z Undergraduates: Challenges in the EFL Classroom? (Sriprom, Rungswang, Sukwitthayakul, & Chansri, 2019: p.170-172) ได้อธิบายคุณลักษณะของ Gen Z ไว้ 8 ประการ ได้แก่ 1) มีความเป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรม คือมีความรู้ในการหาเงินผ่านแอปพลิเคชันในมือถือและเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีอื่นๆ 2) เป็นนักวิจารณ์วิพากษ์กล้าแสดงความคิดเห็น 3) มีความสนใจช่วงสั้นๆ ชอบการเข้าถึงข้อมูลหรือประเด็นที่เข้าใจได้ง่ายๆ 4) มีความต้องการความพึงพอใจทันที มีการใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมที่มีอุปกรณ์สื่อสารต่างๆ ตลอดเวลาทำให้มีความอ่อนไหว หรือเจ็บปวดจากเนื้อหาหรือการสื่อสาร และกลายเป็นผู้ที่แยกตัวออกจากสังคม 5) สามารถทำงานหลายอย่างพร้อมกัน เพราะเคยชินกับการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีและแอปพลิเคชัน โซเชียลมีเดียหลายอย่างได้อย่างดีในเวลาเดียวกัน 6) ขาดการทำงานร่วมกัน ชอบทำงานคนเดียวแม้ว่าจะฉลาดกว่ากำกับตนเองได้มากกว่าแต่เมื่อเทียบกับรุ่นก่อนๆ จะไม่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานเป็นทีม 7) ขาดทักษะในการสื่อสาร ด้วยเทคโนโลยีขั้นสูงเป็นตัวทำหน้าที่เชื่อมปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตลอดเวลาผ่านแอปพลิเคชัน ทำให้การสื่อสารแบบตัวต่อตัวลดลงทั้งการพูดและรวมถึงทักษะการเขียนที่ไม่ดี เนื่องจากเคยชินกับการสื่อสารแบบสั้นๆ ขาดรายละเอียดของข้อมูล 8) มีความรักดีและใจกว้างต่อสมาชิกกลุ่มเพื่อนมีน้ำใจต่อผู้อื่นและต่อประเด็นทางสังคม

จากประเด็นคุณลักษณะของผู้เรียน Gen Z ซึ่งผู้เรียนกลุ่มนี้ถูกเรียกว่าเป็น เด็กยุคดิจิทัล

เนื่องจากเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้เกิดการเชื่อมต่อกันได้ง่ายและรวดเร็ว เกิดการยอมรับเรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้ยังมีทักษะการสื่อสารที่ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากมีพฤติกรรมการเรียนรู้และศึกษาทุกข้อสงสัยผ่านอินเทอร์เน็ตมากกว่าพูดคุยสื่อสารกับคนรอบข้าง ดังนั้นเป็นความท้าทายของครู EFL ที่จะเป็นต้องออกแบบกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชาวไทยที่อยู่ในช่วงวัยเยาวชน Gen Z หรือเรียกได้ว่าเป็นนักเรียนยุคพลิกผันดิจิทัล จากคำกล่าวที่ว่า “Baby Boomers เปลี่ยนการเมือง Gen X เปลี่ยนครอบครัว Gen Y เปลี่ยนงาน และ Gen Z จะเปลี่ยนการศึกษา” (Trunk,2011 อ้างใน คุณดดา จามจรี, 2563) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จำเป็นต้องมีการใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชันในการจัดกิจกรรม เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบันอย่างแท้จริง

2.3.3 คุณลักษณะของผู้สอนในยุคพลิกผันดิจิทัล

การเรียนการสอนในในยุคพลิกผันดิจิทัลนี้ "ครู" ต้องเปลี่ยนบทบาทเป็น "โค้ช" เนื่องจากในปัจจุบัน ความรู้มีมาก ครูจะจัดการอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ให้หมด ผลวิจัยแนะนำว่า ให้สอนเฉพาะที่สำคัญๆ ผู้เรียนสามารถนำความรู้นั้น ไปบูรณาการและต่อยอดได้ ส่วนความรู้ที่ไม่ได้สอน ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้เอง สิ่งสำคัญในการเรียนการสอนในยุคพลิกผันดิจิทัล คือ ต้องเปลี่ยนวิธีการของการศึกษา คือเปลี่ยนเป้าหมายจาก "ให้ความรู้" ไปสู่ "ให้ทักษะ" เปลี่ยนจาก "ครูเป็นหลัก" เป็น "ผู้เรียนเป็นหลัก" โดยครูแห่งยุคพลิกผันดิจิทัล ไม่ได้เป็นผู้ให้ความรู้แต่ต้องช่วยแก้ไขความผิดๆ ของผู้เรียน เนื่องจากสังคมเปลี่ยนทำให้ผู้เรียนเปลี่ยน ผู้เรียนสมัยนี้ไม่ได้เรียนความรู้และข้อมูลสำคัญเฉพาะจากโรงเรียนอีกต่อไป หรือกล่าวได้ว่า สมัยนี้ผู้เรียนรับความรู้จากโรงเรียน เป็นแหล่งรอง ไม่ใช่แหล่งหลัก คือ การรับจากสังคมโดยรอบ โดยเฉพาะจากสื่อมวลชน และอินเทอร์เน็ต ความรู้จากแหล่งต่างๆ นอกโรงเรียนนั้น ผู้เรียนรับมาอย่างถูกต้องบ้าง รับมาแบบเข้าใจผิดบ้าง (วิจารณ์ พานิช, 2556) ครูเป็นผู้ที่มีความหมายและปัจจัยสำคัญมากที่สุดในห้องเรียน และเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้เพราะคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู (พิณสุดา สิริรังษศรี, 2557; วรากรณ์ สามโกเศศ, 2553, ม.ป.ป.) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านของเบอร์กมานน์และแซมส์ (Bergmann & Sams 2012) กล่าวว่า การนำนักเรียนสู่โลกดิจิทัลช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครูเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มบทบาทของครูเป็นทั้งพี่เลี้ยง (Mentor), เพื่อนบ้าน (Neighbor) และผู้เชี่ยวชาญ (Expert) เป็นต้น

จริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน (ภาสกร เรืองรอง และคณะ, 2557) ดังที่ ทิศนา แคมมณี ระบุว่า การเป็นครูยุคใหม่ต้องมีทั้งศาสตร์ และศิลป์ในการจัดการเรียนรู้ โดยศาสตร์การสอน (Science of Teaching) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้และการสอนที่สังคมโลกได้สั่งสมมาตั้งแต่

อดีตจวบจนปัจจุบัน ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย จุดมุ่งหมาย และ วัตถุประสงค์ของการสอนที่กำหนด ความรู้ดังกล่าวได้มาจากการคิด การวิเคราะห์ของนักปราชญ์ และนักคิดทั้งหลาย หรือได้มาจากการศึกษาค้นคว้า ทดสอบ พิสูจน์ตาม กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่าง ๆ ข้อความรู้นี้ประกอบด้วย ปรัชญาการศึกษา บริบททางการสอน ทฤษฎี หลักการ แนวคิด ระบบ รูปแบบ วิธีการเทคนิค และ จิตวิทยาทางการเรียนรู้และการสอน การวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนการสอน การดำเนินการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ส่วน ศิลปะการสอน (Art of Teaching) หมายถึง ความรู้ และความสามารถในนำจิตวิทยา วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ ไปใช้ในการสอนเพื่อช่วยให้การสอน มีความน่าสนใจ สนุก มีชีวิตชีวา และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่าย สะดวก รวดเร็วราบรื่นและมีความสุข (ทิสนา เขมมณี, 2559) ซึ่งสอดคล้องตามข้อเสนอการยกระดับครูในยุคพลิกผันดิจิทัล คุณลักษณะครูที่มีคุณภาพ คือ (1) เป็นผู้ที่มีการจิตวิญญาณของความเป็นครูและผู้นำ (2) มีความรู้ ความสามารถและทักษะการจัดการเรียนรู้ (3) มีทักษะการสื่อสาร (4) อำนวยความสะดวกในการ เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (5) ตื่นรู้ ทันสมัยทันเหตุการณ์ (6) ตามทันเทคโนโลยีและข่าวสาร ความก้าวหน้าทางวิทยาการและความรู้ (7) สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน (8) ใฝ่คว้า หาความรู้และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง (9) เป็นแบบอย่างทางคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรม (10) รู้และเข้าใจความเป็นเอกลักษณ์ความเป็นชาติไทยที่หลากหลาย (1) ภาควิชาภาษาไทยที่หลากหลาย (1) ภาควิชาภาษาไทยและพลโลก (12) ยอมรับและเป็นผู้รับการเปลี่ยนแปลง (13) มีความพร้อมและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและประชาคมอาเซียน (พิณสุดา สิริรังษศรี, 2557) นอกจากนี้ ครูต้องมี คุณลักษณะที่มีคุณภาพตามข้อเสนอที่กล่าวมาแล้ว ครูต้องมีบทบาทครูที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การ เรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการแสวงหาความรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้ ครูจึงต้องปรับตัวให้ทันสมัยต่อ โลกทั้งใน ด้านความรู้ที่ใช้สอนและเทคนิคการสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับผู้เรียนยุคนี้เพื่อกระตุ้นการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2.4 ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะการพูด ใช้สื่อความได้ง่ายสะดวกและเป็นที่ยอมรับ โดยผู้พูดสามารถใช้น้ำเสียงหรืออากัปกิริยาประกอบการพูด เพื่อช่วยให้การสื่อความหมายชัดเจนตรงตามเจตนาของผู้พูด

2.4.1 ความหมายของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การพูด เป็นพฤติกรรมทางภาษาที่เราใช้ในการสื่อสาร เป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และ อากัปกริยา จนเป็นที่เข้าใจกัน ภาษาที่เราใช้ในการพูดจึงเป็นสิ่งสำคัญผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่านให้ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

ศิริพันธ์ เอื้อน ไชยวงศ์ (2560) ได้ให้ความหมายการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร หรืออาจเป็นการสื่อสารทางด้านอารมณ์ ท่าทาง ความคิดที่ต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจ ทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ และเกิดการตอบสนองซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2552) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูด โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง สีหน้า แววตา รวมทั้งกิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมาย และตอบสนองตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

รัชนี คุณานุวัฒน์ (2552) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเกิดการตอบสนองการพูด การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่มีหลักการและกฎเกณฑ์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะ ถึงขั้นเป็นที่พอใจอีกส่วนหนึ่งเป็นความสามารถพิเศษหรือศิลปะเฉพาะตัวของผู้พูดแต่ละบุคคล ผู้พูดสามารถทำให้ผู้ฟังให้นิ่งอยู่กับที่ จิตใจจดจ่ออยู่กับการฟังเรื่องที่พูด

Bygate (2001) กล่าวว่า การพูดเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการเลือกสรรคำพูด เพื่อให้ตรงกับความรู้สึกและความต้องการสื่อความหมายกับผู้ฟัง

Cohen (1994) กล่าวว่า การพูดมีความเกี่ยวข้องกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การเลือกใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างทางภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

Krashen และ Terrel (1983) เห็นว่า การพูดจะสัมพันธ์กับการฟัง ดังนั้น ผู้พูดภาษาที่สองจะพูดได้คล่องเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยนำเข้าที่มาจากกรฟังด้วยเช่นกันจากความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

Paulston & Bruder (1976) ให้ความหมายของการพูดว่า ความสามารถในการสื่อสารของผู้พูด ที่ทำการสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การสื่อสารอาจกระทำโดยการใช้ภาษาโดยตรงหรือใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย (Non-verbal behavior) Valette (1977) ให้คำจำกัดความของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นทักษะทางสังคม สำหรับการพูดโดยใช้ภาษาที่สองนั้นจะมีเป้าหมายอยู่ที่

การเรียนรู้และฝึกฝนจนกว่าจะสามารถพูดได้ถูกต้องจนเกิดความเคยชิน กล่าวคือ การพูดนั้นมิใช่เป็นเพียงการออกเสียงชัดเจน จังหวะ เสียงสูงต่ำ แต่มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ การทำให้ผู้อื่นเข้าใจเรื่องที่ต้องการสื่อสาร การใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาคด้วย

กล่าวโดยสรุป การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การเปล่งเสียงเป็นคำพูดที่ต้องการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ประสพการณ์โดยคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสม ของการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

2.4.2 องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การที่เราสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทำให้การพูดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีจึงประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบล้วนส่งผลต่อประสิทธิภาพและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ดังที่ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่าน ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัย รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการพูด ไว้ดังนี้

Bachman (1990) ได้เสนอกรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ความรู้ความสามารถทางภาษา(Language Knowledge) และความสามารถทางกลวิธีในการใช้ภาษา (Strategic Competence) ต่อมา Bachman และ Palmer (1996) ได้ปรับแนวคิดเกี่ยวกับขอบเขตของความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าประกอบด้วยความรู้ใน 2 ด้านคือ 1) ความรู้ทางภาษา (Language knowledge) หมายถึง ข้อมูลที่ผู้ใช้ภาษาเก็บไว้ในความทรงจำและพร้อมจะนำออกมาใช้ในการสร้างถ้อยคำ หรือตีความถ้อยคำต่าง ๆ ประกอบด้วยความรู้ 2 ประเภท ได้แก่ ความรู้ในการจัดระบบและเรียบเรียง (Organizational knowledge) ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นการจัดระบบด้านความรู้ทางไวยากรณ์ (Grammatical knowledge) และ การจัดระบบด้านความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ซึ่งใช้ในการเรียบเรียงคำพูดประโยค ให้เป็นข้อความ (Textual knowledge) และ ความรู้ในการนำไปปฏิบัติ (Pragmatic knowledge) เป็นความรู้ที่ประกอบไปด้วยความรู้ในเรื่องหน้าที่ของภาษา (Functional knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงคำ ประโยค หรือข้อความต่างๆ เพื่อสื่อความหมายตามความต้องการของผู้ใช้ภาษา และ ความรู้เกี่ยวกับการใช้คำพูดประโยคและข้อความให้เหมาะกับสถานการณ์ต่าง ๆ ตามที่สังคมทั่วไปยอมรับ (Sociolinguistic knowledge) 2) ความรู้ความสามารถทางกลวิธี (Strategic competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้กลยุทธ์เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ภาษา ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับความคิดในระดับสูง เพื่อเชื่อมโยงกับความสามารถทางภาษา ในการใช้ภาษานั้น ๆ ผู้ใช้ภาษาต้องใช้ความรู้

ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องตามความต้องการที่จะสื่อความหมาย ประกอบกับความสามารถในการจัดการคิด หรือนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ กระบวนการคิดนี้มี 3 องค์ประกอบ คือ การกำหนด เป้าหมาย การประเมินผล และการวางแผนนำความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้ให้ได้ผลอย่างไร ดังนั้น ผู้ใช้ภาษาจะต้องวางแผนว่า ต้องการจะทำอะไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายจะทำโดยวิธีใด ทำแล้วได้ ผลลัพธ์ออกมาอย่างไร เป็นต้น

Heaton (1997) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การพูด มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง (Pronunciation) ไวยากรณ์และโครงสร้างของภาษา (Grammar and Structure) จังหวะและการเว้นวรรค (Intonation and Pauses) การเลือกใช้คำ (Vocabulary) การสื่อความหมาย (Meaning) ส่วน Weir (1993) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ความสามารถในการพูดประกอบด้วย 1) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) 2) ความเหมาะสมของการเลือกใช้ภาษา (Appropriateness) รวมไปถึงความสุภาพของการใช้ภาษา 3) ความถูกต้องด้านไวยากรณ์และโครงสร้างรวมทั้งความรู้ด้านภาษา (Accuracy) และ 4) ความยาว ความหลากหลายของคำศัพท์และความซับซ้อนของโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการพูด (Range) ขณะที่ Underhill (1994) แบ่งองค์ประกอบของการพูดออกเป็น 5 ด้านได้แก่ 1) ไวยากรณ์ (Grammar) 2) คำศัพท์ (Vocabulary) 3) การออกเสียงชัดเจน สูงต่ำและการเน้นเสียง (Pronunciation, Intonation and Stress) 4) รูปแบบและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Style and Fluency) และ 5) เนื้อหา (Content)

ศิริพันธ์ เอื้อน ไชยวงศ์ (2560) กล่าวว่า องค์ประกอบในการพูดประกอบด้วย การออกเสียง การเลือกใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว ความสามารถในการสื่อความหมายออกมาให้ผู้ฟังได้เข้าใจ ลักษณะทางภาษาที่ใช้ควรจะให้เหมาะสมกับสถานการณ์

จากความคิดเห็นของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบหลายด้าน เช่น ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความเหมาะสมของการเลือกใช้ภาษา ความสุภาพของการใช้ภาษาความถูกต้องด้านไวยากรณ์และโครงสร้าง ความรู้ด้านภาษาและความหลากหลายของคำศัพท์และความซับซ้อนของโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการพูด เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยความสามารถ ด้านไวยากรณ์และโครงสร้างของภาษาความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ความสามารถในการ ใช้ภาษาเชื่อมโยงถ้อยคำ ประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กันเพื่อสื่อความหมาย และความสามารถในการใช้กลยุทธ์ทางภาษา มากไปกว่านั้นองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษยังเกี่ยวข้องกับการ ออกเสียงไวยากรณ์และโครงสร้างของภาษา จังหวะและการเว้นวรรค การเลือกใช้คำ การสื่อ

ความหมายคำศัพท์ การออกเสียงชัดเจน สูงต่ำและการเน้นเสียง รูปแบบและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาตลอดจนเนื้อหาของสิ่งที่พูด

2.4.3 การประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การตัดสินใจหรือวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดผล ครอบคลุมจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ การวัดผล (measurement) เกณฑ์ (criteria) และการตัดสินใจ (decision) การประเมินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การประเมินตามระบบการวัด และ 2) การประเมินตามจุดประสงค์ ซึ่งในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนี้ จะมีการประเมินความสามารถที่ใช้ในการผลิตภาษารวมถึงกระบวนการสื่อความหมายที่ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ และนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยคเพื่อสื่อความหมายแล้ว ผู้พูดยังได้แสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ฯลฯ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (Fluency) และความถูกต้องชัดเจน (Accuracy) (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532) สิ่งสำคัญในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ คือการวัดให้ตรงจุดประสงค์และเลือกใช้วิธีที่สามารถสะท้อนความสามารถในการพูดที่แท้จริงได้มากที่สุดซึ่งการประเมินจะต้องมีความหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมและวัดออกมาได้แม่นยำตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้แนะนำเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539: 78-81) ให้นิยามการทดสอบทักษะการพูดว่าการทดสอบทักษะพูดได้ถูกจัดแบ่งออกเป็นลักษณะย่อยของการพูด เช่น การออกเสียงคำ การลงเสียงหนักเบาในคำการใช้เสียงขึ้นลงของประโยคมาสู่การวัดแบบรวมที่เน้นการพูดตามสถานการณ์ที่สมจริงและมีการสอบสัมภาษณ์กันมาก ผู้เรียนได้ฝึกฟังข้อความที่เป็นภาษาพูดที่แท้จริงไม่ให้นำเอาภาษาเขียนมาพูด การทดสอบทักษะพูดจะเน้นการสื่อความหมาย มากกว่าการใช้การพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความหมายที่ผู้พูดประสงค์จะสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ปฏิสัมพันธ์จะมีความสำคัญในตอนเริ่มพูดควรสร้างสัมพันธภาพอันดีงามกับผู้ฟัง นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร ยังได้แบ่งรูปแบบการพูดที่สามารถทดสอบได้มี 3 ประเภท คือ

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอภิปรายการเล่าเรื่องการให้คำแนะนำในการทำอะไรอย่างหนึ่งการกล่าวแสดงความคิดเห็นหรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นครูนักเรียนหรือผู้ถูกสัมภาษณ์ซึ่งมักเป็นคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะพูดของตน

3. การอภิปรายหรือการโต้วาที่ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยมีกรรมการให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งผู้เรียนจะต้องแสดงความสามารถในการพูดทั้งที่ได้เตรียมมาล่วงหน้าและที่คิดขึ้นในสถานการณ์อย่างฉับไวโดยไม่ได้เตรียมมาล่วงหน้า ความสามารถที่วัดได้จึงเป็นทั้งด้านแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสารของตนเอง และการแก้ข้อกล่าวหาโต้แย้งประเด็นหรือสนับสนุนข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอของผู้อื่นเนื่องจากการพูดเป็นการสื่อสารที่อาศัยท่วงทีวาจา ความชัดเจนชัดคำ น้ำเสียงประกอบกับการใช้ภาษา

การประเมินความสามารถในการใช้ทักษะพูดควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ 1) ความชัดเจนในการออกเสียง กรลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด 2) ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้อย่างได้ผลหรือไม่ 3) โครงสร้างประโยคที่ใช้ว่าถูกต้องหรือไม่ 4) ใจความสำคัญของการพูด 5) รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผลหรือการขมวดท้ายการพูด และ 6) การรักษาสัมพันธภาพกับผู้พูดที่พูดด้วยโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม

การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Clark (1972) ได้แนะนำวิธีการประเมินทักษะการพูดไว้ทั้งหมด 4 ด้าน โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ 1) การออกเสียง 2) คำศัพท์ 3) ไวยากรณ์ และ 4) ความคล่องแคล่ว ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 เกณฑ์การประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของ Clark (1972)

ระดับ	การออกเสียง (Pronunciation)	คำศัพท์ (Vocabulary)	ไวยากรณ์ (Grammar)	ความคล่องแคล่ว (Fluency)
ควรปรับปรุง 1	ยังพูดไม่ได้และสนทนาโต้ตอบไม่ได้	ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบสนทนาไม่ได้	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้	พูดแล้วหยุดคิดนานพูดไม่จบประโยค
พอใช้ 2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้งออกเสียงเข้าใจยาก	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ใช้ในสถานการณ์ได้	ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง	พูดต่อจากที่พูดไม่ได้ แต่พยายามพูดโดยเริ่มต้นใหม่
ดี 3	ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว	สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	บทสนทนาราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ยังคงติดตะกุกตะกัก

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ระดับ	การออกเสียง (Pronunciation)	คำศัพท์ (Vocabulary)	ไวยากรณ์ (Grammar)	ความคล่องแคล่ว (Fluency)
ดีมาก 4	ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	ใช้คำศัพท์ได้อย่าง เหมาะสมกับ สถานการณ์	ไม่มีข้อผิดพลาด ทางการใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทาง ภาษา	บทสนทนาราบรื่น เป็นธรรมชาติมี ความต่อเนื่องของ บทสนทนา

สรุปได้ว่า การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนั้น สามารถทำได้หลายลักษณะ ส่วนใหญ่มักนิยมให้ตอบคำถามจากภาพ บรรยาย ซึ่งมักจะใช้ภาพประกอบเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสามารถพูดได้ง่ายขึ้น ในการทดสอบการพูด ถ้าใช้วิธีการบันทึกเสียงด้วยจะช่วยให้การตรวจให้คะแนนมีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น และสามารถให้ทดสอบผู้เรียนจำนวนมากๆ ได้ซึ่งในการประเมินความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูด เพื่อใช้ในการวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งในด้านการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจ และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งผู้สอนสามารถประเมินผู้เรียนได้ตั้งแต่ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

2.5 การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง (Authentic Assessment)

2.5.1 แนวคิดและหลักการของการประเมินผลตามสภาพจริง

ผู้เชี่ยวชาญในด้านทฤษฎีและการประเมินผลกล่าวถึงแนวคิดและหลักการประเมินตามสภาพที่แท้จริงไว้หลายท่าน ที่สำคัญมีดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 183) กล่าวไว้ว่า

1. การประเมินตามสภาพจริง ไม่เน้นการประเมินทักษะพื้นฐาน (Skill Assessment) แต่เน้นการประเมินทักษะการคิดที่ซับซ้อน (Complex Thinking Skill) ในการทำงาน ความร่วมมือในการแก้ปัญหา และการประเมินตนเองทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน
2. การประเมินตามสภาพจริง เป็นการวัดและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน
3. การประเมินตามสภาพจริง เป็นการสะท้อนให้เห็นการสังเกตสภาพงานปัจจุบัน (Current Work) ของผู้เรียน และสิ่งที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง

4. การประเมินตามสภาพจริง เป็นการผูกติดผู้เรียนกับงานที่เป็นจริง โดยพิจารณาจากงานหลายๆ ชิ้น
5. ผู้ประเมินควรมีหลายๆ คน โดยมีการประชุมระหว่างกลุ่มผู้ประเมินเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียน
6. การประเมินต้องดำเนินการไปพร้อมกับการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
7. นำการประเมินตนเองมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินตามสภาพที่แท้จริง
8. การประเมินตามสภาพจริง ควรมีการประเมินทั้ง 2 ลักษณะ คือ การประเมินที่เน้นการปฏิบัติจริง และการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน

อนุวัติ คุณแก้ว (2548 : 113) กล่าวถึงหลักการของการประเมินผลจากสภาพจริงไว้ดังนี้

1. เป็นการประเมินความก้าวหน้า และการแสดงออกของผู้เรียนแต่ละคนบนรากฐานของทฤษฎีทางพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย
2. การประเมินตามสภาพจริง จะต้องมียุทธศาสตร์บนพัฒนาการและการเรียนรู้ทางสติปัญญาที่หลากหลาย
3. หลักสูตรสถานศึกษา ต้องให้ความสำคัญต่อการประเมินตามสภาพจริง คือ หลักสูตรต้องพัฒนามาจากบริบทที่มีรากฐานทางวัฒนธรรมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ และที่ต้องเรียนรู้ให้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
4. การเรียน การสอน การประเมินผล จะต้องหลอมรวมกันและการประเมินต้องประเมินต่อเนื่องตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วม
5. การเรียน การสอน การประเมิน เน้นสภาพที่สอดคล้อง หรือ ใกล้เคียงกับธรรมชาติความเป็นจริงของการดำเนินชีวิต และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดงานด้วยตนเอง
6. การเรียนการสอนจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาศักยภาพให้เต็มที่สูงสุด ตามสภาพที่เป็นจริงของแต่ละบุคคล เต็มตามศักยภาพของตนเอง การเรียน การสอน และการประเมินต้องเกี่ยวเนื่องกันและเน้นการปฏิบัติจริงในสภาพที่ใกล้เคียงหรือสภาพที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

2.5.2 ลักษณะสำคัญของการวัดและการประเมินผลจากสภาพจริง

ลักษณะสำคัญของการวัดและการประเมินผลจากสภาพจริงมีดังนี้ (กรมวิชาการ, 2545 : 159)

1. การวัดและการประเมินผลจากสภาพจริงมีลักษณะสำคัญคือ ใช้วิธีการประเมินกระบวนการคิดที่ซับซ้อนความสามารถในการปฏิบัติงาน ศักยภาพของผู้เรียนในด้านของผู้ผลิตและกระบวนการที่ได้ผลผลิตมากกว่าที่จะประเมินว่าผู้เรียนสามารถจดจำความรู้อะไรได้บ้าง

2. เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียน เพื่อวินิจฉัยผู้เรียนในส่วนที่ควรส่งเสริมและส่วนที่ควรแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถ ความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล

3. เป็นการประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมประเมินผลงานของทั้งตนเองและของเพื่อนร่วมห้อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตัวเอง เชื่อมั่นตนเอง สามารถพัฒนาข้อมูลได้

4. ข้อมูลที่ประเมินได้จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนการสอนและการวางแผนการสอนของผู้สอนว่าสามารถตอบสนองความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้หรือไม่

5. ประเมินความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายโอนการเรียนรู้ไปสู่ชีวิตจริงได้

6. ประเมินด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีที่หลากหลายในสถานการณ์ต่างๆอย่างต่อเนื่อง

2.5.3 ขั้นตอนการประเมินตามสภาพจริง

การประเมินตามสภาพจริงมีการดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้ (อนุวัติ คุณแก้ว, 2548 : 115 อ้างถึง ส.วาสนา ประมวลพฤกษ์, 2544 : 1)

1. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน ต้องสอดคล้องกับสาระ มาตรฐาน จุดประสงค์การเรียนรู้และสะท้อนการพัฒนาด้วย

2. กำหนดขอบเขตในการประเมิน ต้องพิจารณาเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน เช่น ความรู้ ทักษะและกระบวนการ ความรู้สึก คุณลักษณะ เป็นต้น

3. กำหนดผู้ประเมิน โดยพิจารณาผู้ประเมินว่าจะมีใครบ้าง เช่น ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนผู้เรียน ผู้สอนผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. เลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน ควรมีความหลากหลายและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ วิธีการประเมิน เช่น การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกพฤติกรรม แบบสำรวจความคิดเห็น บันทึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง แฟ้มสะสมงาน ฯลฯ

5. กำหนดเวลาและสถานที่ที่จะประเมิน เช่น ประเมินระหว่างผู้เรียนทำกิจกรรม ระหว่างทำงานกลุ่ม/โครงการ วันใดวันหนึ่งของสัปดาห์ เวลาว่าง / พักรกลางวัน ฯลฯ

6. วิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน เป็นการนำข้อมูลจากการประเมินมาวิเคราะห์โดยระบุสิ่งที่วิเคราะห์ เช่น กระบวนการทำงาน เอกสารจากแฟ้มสะสมงาน ฯลฯ รวมทั้งระบุวิธีการบันทึกข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

7. กำหนดเกณฑ์ในการประเมิน เป็นการกำหนดรายละเอียดในการให้คะแนนผลงานว่า ผู้เรียนทำอะไร ได้สำเร็จหรือว่ามีระดับความสำเร็จในระดับใด คือ มีผลงานเป็นอย่างไร การให้คะแนนอาจจะให้ในภาพรวมหรือแยกเป็นรายให้สอดคล้องกับงานและจุดประสงค์การเรียนรู้

อาจกล่าวสรุปได้ว่าการประเมินตามสภาพจริงเป็นขั้นตอนที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนดผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการโดยวิเคราะห์จากหลักสูตรกลาง หลักสูตรท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน มีแนวทางของงานที่ปฏิบัติ กำหนดกรอบและวิธีการประเมินร่วมกันระหว่างผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน ซึ่งวิธีการประเมินตามสภาพจริงจะกล่าวต่อไป

2.5.4 วิธีการที่ใช้ในการประเมินตามสภาพจริง

การประเมินตามสภาพจริงเป็นการกระทำ การแสดงออกหลายๆ ด้าน ของผู้เรียนตามสภาพความเป็นจริงทั้งในและนอกห้องเรียน มีวิธีการประเมินโดยสังเขปดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542 : 184-193)

1) การสังเกต เป็นวิธีการที่ดีมากวิธีหนึ่งในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมด้านการใช้ความคิด การปฏิบัติงาน และโดยเฉพาะด้านอารมณ์ ความรู้สึก และลักษณะนิสัยสามารถทำได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน หรือในสถานการณ์อื่นนอกโรงเรียน วิธีการสังเกตทำได้โดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ การสังเกตโดยตั้งใจหรือมีโครงการสร้างหมายถึงผู้สอนกำหนดพฤติกรรมที่ต้องสังเกต ช่วงเวลาสังเกตและวิธีการสังเกต (เช่น สังเกตคนละ 3-5 นาทีเวียนไปเรื่อยๆ) อีกวิธีหนึ่งคือ การสังเกตแบบไม่ตั้งใจ หรือไม่มีโครงสร้าง ซึ่งหมายถึงไม่มีการกำหนดรายการสังเกตไว้ล่วงหน้า ผู้สอนอาจมีกระดาษแผ่นเล็กๆ ติดตัวไว้ตลอดเวลาเพื่อบันทึกเมื่อพบพฤติกรรมการแสดงออกที่มีความหมาย หรือสะกดความสนใจของผู้สอน การบันทึกอาจทำได้โดยย่อก่อน แล้วขยายความสมบูรณ์ภายหลังวิธีการสังเกตที่ดีควรใช้ทั้งสองวิธี เพราะการสังเกตโดยตั้งใจ อาจทำให้ละเลยมองข้ามพฤติกรรมที่น่าสนใจแต่ไม่มีในรายการที่กำหนด ส่วนการสังเกตโดยไม่ตั้งใจอาจทำให้ผู้สอนขาดความชัดเจนว่าพฤติกรรมใด การแสดงออกใด ที่ควรแก่การสนใจและบันทึกไว้ เป็นต้น ข้อเตือนใจสำหรับการใช้วิธีสังเกต คือ ต้องสังเกตหลายๆ ครั้งในหลายๆ สถานการณ์ (การเรียน การทำงานตามลำพัง การทำงานกลุ่ม การเล่น การเข้าสังคมกับเพื่อน การวางตัว ฯลฯ) เมื่อมีเวลาผ่านไประยะหนึ่งๆ (2-3 สัปดาห์) จึงนำข้อมูลเหล่านี้มาเพื่อพิจารณาสักครั้งหนึ่ง เครื่องมืออื่นๆ ที่ใช้ประกอบการสังเกต ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบบันทึกกระบวน สาระ เป็นต้น

2) การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้เก็บข้อมูลพฤติกรรมด้านต่างได้ดี เช่น ความคิด (สติปัญญา) ความรู้สึก กระบวนการขั้นตอนในการทำงาน วิธีแก้ปัญหา ฯลฯ อาจใช้ประกอบการสังเกตเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มั่นใจมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการสัมภาษณ์

(1) ก่อนสัมภาษณ์ควรหาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้เรียนก่อนเพื่อให้การสัมภาษณ์เจาะตรงประเด็นและได้ข้อมูลยิ่งขึ้น

(2) เตรียมชุดคำถามล่วงหน้าและจัดลำดับคำถามช่วยให้การตอบไม่วกวน

(3) ขณะสัมภาษณ์ผู้สอนใช้วาจา ท่าทาง น้ำเสียงที่อบอุ่นเป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกปลอดภัย และแน่วโน้มให้ผู้เรียนอยากพูด/เล่า

(4) ใช้คำถามที่ผู้เรียนเข้าใจง่าย

(5) อาจใช้วิธีสัมภาษณ์ทางอ้อมคือ สัมภาษณ์จากบุคคลที่ใกล้ชิดผู้เรียน เช่น เพื่อนสนิท ผู้ปกครอง เป็นต้น

3) การตรวจงาน เป็นการวัดและประเมินผลที่เน้นการนำผลการประเมินไปใช้ทันทีใน 2 ลักษณะ คือ เพื่อการช่วยเหลือผู้เรียนและเพื่อปรับปรุงการสอนของผู้สอน จึงเป็นการประเมินที่ควรดำเนินการตลอดเวลา เช่น การตรวจแบบฝึกหัด ผลงานภาคปฏิบัติ โครงการ/โครงการต่างๆ เป็นต้น งานเหล่านี้ควรมีลักษณะที่ผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมระดับสูงของผู้เรียนได้ เช่น แบบฝึกหัดที่เน้นการเขียนตอบ เรียบเรียง สร้างสรรค์ (ไม่ใช่แบบฝึกหัดที่เลียนแบบข้อสอบเลือกตอบซึ่งมักประเมินได้เพียงความรู้ความจำ) งาน โครงการ โครงการ ที่เน้นความคิดขั้นสูงในการวางแผนจัดการดำเนินการและแก้ปัญหาสิ่งที่ควรประเมินควบคู่ไปด้วยเสมอในการตรวจงาน (ทั้งงานเขียนตอบและปฏิบัติ) คือ ลักษณะนิสัยและคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน

ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการตรวจงาน

โดยปกติผู้สอนมักประเมินผู้เรียนทุกคนจากงานที่ผู้สอนกำหนดขึ้นเดียวกัน ผู้สอนควรมีความยืดหยุ่นการประเมิน จากการตรวจงานมากขึ้น ดังนี้

(1) ไม่จำเป็นต้องนำชิ้นงานทุกชิ้นมาประเมิน อาจเลือกเฉพาะชิ้นงานที่ผู้เรียนทำได้ดี และบอกความหมาย/ความสามารถของผู้เรียนตามลักษณะที่ผู้สอนต้องการประเมินได้ วิธีนี้เป็นการเน้น “จุดแข็ง” ของผู้เรียน นับเป็นการเสริมแรง สร้างแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามผลิตงานที่ดีๆ ออกมามากขึ้น

(2) จากแนวคิดตามข้อ 1 ชิ้นงานที่หยิบมาประเมินของแต่ละคน จึงไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องเดียวกัน เช่น ผู้เรียนคนที่ 1 งานที่ (ทำได้ดี) ควรหยิบมาประเมินอาจเป็นงานชิ้นที่ 2-3 และ 5 ส่วนผู้เรียนคนที่ 2 งานที่ควรหยิบมาประเมินอาจเป็นงานชิ้นที่ 1-2 และ 4 เป็นต้น

(3) อาจประเมินชิ้นงานที่ผู้เรียนทำนอกเหนือจากที่ผู้สอนกำหนดให้ก็ได้ แต่ต้องมั่นใจว่าเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทำเองจริงๆ เช่น สิ่งประดิษฐ์ที่ผู้เรียนทำเองที่บ้าน และนำมาใช้ที่โรงเรียนหรืองานเลือกต่างๆ ที่ผู้เรียนทำขึ้นเองตามความสนใจ เป็นต้น การใช้ข้อมูล/หลักฐานผลงานอย่างกว้างขวาง จะทำให้ผู้สอนรู้จักผู้เรียนมากขึ้น และประเมินความสามารถของผู้เรียนตามสภาพที่แท้จริงของเขาได้แม่นยำยิ่งขึ้น

(4) ผลการประเมิน ไม่ควรบอกเป็นคะแนนหรือระดับคุณภาพ ที่เป็นเฉพาะตัวเลขอย่างเดียว แต่ควรบอกความหมายของผลคะแนนนั้นด้วย

4) การรายงานตนเอง เป็นการให้ผู้เรียนเขียนบรรยายหรือตอบคำถามสั้นๆ หรือตอบแบบสอบถามที่ผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อสะท้อนถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิถีทำงานความพอใจในผลงาน ความต้องการพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

5) การใช้บันทึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ผลงานผู้เรียน โดยเฉพาะความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนจากแหล่งต่างๆ เช่น

จากผู้สอน – โดยประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน (ประเมินเดือนละครั้ง)

จากผู้เรียน – โดยจัดชั่วโมงสนทนา วิชาภักษ์ผลงาน (ผู้เรียนต้องได้รับคำแนะนำมาก่อนเกี่ยวกับหลักการ วิธีวิจารณ์เพื่อการสร้างสรรค์)

จากผู้ปกครอง – โดยจดหมาย / สารสัมพันธ์กับผู้สอน หรือโรงเรียนกับผู้ปกครองมีถึงกัน โดยตลอดเวลา โดยการประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียนจัดขึ้น หรือโดยการตอบแบบสอบถามสั้นๆ

6) การใช้ข้อสอบแบบเน้นการปฏิบัติจริง ในกรณีที่ผู้สอนต้องการใช้แบบทดสอบ ข้อเสนอแนะให้ใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติที่เน้นการปฏิบัติจริง ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

6.1 ปัญหาต้องมีความหมายต่อผู้เรียน และมีความสำคัญเพียงพอที่จะแสดงถึงภูมิความรู้ของผู้เรียนในระดับชั้นนั้น ๆ

6.2 เป็นปัญหาที่เลียนแบบสภาพจริงในชีวิตของผู้เรียน

6.3 แบบสอบต้องครอบคลุมทั้งความสามารถและเนื้อหาตามหลักสูตร

6.4 ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ความสามารถ ความคิดหลายๆ ด้านมาผสมผสาน และแสดงวิธีคิดได้เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน

6.5 ควรมีคำตอบถูกต้องได้หลายคำตอบ และมีวิธีการหาคำตอบได้หลายวิธี

6.6 มีเกณฑ์การให้คะแนนตามความสมบูรณ์ของคำตอบอย่างชัดเจน

7) การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน แฟ้มสะสมงานหมายถึง สิ่งที่ใช้สะสมงานของผู้เรียนอย่างมีจุดประสงค์ อาจเป็นแฟ้ม ก่อ่ง แผ่นดิสก์ อัลบั้ม ฯลฯ ที่แสดงให้เห็นถึงความพยายาม ความก้าวหน้า และผลสัมฤทธิ์ในเรื่องนั้นๆ หรือหลายๆ เรื่อง การสะสมนั้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา เกณฑ์การเลือก เกณฑ์การตัดสิน ความสามารถ/ คุณสมบัติ หลักฐานการสะท้อนตนเอง ซึ่งการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงานเป็นวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง เพราะใช้การประเมินให้ผูกติดอยู่กับการสอนและมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนที่ชัดเจน

วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่ได้กล่าวแล้วนั้น การที่จะได้มาซึ่งผลการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน ผู้สอนควรใช้วิธีการเก็บข้อมูลหลายๆ วิธีผสมผสานกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย ครอบคลุมพฤติกรรมทุกด้านและมีจำนวนมากเพียงพอที่จะประเมินผลที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนอย่างมั่นใจหลักเกณฑ์ วิธีการให้คะแนนตามแนวทางการประเมินตามสภาพจริง

การประเมินสภาพจริง เป็นการประเมินที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติ ถ้าสามารถปฏิบัติได้ในสถานการณ์จริงจะดีมาก แต่ถ้าไม่ได้ อาจใช้สถานการณ์จำลองที่พยายามให้เหมือนจริงมากที่สุด หรืออาจให้ผู้เรียนไปปฏิบัตินอกห้องเรียน หรือที่บ้าน แล้วเก็บผลงานไว้ โดยอาจจะเก็บไว้ในแฟ้มสะสมงาน แล้วผู้สอนเรียกมาประเมินภายหลัง สถานการณ์ที่ประเมินควรเป็นสถานการณ์ที่ประเมินผู้เรียนได้หลายมิติ เช่น ทักษะ ความรู้ ความสามารถ การคิด และคุณลักษณะต่างๆ วิธีการที่ใช้ประกอบการประเมินตามสภาพจริงควรมีหลากหลายประกอบกัน สรุปได้ดังนี้

1. การสังเกต
2. การสัมภาษณ์
3. การตรวจงาน
4. การรายงานตนเองของผู้เรียน
5. การบันทึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
6. การใช้ข้อสอบแบบเน้นการปฏิบัติจริง
7. การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน

การให้คะแนนการประเมินตามสภาพจริงมี 2 แนวทาง คือ การประเมินในลักษณะภาพรวม และการประเมินในลักษณะการวิเคราะห์ส่วนย่อยหัวใจสำคัญของการประเมินตามสภาพจริง คือ ต้องสอน และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสภาพจริง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาผลของการสอนแบบโครงการในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาไว้หลายระดับ ดังนี้

สุริยา จันทร์เนียม (2541: 52-56) ทำการวิจัยเรื่อง โครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาการพัฒนาศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษและคุณลักษณะของผู้เรียนผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการวางแผน การปฏิบัติงานการประเมินผลงานสูงขึ้น และพัฒนาคุณลักษณะด้านความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกอยู่ในระดับสูง

เพชรรัตน์ สุริยา (2543: 78-79) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษา และศึกษาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนหลังจากเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงการได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนความสามารถในการเขียนและนำเสนอโครงการของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างดี รวมทั้งผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองในด้านความเชื่อมั่น ความเป็นที่นิยม และการมีส่วนร่วมในการทำงาน

สมพิศ พูลเจริญ (2547:39-40) ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้โครงการ พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการทำโครงการ

ชนิษฐา นาคน้อย (2550:50-54) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เมอร์เจนดอลเลอร์ มาร์แคม ราวิทซ์ และ ลาร์เมอร์ (Mergendoller; Markham; Ravitz; and Lamer, 2006: 583 -615) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบโครงการที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนโดยผ่านทางกระบวนการการทำโครงการ ผลการศึกษา พบว่า วิธีการสอนแบบโครงการ ช่วยให้ให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ผ่านการวางแผน และการคิดวิเคราะห์ ทั้งก่อนและหลังการทำโครงการ ตลอดจนส่งผลให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

โลเวนธัล (Lowenthal,2006:1-12) ทำการศึกษาผลของการสอนแบบโครงการในโรงเรียนบริหารธุรกิจ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบโครงการ กับนักเรียนที่เรียนด้วยการบรรยายและการแก้ปัญหาที่ใช้สอนอยู่ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม 55 เปอร์เซ็นต์ และบทบาทของครูน้อยลง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่

มาริโกะ และ ไกอิจิ (Mariko and Keichi,2006: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการพูดและเขียนของนักศึกษาโดยการทำโครงการวารสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวยุโรป ชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนข้างต่ำกับการทำโครงการ 2 โครงการ ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนแบบโครงการ แต่ความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนอกห้องเรียนระหว่างการทำงาน ดังนั้นทักษะการพูดจึงไม่สามารถพัฒนาเท่าที่ควร

จากผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนแบบโครงการสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองทั้งในด้านทักษะความรู้ ตลอดจนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น ความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่น ความกล้าแสดงออก เป็นต้น

2.7 กรอบแนวคิดและทฤษฎีงานวิจัย (Conceptual Framework)

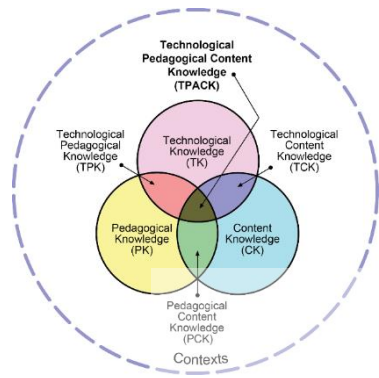
กรอบแนวคิดการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วย TPACK MODEL ผนวกกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ (PBL)

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วย TPACK MODEL ผนวกกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ (PBL) ผู้สอนต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประยุกต์ใช้สื่ออุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา การเลือกใช้แอปพลิเคชันทางการศึกษาที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือเพื่อนำเสนอผลงานของผู้เรียน ความรู้ด้านวิธีการสอน (Pedagogical Knowledge) หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้สอนที่นำมาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) หมายถึง สาระ ข้อมูล แนวคิด หลักการที่ข้องกับเนื้อหาวิชาการในหลักสูตรที่ต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้เรียน เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น 3 องค์ประกอบนี้เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อใช้

ออกแบบหน่วยการเรียนการสอนตามความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาที่มีความทันสมัย โดยมีกระบวนการสอนสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) และกระบวนการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ (PBL) 3 องค์ประกอบหลักเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องกัน ดังนี้

1. พิจารณาบริบทของผู้เรียน เนื้อหาด้วย TPACK Model เพื่อออกแบบหน่วยการเรียนรู้
2. การวิเคราะห์กระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ
3. ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning Activity)
4. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ดังนั้นผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจตามความต้องการของผู้เรียน โดยออกแบบกิจกรรมให้ครอบคลุมทั้ง 4 ประเด็นดังที่กล่าว โดยเน้นไปที่การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษฐานโครงการ (Project-based language learning) โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำโครงการที่สนใจได้ด้วยตนเอง มีอิสระในการวางแผนทำงานร่วมกัน และลงมือปฏิบัติตามแผนที่กำหนดจนได้ข้อค้นพบหรือเป็นชิ้นงานสุดท้ายเพื่อนำมาพุดนำเสนอต่อสาธารณชน สามารถนำประสบการณ์ทั้งหมดมาอภิปรายสะท้อนคิด เรียนเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น รวมถึงสามารถสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์ที่ได้รับทั้งหมด

TPACK Model

หน่วยการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร (อ21202)

- ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
- ทักษะการทำงานร่วมกัน
- ทักษะการนำเสนอผ่านสื่อมัลติมีเดีย

กระบวนการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสาร (CLT)

- 1) Warm-Up
- 2) Presentation
- 3) Practice
- 4) Production
- 5) Wrap-Up

กระบวนการสอนภาษาฐานโครงงาน (PBL)

- 1) A Project Anchor
- 2) A Driving Question
- 3) Student Choice and Student Voice
- 4) Specific Process for Investigation and Research
- 5) Student Inquiry and Innovation
- 6) Collaboration and Teamwork
- 7) Opportunities for Reflection
- 8) Feedback and Revision
- 9) Public Presentation of the Project Result

TPACK Model in Language
Education
(P-R-C-R-P)

- 1) Plan
- 2) Research
- 3) Collaboration
- 4) Reflection
- 5) Public Presentation

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยเรื่องรูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 จำนวน 7 โรงเรียน ที่อยู่ในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมือง 4 ได้แก่ โรงเรียนวัดสันตะยอม โรงเรียนวัดหนองหล่ม โรงเรียนวัดทุ่งยาว โรงเรียนบ้านฮ่องกอม่วง โรงเรียนบ้านสันป่าเหียง โรงเรียนวัดบ้านม้า และโรงเรียนวัดจี้เหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 78 คน (เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมือง 4, 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีโรงเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- (1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ (20 ชั่วโมง)
- (2) แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
- (3) แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอผ่านสื่อมัลติมีเดีย
- (3) แบบประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (อ21202) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาทั้งหมด 20 ชั่วโมง ดังนี้ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1.1) ศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานตัวชี้วัด และผลการเรียนรู้ พร้อมทั้งคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (อ21202) โรงเรียนวัดบ้านม้า ดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต1.2 ม.1/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน

ต1.2 ม.1/5 พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ๆ ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ข้อ 1 ระบุคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การทำอาหาร ส่วนผสมและวัตถุดิบที่มีในห้องครัวและสวนโรงเรียน

ผลการเรียนรู้ข้อ 2 ลงมือทำอาหารและอธิบายขั้นตอนการทำอาหาร

ผลการเรียนรู้ข้อ 3 วางแผนการทำโครงการอย่างเป็นระบบ

ผลการเรียนรู้ข้อ 4 สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับขั้นตอนการทำอาหารได้

ผลการเรียนรู้ข้อ 5 นำเสนอผลงานผ่านสื่อมัลติมีเดียได้

1.2) ออกแบบขอบข่ายของแผนการสอน โดยใช้ TPACK Model ทางภาษาศึกษาในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ใช้ชื่อกิจกรรมว่า Iron Chef Watbanma School ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: In the kitchen.	จำนวน 4 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2: In the garden.	จำนวน 2 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3: I can cook.	จำนวน 6 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4: Create my own dish.	จำนวน 8 ชั่วโมง
รวมใช้เวลาทั้งหมด 20 ชั่วโมง	

ตารางที่ 3.1 ขอบข่ายของแผนการสอนโดยใช้ TPACK Model ทางภาษาศึกษาออกแบบหน่วยการเรียนรู้

Unit	Content Knowledge		Pedagogical Knowledge (CLT+PBL)	Technology Knowledge	Assessment
	Topic	Terminal Objectives			
1 (4 hours)	In the kitchen - kitchenware - ingredients in the kitchen - materials - cooking verbs	- identify and describe the kitchenware and ingredients in the kitchen.	- Information Gap - Survey the kitchen.	-Vocabulary Online Game (Quizizz) - In my kitchen infographic. (Canva) - Activity book	- pre-test - Oral presentation with infographic
2 (2 hours)	In the garden - kitchenware - ingredients in the garden.	- identify and describe ingredients in the school garden.	Survey the school garden.	-Vocabulary Online Game (Wordwall) - Make a classroom video clip. (CapCut) - Activity book	- Oral presentation - Group work

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

Unit	Content Knowledge		Pedagogical Knowledge (CLT+PBL)	Technology Knowledge	Assessment
	Topic	Terminal Objectives			
3 (6 hours)	I can cook. - Plan and cook some dishes using ingredients in school garden.	- cook and explain how to cook their dishes. - talk about their dishes.	- Plan - Cook - Present - Feedback and Reflection.	- Search for recipes on the internet.(YouTube) - Activity book	- Oral Presentation - Group work
4 (8 hours)	Create my own dish.	- plan their cooking project. - cook the dish. - talk about their dishes. - present their dish with multimedia.	- Plan - Cook - Present - Feedback and Reflection.	- Search for recipes on the internet. (YouTube) - Make a presentation with a clip video. (CapCut)	- Group work - Multimedia presentation - post-test

1.3) สร้างแผนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาแต่ละแผนประกอบไปด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา จำนวนคาบ กิจกรรมการเรียนการสอน เทคโนโลยีที่ใช้ในชั้นเรียน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ทั้งนี้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงงาน (PBL) โดยประกอบไปด้วยกระบวนการสอนต่อไปนี้

1.3.1) กระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) (British Council, 2017)

(1) Warm-Up หรือ ชำนาญเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนที่สร้างความพร้อมให้แก่ผู้เรียน และทำให้เกิดความอยากรู้อยากเรียนเนื้อหาใหม่ โดยกิจกรรมจะเชื่อมโยงกับสาระสำคัญในบทเรียนนั้นๆ หรือจัดกิจกรรมเพื่อทบทวนความรู้เดิม

(2) Presentation หรือ ชี้นำเสนอ ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนมีการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ ประโยคโครงสร้างใหม่ ให้นักเรียนได้พูดตาม ซึ่งครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างในการออกเสียง รูปแบบของภาษาจึงเน้นความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก

(3) Practice หรือ ขั้นฝึกฝน ผู้เรียนจะฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในชี้นำเสนอ เพื่อให้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันก็เน้นการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) ในขั้นตอนนี้ครูมีโอกาสดูใจ ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของนักเรียน โดยการให้การสะท้อนผล (Feedback) หลังจากนักเรียนทำ การฝึกฝนผ่านกิจกรรมรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างอิสระ

(4) Production หรือ ขั้นการใช้ภาษา ผู้เรียนจะนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) เกิดความสนุกสนาน เน้นผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง ได้แก่ การเล่นเกม การทำชิ้นงาน ผลงาน การนำเสนอผลงาน ครูมีบทบาทคอยให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ หากนักเรียนทำผิดพลาด ครูจะให้ Feedback เมื่อจบกิจกรรม

(5) Wrap-Up หรือ ขั้นสรุป เป็นกิจกรรมสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว อาจจะเป็นการให้ข้อเสนอแนะจากครูหรือเพื่อนนักเรียน สรุปความรู้ด้วยกัน หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว

1.3.2) กระบวนการสอนภาษาอังกฤษฐาน โครงการงาน (PBL) (Bender, 2012)

(1) A Project Anchor ขั้นตอนของการกำหนดจุดหมายหรือจุดสำคัญของโครงการงาน

(2) A Driving Question ขึ้นขับเคลื่อนด้วยประเด็นคำถามตามหลักการของ Bloom's Taxonomy เพื่อแตกประเด็นให้ผู้เรียนค้นพบสิ่งที่ตนต้องการ

(3) Student Choice and Student Voice ขั้นตอนการเลือกประเด็นจากผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกสิ่งที่ต้องการทำโครงการงานซึ่งสอดคล้องกับทักษะความสามารถของผู้เรียน

(4) Specific Process for Investigation and Research กระบวนการเฉพาะเพื่อการแสวงหาคำตอบ เตรียมข้อมูลเพื่อการดำเนินงานในขั้นถัดไป โดยนักเรียนจะสืบค้นคว้าหาข้อมูลในสิ่งที่ต้องการใช้ในการทำโครงการงาน

(5) Student Inquiry and Innovation ^๕ชั้นนำความรู้ หรือค้นคว้าเพิ่มเติมและนำมาสร้างนวัตกรรมเพื่อเกิดกระบวนการดำเนินงานในการทำโครงการงาน

(6) Collaboration and Teamwork ^๕ชั้นการเรียนรู้แบบร่วมมือและการทำงานเป็นทีม

(7) Opportunities for Reflection ^๕ชั้นนี้ผู้เรียนมีโอกาสนในการสะท้อนคิดและแบ่งปันข้อมูล

(8) Feedback and Revision ^๕ชั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับและตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งสามารถเกิดจากครูผู้สอนและเพื่อนๆ

(9) Public Presentation of the Project Result ^๕ชั้นการนำเสนอผลงานของการดำเนินงานของกลุ่ม จากกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่กล่าวมานี้ เป็นรูปแบบ การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพฤติกรรมและธรรมชาติของผู้เรียน

1.3.3) ออกแบบกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ผสมกับการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ (PBL) ได้กระบวนการสอน 5 ขั้นตอน P-R-C-R-P ดังต่อไปนี้

(1) Plan ^๕ชั้นวางแผน ใช้กิจกรรมเกมทั้งแบบออนไลน์หรือออฟไลน์ กระตุ้นความอยากรู้อยากเรียนให้แก่ผู้เรียน ใช้คำถามแตกประเด็นให้ผู้เรียนค้นพบสิ่งที่ตนต้องการ ซึ่งกิจกรรมจะสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังจะศึกษา เพื่อให้ นักเรียน ได้วางแผนด้วยตนเอง ในสิ่งที่ต้องการทำและต้องการศึกษาค้นคว้า

(2) Research ^๕ชั้นค้นคว้า ผู้เรียนเลือกสิ่งต้องการศึกษา โดยมีการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหา ขั้นตอนการทำ ตัวอย่างที่หลากหลาย และรวมถึงการใช้ภาษา เช่น คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างประโยคที่ต้องใช้ในการพูดนำเสนอ รวมไปถึงการค้นคว้าการออกเสียง คำศัพท์ หรือประโยคเพื่อการฝึกฝน

(3) Collaboration ^๕ชั้นทำงานรวมพลัง ผู้เรียนช่วยกันทำงานเพื่อให้โครงการสำเร็จ ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนการทำโครงการ การเตรียมอุปกรณ์ วัตถุดิบการทำอาหาร การเตรียมข้อมูลความรู้ที่ต้องใช้ในการประกอบอาหาร การถ่ายทำวิดีโอในแต่ละช่วง การถ่ายรูปผลงาน รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม มีความเคารพซึ่งกันและกัน

(4) Reflection ^๕ชั้นสะท้อนผล ผู้เรียนได้สะท้อนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะกันในกลุ่ม และระหว่างกลุ่ม รวมถึงรับฟังข้อเสนอแนะจากครูผู้สอน แล้วผู้เรียนแก้ไขเพิ่มเติมในจุดที่ต้องการพัฒนา ก่อนการนำเสนอผลงาน

(5) Public Presentation ขั้่นนำเสนอผลงาน ผู้เรียนสร้างการนำเสนอ และเผยแพร่ผลงานผ่านการพูดนำเสนอผ่านสื่อมัลติมีเดีย โดยผู้เรียนสามารถฝึกฝน ทำซ้ำ แก้ไขการพูดนำเสนอ และตัดต่อ กระทั่งเป็นชิ้นงานที่ดีที่สุดของผู้เรียน

ทั้งนี้ในการออกแบบแผนการเรียนการสอนมีการคำนึงถึงการรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน(Interaction Pattern) ระหว่างครูกับนักเรียน (T-Ss) กิจกรรมคู่ (S-S) และกิจกรรมกลุ่ม (Ss-Ss) (British Council, 2017)

1.3.4) การเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในกิจกรรมการเรียนการสอน

(1) Quizizz.com เป็นโปรแกรมที่ช่วยสร้างแบบทดสอบประเมินผล ผู้เรียนแบบออนไลน์ที่มีหลายรูปแบบ เช่น เลือกตอบ หรือ เติมคำ สามารถออกแบบเป็นกิจกรรมการแข่งขันแบบกลุ่ม หรือแบบรายบุคคล มีรูปภาพ เพลง คนตรีประกอบ มีการกำหนดเวลา

(2) Wordwall.net เป็นเว็บไซต์แอปพลิเคชันสำหรับการสร้างเกม การศึกษาออนไลน์ โดยมีรูปแบบเกมหลายรูป ได้แก่ จับคู่ ล้อสุ่ม แบบทดสอบ ตีหัวตุ่น การเรียงลำดับ กลุ่ม เป็นต้น สร้างความสนุกสนาน ตื่นเต้นให้แก่ผู้เรียนในการฝึกฝนคำศัพท์ หรือเรียงลำดับประโยค ให้ถูกต้อง และผู้เรียนสามารถเล่นซ้ำได้จนกว่าจะได้อะแนนที่พึงพอใจ

(3) CANVA เป็นเว็บไซต์แอปพลิเคชันสำหรับการนำเสนอผลงานที่เหมาะสมสำหรับครูผู้สอนและผู้เรียน ในการสร้างการนำเสนอหลากหลายรูปแบบ สำหรับผู้เรียนสามารถสร้าง Presentation, Infographic เพื่อการสรุปความรู้และใช้ประกอบการนำเสนอชิ้นงาน

(4) CapCut เป็นแอปพลิเคชันสำหรับการตัดต่อที่ใช้งานง่ายสำหรับนักเรียนในการสร้างคลิปวิดีโอเพื่อการนำเสนอผลงานต่างๆ

(5) YouTube เป็นเว็บไซต์คลังวิดีโอที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และข้อมูลในแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม

(6) LINE Group เป็นแอปพลิเคชันสำหรับการติดต่อสื่อสารกันระหว่างครูและนักเรียน รวมทั้งใช้รวบรวมและแลกเปลี่ยนภาพถ่ายและวิดีโอ ในการทำกิจกรรม

1.4) นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในทุกด้าน ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาได้เสนอแนะในเรื่องของลักษณะของกิจกรรมและความชัดเจนของขั้นตอนในแต่ละขั้นตอนการสอน โดยลักษณะกิจกรรมควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ควรเน้นทั้งโครงสร้างทางไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษาที่ต้องมาควบคู่กันในการฝึกทักษะการพูดของนักเรียน และมีขั้นตอนของการทำโครงงานของนักเรียนควบคู่กัน

1.5) นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (รายนามผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในทุกด้าน โดยผู้เชี่ยวชาญ แนะนำว่า ควรมีสমุดบันทึกการทำกิจกรรมโครงการ และผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

1.6) นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 1 แผน คือเรื่อง Unit 3 I can cook. ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คนในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2565 เพื่อตรวจสอบลำดับขั้นตอนการนำเสนอกิจกรรม การลดและเพิ่มเติมกิจกรรมบางอย่างเพื่อให้เหมาะสมกับเวลาและระดับความสามารถของผู้เรียน

1.7) แก้ไขปรับปรุง และพัฒนาความเหมาะสมในทุกด้านของแผนการสอนโดยใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

2.1) แบบประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษนำเสนอโครงการ โดยใช้เกณฑ์ Rubric Scoring 5 เกณฑ์และมาตร 4 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (1) ความสามารถในการพูด (Speaking ability) (2) การออกเสียง (Pronunciation) (3) ความคล่องแคล่ว (Fluency) (4) ความถูกต้องในเนื้อหา (Validity in contents) และ (5) ทศนคติ (Attitude)

2.2) การประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษผ่านสื่อมัลติมีเดีย โดยใช้เกณฑ์ Rubric Scoring 5 เกณฑ์และมาตร 4 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (1) ภาษากายในการสื่อสาร (Non-Verbal Skill) (2) ความสามารถในการพูด (Speaking ability) (3) การออกเสียง (Pronunciation) (4) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และ (5) การใช้สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia)

2.3) การประเมินการทำงานร่วมกัน โดยใช้เกณฑ์ Rubric Scoring 5 เกณฑ์และมาตร 4 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (1) การทำงานเท่ากัน (Equal work) (2) การให้ความร่วมมือ (Cooperation) (3) การมีส่วนร่วม (Participation) (4) การสื่อสาร (Communication) และ (5) การช่วยเหลือผู้อื่น (Support)

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

Oral Presentation Rubrics

Features	Score Levels			
	4	3	2	1
Speaking ability	Speak correctly.	Speak correctly with only a few minor mistakes.	Speak correctly with only some mistakes.	Speak with many mistakes
Pronunciation	Pronunciations are very clear.	Pronunciations have a few mistakes.	Pronunciation the words as they are written.	Pronunciations have several mistakes.
Fluency	Speak fluently and clearly	-Speak with some pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation - Barely audible
Validity in contents	Very clear and correct content.	Most contents are correct.	Some contents are correct.	Lack of correct contents.
Attitude	Has obviously prepare activity and makes and effort to have a good result	Has prepared the activity well enough to have a pretty nice result.	Has worked only a little bit before but not good for good result.	Has not prepared the activity at all and doesn't care about results.

This rubrics was adapted from Assessment of young language learners: Anna Maria Canete Outeriral (2013)

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษผ่านสื่อมัลติมีเดีย

Multimedia Presentation Rubrics

Features	Score Levels			
	4	3	2	1
Non-Verbal Skill	Presents the project looking at the camera to make audience feel included.	Looks at the camera to make audience feel included sometimes.	Occasionally uses eye contact.	Reads with no eye contact
Speaking ability	speak well and correctly.	Speak well with only a few minor mistakes.	Speak well with only some mistakes.	Speak with many mistakes
Pronunciation	Pronunciations are very clear.	Pronunciations have a few mistakes.	Pronunciation the words as they are written.	Pronunciations have several mistakes.
Fluency	Speak fluently and clearly	Speak with some pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation and barely audible
Multimedia	Video used extensive images, music, and/or sounds that supported the information and enhanced the understanding of the inventions depicted	Video had multiple images, music, or sounds that connected directly to and supported the information	Video had a few images, music, or sounds, but they do not logically relate to the text or other information.	Video used no images, music, or sounds beyond a talking head(s)

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม

Group Work Rubrics

Features	Score Levels			
	4	3	2	1
Equal Work	Fully shared ideas and worked well with others	Participated half of the time	Did some of the work	Didn't help other teammates
Cooperation	Took initiative in helping the group get organized	Worked agreeably with teammates	Had to be persuaded to cooperate	No cooperation
Participation	Provided a lot of ideas	Participated in activities and made suggestions	Listened to others but limited the amount of suggestions	Seemed bored with the activity and didn't participate
Communication	Communicated clearly with others	Shared some ideas	Barely expressed ideas	Didn't express any ideas or concerns about building tower
Support	Assisted another partner	Offered encouragement to other partners	Seemed preoccupied with own project	Took little interest in other's projects

3) แบบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่เป็นปรนัย จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วยเรื่อง คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์ในครัวและส่วนผสม และการสอบปฏิบัติพูด 1 ข้อ ผู้วิจัยได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ (รายนามผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ก) จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเที่ยงตรง (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Objectives Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบวัดมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

การเรียนรู้

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบวัดมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

การเรียนรู้

คะแนน -1 หมายถึง แบบวัดไม่มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่า ≥ 0.50 ถือว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ จากการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ระดับ 1.00 ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

5) นำแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดนำเสนอที่ปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาจัดพิมพ์แบบทดสอบเพื่อเตรียมนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบของการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบการทดลองกลุ่มเดียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โดยใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

O_1 $X_1S_1, X_2S_2, X_3S_3, X_4S_4$ O_2
--

ความหมายของสัญลักษณ์

O_1 หมายถึง การประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและแบบวัดความรู้
ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน

$X_1 - X_4$ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวก
วิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา

$S_1 - S_4$ หมายถึง การประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการทำ
โครงการหลังการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวก
วิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา

O_2 หมายถึง การประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและแบบวัดความรู้
ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ
ความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา

การทดลองเพื่อศึกษาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนการ
ทดลองแบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่เป็นปรนัย จำนวน 30 ข้อ และ
การสอบปฏิบัติพูด 1 ข้อ

2. ดำเนินการทดลองตามแผนการสอนและทำการประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
ผ่านกระบวนการทำโครงการ ระหว่างการสอนแต่ละแผน ซึ่งมีทั้งหมด 4 แผน รวมจำนวน 20 ชั่วโมง
ตั้งแต่วันที่ 24 มกราคม 2565 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2565

3. ประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการ
ทดลองโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อแปลผล

5. สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนในการทำกิจกรรม โดยใช้คำถาม
ต่อไปนี้

5.1 What have you learnt from this activity?

5.2 What do you like most in this activity?

5.3 What would you like to do for next cooking activity?

3.4 การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัย ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้เข้าร่วมการอบรมจริยธรรมการวิจัยในคน ประจำปี 2564 ในวันที่เสาร์ที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2564 จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4.2 ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการวิจัย โดยผู้วิจัยได้แจ้งรายละเอียดของการวิจัย รวมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้รับทราบ ผู้วิจัยได้รับรองว่าจะเก็บข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างเป็นความลับ และการนำเสนอข้อมูลผลการวิจัยนั้นจะไม่มีการระบุชื่อจริงของผู้เข้าร่วมการวิจัย

4.3 ผู้วิจัยได้มอบเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยให้แก่กลุ่มตัวอย่างซึ่งจะเป็นผู้เข้าร่วมการวิจัย และผู้ปกครอง เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิจัย

4.4 ผู้วิจัยขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครองในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล และให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมการวิจัยและผู้ปกครองลงนามในหนังสือแสดงความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย ก่อนการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.5 หลังจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมการวิจัยและผู้ปกครองทุกคนให้ความยินยอมและลงนามในหนังสือแสดงความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจึงดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าสถิติดังต่อไปนี้

5.1.1. หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในด้านสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษา ศึกษา

5.1.2 หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละของคะแนนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการทำโครงการงานหลังการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาหลังการจบการเรียนรู้แต่ละแผนการสอน

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านมา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัล 2) เพื่อศึกษาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัล หลังการใช้การใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 4.1 การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านมา

เลขที่	Unit 1 (20)	Unit 2 (20)	Unit 3 (20)	Unit 4 (20)	Total (80)	ค่าร้อยละ	ระดับ คุณภาพ
1	13	15	12	15	55	68.75	พอใช้
2	18	19	13	19	69	86.25	ดีเยี่ยม
3	11	12	10	12	45	56.25	ผ่าน
4	16	17	13	17	63	78.75	ดีเยี่ยม
5	16	16	12	16	60	75	ดี
6	14	15	15	16	60	75	ดี
7	14	14	14	15	57	71.25	ดี
8	13	13	13	14	53	66.25	พอใช้
\bar{X}	14.38	15.13	12.75	15.50	57.75	72.19	ดี
S.D.	2.20	2.23	1.49	2.07	6.68		

จากตารางที่ 4.1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษพบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยโดยภาพรวมเท่ากับ 57.75 คิดเป็นร้อยละ 72.19 อยู่ระดับดี ($\bar{X} = 57.75$, S.D. = 6.68) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้

หากเราวิเคราะห์ทักษะการพูดของผู้เรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ พบว่า จากนักเรียน 8 คน มีนักเรียน 2 คนที่มีการผลทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีเยี่ยม จากการสังเกตผู้เรียน มีอุปนิสัยเชิงบวกในการเรียนรู้ได้แก่ นักเรียนมีความรับผิดชอบ มุมานะพยายาม ผลักดันเป้าหมายที่ตั้งไว้และลงมือทำงานสำเร็จ และนักเรียน 4 คนที่มีผลทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี นั้น ก็มีอุปนิสัยเชิงบวกที่มุมานะพยายาม และมีความรับผิดชอบมากกว่านักเรียนที่ได้ระดับพอใช้

ตารางที่ 4.2 ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัล หลังการใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา

Students	แบบทดสอบก่อนเรียน					แบบทดสอบหลังเรียน				
	Test (30)	Speaking (20)	Total (50)	ค่า ร้อยละ	ระดับ คุณภาพ	Test (30)	Speaking (20)	Total (50)	ค่า ร้อยละ	ระดับ คุณภาพ
1	12	8	20	40.00	ปรับปรุง	25	12	37	74.00	พอใช้
2	17	10	27	54.00	พอใช้	28	16	44	88.00	ดีมาก
3	10	7	17	34.00	ปรับปรุง	20	11	31	62.00	พอใช้
4	15	9	24	48.00	ปรับปรุง	27	16	43	86.00	ดีมาก
5	13	8	21	42.00	ปรับปรุง	28	14	42	84.00	ดีมาก
6	16	7	23	46.00	ปรับปรุง	25	13	38	76.00	ดี
7	14	9	23	46.00	ปรับปรุง	26	15	41	82.00	ดีมาก
8	16	7	23	46.00	ปรับปรุง	25	13	38	76.00	ดี
\bar{X}	14.13	8.13	22.25	44.50	ปรับปรุง	25.50	13.75	39.25	78.50	ดี
S.D.	2.36	1.13	2.96			2.56	1.83	4.20		

จากตารางที่ 4.2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 22.25 คิดเป็นร้อยละ 44.50 อยู่ระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ($\bar{X} = 22.25$, S.D. = 2.96) หลังจากเรียนโดยใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย 39.25 คิดเป็นร้อยละ 78.50 ระดับดี ($\bar{X} = 39.25$, S.D. = 4.20) มีการพัฒนาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้

จากการวิเคราะห์ระดับคุณภาพของผู้เรียนก่อนเรียน พบว่า จากนักเรียน 8 คน มีนักเรียน 7 คนอยู่ในระดับปรับปรุง สะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการพูด การออกเสียง ความคล่องแคล่ว

ความถูกต้องในเนื้อหาและทัศนคติในการเรียน ควรได้รับการพัฒนา หลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นเวลา 20 ชั่วโมง ด้วยกิจกรรมทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้ พบว่า นักเรียน 4 คนมีผลการเรียนรู้สูงขึ้นอยู่ในระดับดีเยี่ยม ซึ่งมีความสามารถในการพูดที่ถูกต้องค่อนข้างมาก มีการออกเสียงที่ชัดเจนชัดคำ มีความคล่องแคล่วในการพูด ไม่ลังเล ความถูกต้องในเนื้อหาที่นำเสนอผลงานของตนเอง และทัศนคติที่ดีในการฝึกฝนการพูดเพื่อให้มีการนำเสนอผลงานที่น่าประทับใจที่สุด และจากการสังเกตพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษผ่านการทำกิจกรรมโครงการ ทำให้นักเรียนเกิดอุปนิสัยเชิงบวกในการเรียนรู้ ได้แก่ มีความมุ่งมั่นไม่ย่อท้อต่อการฝึกฝนการพูดประโยคซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว มีพัฒนาการในการออกเสียงที่ดีขึ้น เพื่อให้ผลงานการนำเสนอออกมาน่าประทับใจที่สุด และสามารถพูดนำเสนอผลงานได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง

ในการประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษผ่านสื่อมัลติมีเดีย มีผู้เรียน 5 คน ที่มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก พบว่านักเรียนมีการใช้ภาษาภายในการสื่อสาร มองกล้องในขณะที่พูดนำเสนอผลงาน มีความสามารถในการพูดอย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อย การพูดออกเสียงคำชัดเจน มีความคล่องแคล่วในการพูดนำเสนอ และสามารถใช้อุปกรณ์มัลติมีเดียในการออกแบบชิ้นงานวิดีโอคลิป เพื่อนำเสนอผลงานของตนเองได้อย่างสร้างสรรค์ น่าสนใจ

นอกจากนี้จากการสังเกตการประเมินการทำงานร่วมกันในแต่ละหน่วยเรียนนั้น พบว่าผู้เรียนทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบ มีการแบ่งหน้าที่การทำงานที่เท่ากัน ให้ความร่วมมือ มีส่วนร่วม มีการสื่อสารกันในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม และมีการช่วยเหลือเพื่อนต่างกลุ่ม การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ฐานโครงการที่ทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงนั้นพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ใฝ่เรียนรู้ในการค้นคว้าหาความรู้ และเลือกแหล่งความรู้ที่ตนต้องการเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการทำกิจกรรมของกลุ่มของนักเรียน

และจากการสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 8 คน ด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ ได้ข้อคำตอบสรุปได้ดังนี้

ข้อที่ 1 What have you learnt from this activity?

นักเรียนจำนวน 5 คน ตอบว่า นักเรียนได้เรียนรู้การทำอาหาร เมนูใหม่ที่นักเรียนไม่เคยทำมาก่อนซึ่งได้จากการค้นคว้าเพิ่มเติมจากความสนใจของตนเอง นักเรียนจำนวน 3 คน ตอบว่านักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับวัตถุดิบที่มีในโรงเรียน เครื่องปรุงสำหรับการทำอาหาร

ข้อที่ 2 What do you like most in this activity?

นักเรียนจำนวน 8 คน กล่าวว่าชื่นชอบกิจกรรมที่ได้ทำอาหารร่วมกับเพื่อน ๆ และได้ชิมอาหารของตัวเองและของเพื่อนต่างกลุ่ม

ข้อที่ 3 What would you like to do for next cooking activity?

นักเรียนจำนวน 3 คน อยากลองทำอาหารญี่ปุ่น นักเรียนจำนวน 3 คน อยากลองทำอาหารเกาหลี และนักเรียน 2 คน อยากทำอาหารพื้นเมืองของภาคต่างๆ ในประเทศไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องรูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์ มีพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคดิจิทัล หลังการใช้การใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา โดย ประชากรที่ใช้ศึกษาคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดบ้านม้า จำนวน 8 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้การศึกษา ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม 3) แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษผ่านสื่อมัลติมีเดีย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การออกแบบรูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัลนี้ เป็นการนำหลักการบูรณาการเนื้อหา วิธีการสอน และเทคโนโลยี (TPACK Model) มาใช้ โดยคำนึงถึงบริบทของโรงเรียน และคุณลักษณะของผู้เรียน นำมาออกแบบหน่วยการเรียนรู้การสอนสำหรับผู้เรียนในยุคพลิกผันดิจิทัลนี้ ให้ความสนใจ มีความทันสมัย ผู้เรียนรู้สึกอยากรู้ อยากเรียน รู้สึกทำทายความสามารถของตนเองในการทำกิจกรรม และมีความกระตือรือร้นในทุกคาบเรียนของการทำกิจกรรม จนเกิดกิจกรรมการเรียนรู้หัวข้อ Iron Chef Watbanma School ซึ่งประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ Unit 1: In the kitchen. Unit 2: In the garden. Unit 3: I can cook. Unit 4: Create my own dish. รวมจำนวน 20 ชั่วโมง ทั้งนี้การผนวกกับรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงงาน (PBL) ทำให้เกิดกระบวนการสอน 5 ขั้นตอน PRCRC คือ

1) Plan ขึ้นวางแผน ใช้กิจกรรมเกมทั้งแบบออนไลน์หรือออฟไลน์กระตุ้นความอยากรู้ อยากเรียนให้แก่ผู้เรียน ใช้คำถามแตกประเด็นให้ผู้เรียนค้นพบสิ่งที่ตนต้องการซึ่งกิจกรรม

จะสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังจะศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้วางแผนด้วยตนเองในสิ่งที่ต้องการทำและต้องการศึกษาค้นคว้า

2) Research ขั้นค้นคว้า ผู้เรียนเลือกสิ่งต้องการศึกษา โดยมีการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหา ขั้นตอนการทำ ตัวอย่างที่หลากหลาย และรวมถึงการใช้ภาษา เช่น คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างประโยคที่ต้องใช้ในการพูดนำเสนอ รวมไปถึงการค้นคว้าการออกเสียงคำศัพท์ หรือ ประโยคเพื่อการฝึกฝน

3) Collaboration ขั้นทำงานรวมพลัง ผู้เรียนช่วยกันทำงานเพื่อให้โครงการสำเร็จ ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนการทำโครงการ การเตรียมอุปกรณ์ วัตถุดิบการทำอาหาร การเตรียมข้อมูลความรู้ ที่ต้องใช้ในการประกอบอาหาร การถ่ายทำวิดีโอในแต่ละช่วง การถ่ายรูปลงงาน รับฟังความคิดเห็น ของเพื่อนในกลุ่ม มีความเคารพซึ่งกันและกัน

4) Reflection ขั้นสะท้อนผล ผู้เรียนได้สะท้อนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะกัน ในกลุ่ม และระหว่างกลุ่ม รวมถึงรับฟังข้อเสนอแนะจากครูผู้สอน แล้วผู้เรียนแก้ไขเพิ่มเติมในจุดที่ ต้องการพัฒนาก่อนการนำเสนอผลงาน

5) Public Presentation ขั้นนำเสนอผลงาน ผู้เรียนสร้างการนำเสนอและเผยแพร่ผลงาน ผ่านการพูดนำเสนอผ่านสื่อมัลติมีเดีย โดยผู้เรียนสามารถฝึกฝน ทำซ้ำ แก้ไขการพูดนำเสนอ และ ตัดต่อ กระทั่งเป็นชิ้นงานที่ดีที่สุดของผู้เรียน

และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ Quizizz.com, Wordwall.net, CANVA, CapCut, YouTube และ LINE Group ส่งผลให้เกิด กระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิทัล ได้แก่ ทักษะการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ทักษะการทำงานเป็นทีม และทักษะการใช้เทคโนโลยี

5.1.2 ผลการวัดทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน พบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะ การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย 39.25 คิดเป็นร้อยละ 78.50 มีการพัฒนาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ จึงสรุปได้ว่าการใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาสามารถ พัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 จากการศึกษาการรูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัลนี้ เกิดข้อค้นพบหลายประการ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง การใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยี (TPACK Model) ตามกรอบแนวคิดของ Mishra และ Koehler (2006) ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถนำหลักการเลือกใช้เนื้อหา วิธีการสอน และเทคโนโลยีมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและคุณลักษณะของผู้เรียน โดยครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านเนื้อหา กระบวนการวิชา ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ วิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม อีกทั้งวิธีการสอนที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของผู้เรียน มีกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และมีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมไปถึงการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมกับการใช้งานทั้งผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งความเข้าใจในบริบทของโรงเรียนและคุณลักษณะของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เพื่อที่จะพูดคุยสื่อสารความคิดของผู้เรียน ร่วมกันออกแบบหน่วยการเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียน คือ กิจกรรม Iron Chef Watbanma School ซึ่งประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ Unit 1: In the kitchen. Unit 2: In the garden. Unit 3: I can cook. Unit 4: Create my own dish. โดยการทำกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นเริ่มต้นจากสิ่งมีรอบตัวในโรงเรียนและขยายผลความรู้ไปสู่ภายนอกโรงเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ (Connectivism) (Siemens, 2005) โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ประสบการณ์เดิม ผสมกับความรู้นใหม่ที่ค้นคว้าเพิ่มเติมจากเครือข่ายออนไลน์ทำให้เกิดเป็นองค์ความรู้ และทำให้เกิดผลงานตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ประการที่สอง แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ผสมกับการสอนภาษาอังกฤษฐานโครงการ (PBL) เป็นแนวทางการสอนภาษาแบบเชิงรุก (Active Learning) ที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบการใช้ภาษาด้วยตนเอง ซึ่งการนำแนวทางการสอนทั้งสองรูปแบบนี้มาผนวกกัน เกิดเป็นกระบวนการสอน 5 ขั้นตอน PRCRP โดย

1) ขั้น Plan คือการวางแผน การใช้คำถามหรือกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้สงสัย กระตุ้นสร้างความสนใจในเนื้อหาตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมสังคมของไวโกตสกี (Sociocultural approach) ความจำของบุคคลนี้จะมีผลโดยตรงต่อความรู้สึก และกระบวนการคิดของเขาเมื่อรับรู้สิ่งใหม่ๆ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว

โดยเฉพาะสิ่งแวดลอมทางสังคมและวัฒนธรรมจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคล (Vygotsky, 1978: 86 - 87)

2) ชั้น Research ผู้เรียนค้นคว้าและศึกษาข้อมูลความรู้โดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยี และคำแนะนำช่วยเหลือ จากผู้สอน จากนั้นผู้เรียนจึงจัดกระทำกับข้อมูล ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้ นำมาสร้างความหมายของสิ่งนั้นด้วยตนเอง ได้เรียนรู้ข้อมูลทางภาษาด้วยตนเองผ่านการอ่าน ดู และฟังจากสื่อออนไลน์ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ (Connectivism) (Siemens, 2005) และมีความสอดคล้องกับสมมติฐานสิ่งนำเข้า (Input hypothesis) (Krashen, 1997) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเกิดได้จากการเข้าใจข้อมูลที่สามารถเข้าใจได้ โดยพัฒนาจากระดับความรู้ที่มีอยู่ขึ้นถัดไปอีกหนึ่งขั้นตามลำดับธรรมชาติ (I plus 1) คือผู้เรียนมีการประสบการณ์ความรู้เดิม แต่เมื่อได้ค้นคว้าเจอความรู้ใหม่ที่ ดูเหมือนเข้าใจยากแต่ก็สามารถที่จะเรียนรู้และเข้าใจภาษาที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมได้

3) ชั้น Collaborative ผู้เรียนรวมพลังกันสร้างสรรค์โครงการให้สำเร็จ สมาชิกต้องรับผิดชอบร่วมกันทั้งงานส่วนตนและงานส่วนตัว ตามที่ทิสนา แคมมณี (2554) กล่าวว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือ สามารถพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ และมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Long (1981, 1996) ที่อธิบายสมมติฐานปฏิสัมพันธ์ (Interaction hypothesis) คือ ความพยายามที่ผู้เรียนใช้ในการสร้างความเข้าใจตรงกันในการปฏิสัมพันธ์หรือการสื่อสารไม่ว่าด้วย การพูดซ้ำ การพูดเพื่อยืนยันความมั่นใจ การพูดเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ มีประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษา

4) ชั้น Reflection ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นสะท้อนความคิดของตนเอง และรับฟังผู้อื่นตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมสังคมของไวกอทสกี (Sociocultural approach) ซึ่งเกิดความจำที่มีผลโดยตรงต่อความรู้สึก และกระบวนการคิดของผู้เรียนเมื่อรับรู้ข้อเสนอแนะใหม่ๆ การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อนในกลุ่มและต่างกลุ่ม

5) ชั้น Public Presentation ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอผลงานผ่านสื่อมัลติมีเดีย โดยมีการพูดภาษาอังกฤษในการอธิบายกระบวนการทำงานขั้นตอนการทำงานต่างๆของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานสิ่งนำออก (Output hypothesis) (Swain, 1999) ที่กล่าวว่าหากผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝน การผลิตถ้อยคำในภาษาที่สองจากกิจกรรมจะช่วยเพิ่มความ

คล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถพูดนำเสนอได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้นจากการฝึกฝนและทำซ้ำกับเพื่อนร่วมกลุ่ม

ดังนั้นสรุปได้ว่ากระบวนการสอน 5 ขั้นตอน PRCRP เป็นกระบวนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้า ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และได้ฝึกทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในทุกกระบวนการสอน

ประการที่สาม การนำกระบวนการสอน 5 ขั้นตอน PRCRP ไปใช้ในแผนกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ภาษามากที่สุดในขั้นที่ 2 Research โดยผู้เรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบแหล่งข้อมูล ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟังจากแหล่งข้อมูล เกิดคลังคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในการพูดนำเสนอ และมีการค้นคว้าตัวอย่างการนำเสนอจากสื่อเครือข่ายออนไลน์ต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนได้เห็นรูปแบบการใช้ภาษาในการนำเสนอของชาวต่างประเทศที่หลากหลาย ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารมากที่สุดในขั้นที่ 3 Collaborative ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่มมีการพูดคุยสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลกันตลอดเวลา รวมไปถึงการฝึกพูดนำเสนอกับเพื่อนภายในกลุ่ม เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้แก่ตนเอง ผลัดเปลี่ยนกันถ่ายคลิปวิดีโอให้เพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งเพื่อนผู้พูดสามารถพูดซ้ำได้หลายรอบจนกว่าจะเกิดความถูกต้องที่สุด และผู้เรียนเกิดการลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน ในยุคพลิกผันดิจิทัลนี้จากกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ RCR (Research-Collaborative-Reflection) ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง มีการฝึกฝนการพูดด้วยตนเองและกับเพื่อนร่วมกลุ่ม มีการรวมพลังร่วมมือร่วมใจกันและกันเพื่อให้โครงการเกิดความสำเร็จ มีการแสดงความคิดเห็นให้แก่กัน ให้เกียรติเพื่อนร่วมชั้นเรียน เป็นผู้ฟังที่ดี และยอมรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อนและผู้สอน

ประการที่สี่ การเลือกใช้แอปพลิเคชันที่เหมาะสมกับผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องคำนึงถึงความพร้อมของอุปกรณ์ มีการชี้แจงและคำแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการใช้งาน โปรแกรม หรือแอปพลิเคชันก่อนการใช้งานจริง ทั้งนี้การเลือกแอปพลิเคชันที่ผู้เรียนชื่นชอบ สะดวก และง่ายต่อการใช้งาน ทำให้ผู้เรียนมีความใส่ใจในการทำงาน สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง และใช้ในการนำเสนอผลงานต่างๆ

5.2.2 ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนยุคพลิกผันดิจิทัลหลังการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาพัฒนาสูงขึ้นในระดับ

ดี (ร้อยละ 78.50) ซึ่งผู้เรียนเกิดทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ 5 ด้าน คือความสามารถในการพูด (Speaking ability) การออกเสียง (Pronunciation) ความคล่องแคล่ว (Fluency) ความถูกต้องด้านเนื้อหา (Validity in contents) และทัศนคติในการทำกิจกรรม (Attitude) ซึ่งผู้เรียนสามารถทำได้ระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 70 ซึ่ง ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดด้วยตนเองให้ถูกต้อง (Accuracy) จนเกิดความมั่นใจ และฝึกพูดกับเพื่อนผ่านสถานการณ์หรือเกมต่างๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำเสนอผลงานทั้งแบบพูดปากเปล่า และการพูดนำเสนอ ผ่านสื่อมัลติมีเดีย นั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammar) ด้วยเพื่อการสื่อความหมายที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ Canale and Swain (1980) ที่ได้ให้ความสำคัญกับ 3 องค์ประกอบนี้อย่างเท่ากัน ซึ่งทักษะที่เกิดขึ้นมากจากการเรียนการสอนที่เน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด

5.2.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาเพราะวิธีการสอนทางเทคโนโลยีทางภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ดังต่อไปนี้

- 1) ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกันภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม เพื่อแสดงความคิดเห็นต่างๆ และนำเสนอความคิดชิ้นงาน
- 2) ทักษะการใช้เทคโนโลยี นักเรียนได้เรียนรู้สืบเสาะความรู้ผ่านเว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์อาหารของกลุ่มตนเอง รวมทั้งการสืบค้นคำศัพท์ต่างๆที่ต้องใช้ และการใช้แอปพลิเคชันเพื่อการสร้างคลิปนำเสนอผลงานของตนเอง
- 3) ทักษะการทำงานร่วมกัน นักเรียนมีการแบ่งหน้าที่และบทบาท รู้จัดการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยร่วมมือร่วมใจสามัคคีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม
- 4) สามารถต่อยอดในอนาคตให้เกิดทักษะอาชีพพื้นฐาน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติการทำอาหารที่ชอบและได้ฝึกทักษะการค้าขายที่สามารถใช้ในการประกอบอาชีพค้าขายได้

5.3 ข้อจำกัดในการทำวิจัย

5.3.1 จำนวนนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีจำนวนน้อย แต่มีความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

5.3.2 การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนภายใต้สถานการณ์การแพร่เชื้อ โรคติดเชื้อ โควิด-19 ต้องคำนึงถึงการรักษาระยะห่าง การสวมหน้ากากอนามัยในการทำกิจกรรมตลอดเวลา

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) การใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาเพราะวิธีการสอนทางเทคโนโลยีทางภาษา ครูผู้สอนควรชี้แจงข้อตกลงข้อปฏิบัติให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจน เช่น เนื้อหาที่จะสอนและจุดประสงค์ของแต่ละบท เทคโนโลยีที่ใช้ อุปกรณ์ที่ต้องเตรียม แบบประเมินต่างๆในกิจกรรม ทั้งนี้ควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจเริ่มกิจกรรม เพื่อปฏิบัติในทางเดียวกัน และง่ายต่อการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน

2) ควรมอบหมายงานเพิ่มเติมที่ช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติมความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองรวมทั้งและฝึกทักษะการพูดด้วยตนเองที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ

3) ในการสรุปความรู้ควรใช้วิธีการนำเสนอร่วมกับนักเรียน โดยให้นักเรียนมีการพูดเพื่อโต้ตอบระหว่างคู่ ให้มากที่สุดเพราะเป็นการประเมินความเข้าใจ ของนักเรียนได้เชิงประจักษ์

5.4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

5.4.1 ควรมีการใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาเพราะวิธีการสอนทางเทคโนโลยีทางภาษาในการพัฒนา ความสามารถในด้านอื่นๆ เช่น การพัฒนาการพูดสร้างสรรค์ พัฒนาด้านการเขียนและการอ่าน เป็นต้น

5.4.2 ควรมีการศึกษาวิธีการหรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นนอกเหนือจาก TPACK Model ในการใช้สำหรับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น SAMR , CADDIE Model เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: **คุรุสภาลาดพร้าว**
- จารุณี ทิพยมณฑล. (2563). **การศึกษาภาษาสังคมและวัฒนธรรม**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : **จรัสสินทวงศ์การพิมพ์**.
- ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2561). **การออกแบบการเรียนรู้แนวดิจิทัล**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: **โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- ชนันภรณ์ อารีกุล. (2562). การศึกษาทางเลือก: รูปแบบการเรียนรู้ที่สำคัญสำหรับเจนเอเรชั่นแอลฟา. **วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์**, 3, 270-283. เข้าถึงจาก <https://so03.tcithaijo.org/index.php/jssr/article/view/204999>
- ชัยวัฒน์ แก้วพั่งงาม. (2018). **แนวทางในการผสมผสานดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการสอนภาษา**. **ภาษาปริทัศน์**. (33). หน้า 241-266
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). **80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). **นนทบุรี : พี บาลานซ์ดีไซด์แอนปริ้นติ้ง**.
- คนุดดา จามจุรี. (2563). **การออกแบบการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน Gen Z**. กรุงเทพฯ: **บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**
- ทิสนา เขมมณี. (2554). **รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย**. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่, มารุต พัฒนาผล. (2560). **กระบวนการค้นคว้าเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม**. **จรัสสินทวงศ์การพิมพ์**.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). **ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : **สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- ถนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เลหาจรัสแสง. (2561). **นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในยุคการเรียนรู้ 4.0**. **เชียงใหม่ : ตองสาม ดีไซน์**
- ทิสนา เขมมณี. (2556). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ : **ด่านสุทธาการพิมพ์**.
- เบญญาภา โสภณ. (2553). **คิดโครงการภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : **เป็นภาษาและศิลปะ**.

- พิชญ์สินี มะ โน. (2562). ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในยุค DIGITAL DISRUPTION ต่อการศึกษา. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 18(1), มกราคม – เมษายน.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2557). จิตวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- วารกรณ์ สามโกเศศ. (2559). รู้จัก **Disruptive Technologies**. เข้าถึงจาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/639505>
- วัฒนา มัคคสมัน. (2554). การสอนแบบโครงการ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศिता เข้มขันติถาวร. (2560). เรียนภาษาอังกฤษด้วยสื่อและกิจกรรมรอบตัว. (พิมพ์ครั้งที่ 1) สถาบันภาษาอังกฤษ. (ม.ป.ป.). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สกศ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด
- Bender, W. (2012). **Project-Based Learning: Differentiating Instruction for the 21st Century**
- Bueno, A., Madrid, D., & McLaren, N. (2006). **TEFL in Secondary Education**. (pp. 4-7). Granada: Editorial Universidad de Granada.
- Canale M. & Swain M. (1980). **Theoretical Base of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing**. Retrieved December 1, 2007.
- Chaisri Sriprom, A. R., Chirawan Sukwitthayakul, Natthicha Chansri. (2019). **Personality Traits of Thai Gen Z Undergraduates: Challenges in the EFL Classroom?** PASAA, 57, 165-190.
- Dewey, John. (2003). **Dictionary of Education**. New York: Philosophical Library. Derek: Rowntree.

- Elas, N., Majid, F. & Narasuman, S. (2019). **Development of Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK) For English Teachers: The Validity and Reliability**. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (iJET)*, 14(20), 18-33. Kassel, Germany: International Journal of Emerging Technology in Learning. Retrieved February 26, 2021 from <https://www.learntechlib.org/p/217117/>.
- Haines, Simon. (1991). **Project for the EFL Classroom: Resource Material for teacher**. UK, Walton-on-Thomas, Surry: Nelson
- Herring, M. C., Mishra, P., & Koehler, M. J. (2016). **Handbook of technological pedagogical content knowledge (TPACK) for educators**.
- Jack C. Richards and Theodore S. Rodgers. (n.d.). **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge University Press. pp.83-174
- Kasali, R. (2017). **Disruption**. Jakarta: Gramedia.
- Magana, S. (2017). **Disruptive classroom technologies: a framework for innovation in education**. (First edition. ed.). Corwin, A SAGE Company.
- Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). **Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge**. *Teachers College Record*, 108(6), 1017-1054.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). **Approaches and methods in language teaching**. (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Richards, Jack C. (2006). **Communicative Language Teaching Today**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Roblyer, M. D. Doering, A. H. (2013). **Integrating educational technology into teaching**. (6th ed.). International Edition. Pearson Education, Inc
- Schwab, Klaus. (2017) . **The Fourth Industrial Revolution**. London, England: Portfolio Penguin.
- Siti Jannatussholihah. Sugirin. (2020). "English Teacher Readiness in the Era of Disruption," **Education and Humanities Research, Vol. 461**, Atlantis Press, pp.38-41.
- Sriprom, C., Rungswang, A., Sukwitthayakul, C., & Chansri, N. (2019). **Personality Traits of Thai Gen Z Undergraduates: Challenges in the EFL Classroom**. *PASAA*, 57: 165-190

- Swallow, M. J., & Olofson, M. W. (2017). Contextual understandings in the TPACK framework. **Journal of Research on Technology in Education**, 49(3-4), 228-244.
- Trunk, P. (2011). **Generation Z will revolutionize education**. Retrieved June, 3, 2020, from <http://blog.penelopetrunk.com/2011/03/30/generation-z-willrevolutionize-education/>
- Shamim Akhter, Rustam Haidov, Abdul Majeed Rana, Dr. Abrar Hussain Qureshi. (2020). **EXPLORING THE SIGNIFICANCE OF SPEAKING SKILL FOR EFL LEARNERS**. PalArch's Journal of Archaeology of Egypt / Egyptology, 17(9), 6019-6030. Retrieved from <https://archives.palarch.nl/index.php/jae/article/view/5149>
- Siemens, G. (2004). **Connectivism. A Learning Theory for the Digital Age**. Retrieved January 17, 2022, from <http://www.elearnspace.org/Articles/Connectivism.htm>.
- Vygotsky, L. S (1997). **Thought and language**. Alex Kozulin revies and edit. Cambridge: The M. I. I. Press

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.ชนันท์ธิดา ประพิณ หัวหน้างานวิชาการและประกันคุณภาพ
โรงเรียนวัดบ้านม้า
2. นางจิรัญธินี คงจีน ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ 1
3. Mr. Taylor James Clifford Foreign Teacher of English Department
Wichai Wittaya School

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบประเมินความสอดคล้อง

แผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษา
เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล
นักเรียนมัธยมศึกษาที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า

คำชี้แจง: แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยีทางภาษาศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษายุคพลิกผันดิจิทัล นักเรียนมัธยมศึกษาที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงใน โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง

-1	หมายถึง	ความไม่สอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้อง

โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 1 Technological Pedagogical and Content Knowledge Model (TPACK Model) Lesson

Plans

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	ระบุพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ชัดเจน				
2.	มีความสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้				
3.	มีความครอบคลุมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย				
2. ด้านเนื้อหา					
1.	มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
2.	ระยะเวลาที่ใช้มีความเหมาะสม				
3.	มีการลำดับความยาก - ง่ายของเนื้อหา				
4.	มีความเหมาะสมกับระดับชั้น				
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1.	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร				
2.	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาอังกฤษฐานโครงงาน				
3.	มีการเลือกใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนที่เหมาะสม				
4. ด้านการวัดผลประเมินผล					
1.	วิธีวัด / เครื่องมือวัด สอดคล้องกับจุดประสงค์ สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้				
2.	เกณฑ์การประเมินมีความชัดเจนและเหมาะสม				
3.	การวัด / ประเมินผลสะท้อนคุณภาพทักษะการพูด				
4.	การวัด / ประเมินผลสะท้อนคุณภาพทักษะการทำงานกลุ่ม				
5.	การวัด / ประเมินผลสะท้อนคุณภาพทักษะการใช้เทคโนโลยี				

แบบประเมินความสอดคล้อง

เครื่องมือประเมินทักษะพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาอุบลราชธานี
นักเรียนมัธยมศึกษาที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า

คำชี้แจง: แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาอุบลราชธานี นักเรียนมัธยมศึกษาที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านม้า เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำให้การประเมินความเที่ยงตรงใน โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง

-1	หมายถึง	ความไม่สอดคล้องวัตถุประสงค์ของการศึกษา
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องวัตถุประสงค์ของการศึกษา
1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 1 แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ (Oral Presentation Rubrics)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
1. Speaking ability					
1.1	4 points: speak well and correctly.				
1.2	3 points: Speak well with only a few minor mistakes				
1.3	2 points: Speak well with only some mistakes.				
1.4	1 point: Speak with many mistakes				
2. Pronunciation					
2.1	4 points: Pronunciations are very clear.				
2.2	3 points: Pronunciations have a few mistakes.				
2.3	2 points: Pronunciation the words as they are written.				
2.4	1 point: Pronunciations have several mistakes.				
3. Fluency					
3.1	4 points: Speak fluently and clearly.				
3.2	3 points: Speak with some pauses and hesitation.				
3.3	2 points: Speak with many pauses and hesitation.				
3.4	1 point: Speak with many pauses and hesitation - Barely audible.				
4. Validity in contents					
4.1	4 points: Very clear and correct content.				
4.2	3 points: Most contents are correct.				
4.3	2 points: Some contents are correct.				
4.4	1 point: Lack of correct contents.				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
5. Attitude					
5.1	4 points: Has obviously prepare activity and makes and effort to have a good result.				
5.2	3 points: Has prepared the activity well enough to have a pretty nice result.				
5.3	2 points: Has worked only a little bit before but not good for good result.				
5.4	1 point: Has not prepared the activity at all and doesn't care about results.				

ตอนที่ 2 แบบประเมินผลงานนำเสนอด้วยมัลติมีเดีย (Multimedia Presentation Rubrics)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
1. Non-Verbal Skill					
1.1	4 points: Presents the project looking at the camera to make audience feel included.				
1.2	3 points: Looks at the camera to make audience feel included sometimes.				
1.3	2 points: Occasionally uses eye contact.				
1.4	1 point: Reads with no eye contact.				
2. Speaking ability					
2.1	4 points: speak well and correctly.				
2.2	3 points: Speak well with only a few minor mistakes.				
2.3	2 points: Speak well with only some mistakes.				
2.4	1 point: Speak with many mistakes				
3. Pronunciation					
3.1	4 points: Pronunciations are very clear.				
3.2	3 points: Pronunciations have a few mistakes.				
3.3	2 points: Pronunciation the words as they are written.				
3.4	1 point: Pronunciations have several mistakes.				
4. Fluency					
4.1	4 points: Speak fluently and clearly.				
4.2	3 points: Speak with some pauses and hesitation.				
4.3	2 points: Speak with many pauses and hesitation.				
4.4	1 point: Speak with many pauses and hesitation and barely audible				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
5. Multimedia					
5.1	4 points: Video used extensive images, music, and/or sounds that supported the information and enhanced the understanding of the inventions depicted.				
5.2	3 points: Video had multiple images, music, or sounds that connected directly to and supported the information.				
5.3	2 points: Video had a few images, music, or sounds, but they do not logically relate to the text or other information.				
5.4	1 point: Video used no images, music, or sounds beyond a talking head(s).				

ตอนที่ 3 แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (Group Work Rubrics)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
1. Equal Work					
1.1	4 points: Fully shared ideas and worked well with others.				
1.2	3 points: Participated half of the time .				
1.3	2 points: Did some of the work .				
1.4	1 point: Didn't help other teammates.				
2. Cooperation					
2.1	4 points: Took initiative in helping the group get organized.				
2.2	3 points: Worked agreeably with teammates.				
2.3	2 points: Had to be persuaded to cooperate.				
2.4	1 point: No cooperation.				
3. Participation					
3.1	4 points: Provided a lot of ideas.				
3.2	3 points: Participated in activities and made suggestions				
3.3	2 points: Listened to others but limited the amount of suggestions.				
3.4	1 point: Seemed bored with the activity and didn't participate.				
4. Communication					
4.1	4 points: Communicated clearly with others.				
4.2	3 points: Shared some ideas.				
4.3	2 points: Barely expressed ideas.				
4.4	1 point: Didn't express any ideas or concerns about building tower.				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
5. Support					
5.1	4 points: Assisted other partner.				
5.2	3 points: Offered encouragement to other partners.				
5.3	2 points: Seemed preoccupies with own project.				
5.4	1 point: Has Took little interest in other's projects.				

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ค

แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

และแบบประเมินผลการนำเสนอด้วยมัลติมีเดีย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

Oral Presentation Assessment

Unit

Students	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Validity in contents (4)	Attitude (4)	Total (20)
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Oral Presentation Assessment

Oral Presentation Rubrics

Features	Score Levels			
	4	3	2	1
Speaking ability	Speak well and correctly.	Speak well with only a few minor mistakes.	Speak well with only some mistakes.	Speak with many mistakes
Pronunciation	Pronunciations are very clear.	Pronunciations have a few mistakes.	Pronunciation the words as they are written.	Pronunciations have several mistakes.
Fluency	Speak fluently and clearly	-Speak with some pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation - Barely audible
Validity in contents	Very clear and correct content.	Most contents are correct.	Some contents are correct.	Lack of correct contents.
Attitude	Has obviously prepare activity and makes and effort to have a good result	Has prepared the activity well enough to have a pretty nice result.	Has worked only a little bit before but not good for good result.	Has not prepared the activity at all and doesn't care about results.

This rubrics was adapted from Assessment of young language learners: Anna Maria Canete Outeriral (2013)

Assessment Quality

Score	Quality Level
16-20	Very Good
13-15	Good
10-12	Fair
Less than 10	Improved

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

Group Work Assessment

Unit

Students	Equal Work (4)	Cooperation (4)	Participation (4)	Communication (4)	Support (4)	Total (20)
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Group Work Assessment

Group Work Rubrics

Features	Score Levels			
	4	3	2	1
Equal Work	Fully shared ideas and worked well with others	Participated half of the time	Did some of the work	Didn't help other teammates
Cooperation	Took initiative in helping the group get organized	Worked agreeably with teammates	Had to be persuaded to cooperate	No cooperation
Participation	Provided a lot of ideas	Participated in activities and made suggestions	Listened to others but limited the amount of suggestions	Seemed bored with the activity and didn't participate
Communication	Communicated clearly with others	Shared some ideas	Barely expressed ideas	Didn't express any ideas or concerns about building tower
Support	Assisted other partner	Offered encouragement to other partners	Seemed preoccupied with own project	Took little interest in other's projects

Assessment Quality

Score	Quality Level
16-20	Very Good
13-15	Good
10-12	Fair
Less than 10	Improved

แบบประเมินการนำเสนอผ่านสื่อมัลติมีเดีย

Multimedia Presentation Assessment

Unit

Students	Non-Verbal Skill (4)	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Multimedia (4)	Total (20)
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						

Video Clip Presentation Assessment

Multimedia Presentation Rubrics

Features	Score Levels			
	4	3	2	1
Non-Verbal Skill	Presents the project looking at the camera to make audience feel included.	Looks at the camera to make audience feel included sometimes.	Occasionally uses eye contact.	Reads with no eye contact
Speaking ability	speak well and correctly.	Speak well with only a few minor mistakes.	Speak well with only some mistakes.	Speak with many mistakes
Pronunciation	Pronunciations are very clear.	Pronunciations have a few mistakes.	Pronunciation the words as they are written.	Pronunciations have several mistakes.
Fluency	Speak fluently and clearly	Speak with some pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation and barely audible
Multimedia	Video used extensive images, music, and/or sounds that supported the information and enhanced the understanding of the inventions depicted	Video had multiple images, music, or sounds that connected directly to and supported the information	Video had a few images, music, or sounds, but they do not logically relate to the text or other information.	Video used no images, music, or sounds beyond a talking head(s)

Assessment Quality

Score	Quality Level
16-20	Very Good
13-15	Good
10-12	Fair
Less than 10	Improved

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รหัสรายวิชา 21202 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
จำนวน 20 ชั่วโมง

ศึกษา ค้นคว้าวิเคราะห์ คำศัพท์ ข้อมูล ข้อความ และประโยคสนทนาที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทำอาหาร พูดสื่อสารสนทนาเกี่ยวกับบทบาทในหน้าที่ความรับผิดชอบ และแสดงความคิดเห็นให้เหตุผลกับผู้อื่นตามความเหมาะสม พูดสื่อสารเพื่อบอกส่วนผสมและขั้นตอนของการทำอาหาร และพูดสนทนาเพื่อนำเสนอเมนูอาหาร

โดยใช้กระบวนการฝึกปฏิบัติการพูดสนทนา สื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการทำอาหาร หน้าที่ความรับผิดชอบ ฝึกออกเสียง สำเนียงตามเจ้าของภาษาจากสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลอง

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการทำงาน พูดสนทนาและแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เบื้องต้น มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ฝึกฝน ตนเองตามความสามารถเพื่อส่งเสริมศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทำอาหาร สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อประกอบอาชีพ

ผลการเรียนรู้

- ผ 1. ระบุคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การทำอาหาร ส่วนผสมและวัตถุดิบที่มีในห้องครัวและสวนโรงเรียน
- ผ 2. ลงมือทำอาหารและอธิบายขั้นตอนการทำอาหาร
- ผ 3. วางแผนการทำโครงการอย่างเป็นระบบ
- ผ 4. สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับขั้นตอนการทำอาหารได้
- ผ 5. นำเสนอผลงานผ่านสื่อมัลติมีเดียได้

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

TPACK Model Proto Syllabus

Course Description

The course is designed to improve learners' English proficiency with a primary emphasis on the speaking skill. The following language areas are targets: speaking accuracy, fluency, complexity, pragmatics, and pronunciation. These are practiced through a cooking project including a presentation of their dishes, small talk, oral summary and giving opinions. The content and language of this course are integrated with technology and cooking skill i.e. local dishes, international dishes and drinks.

Course objectives

Students will be able to:

1. identify and describe the kitchenware and the ingredients in the kitchen and the school garden.
2. cook and explain how to cook their dishes.
3. plan their cooking project.
4. talk about their dishes.
5. present their dish with multimedia.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Course Contents

English for communication 2 (E 21202)

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ต1.2 ม.1/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน

ต1.2 ม.1/5 พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องราวๆใกล้ๆตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

3. ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ข้อ 1 ระบุคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การทำอาหาร ส่วนผสมและวัตถุดิบที่มีในห้องครัว และสวน โรงเรียน

ผลการเรียนรู้ข้อ 2 ลงมือทำอาหารและอธิบายขั้นตอนการทำอาหาร

ผลการเรียนรู้ข้อ 3 วางแผนการทำโครงการอย่างเป็นระบบ

ผลการเรียนรู้ข้อ 4 สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับขั้นตอนการทำอาหารได้

ผลการเรียนรู้ข้อ 5 นำเสนอผลงานผ่านสื่อมัลติมีเดียได้

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

TPACK Model in Language Education Proto-Syllabus

Unit	Content Knowledge		Pedagogical Knowledge (CLT+PBL)	Technology Knowledge	Assessment
	Topic	Terminal Objectives			
1 (4 hours)	In the kitchen - kitchenware - ingredients in the kitchen - materials - cooking verbs	- identify and describe the kitchenware and ingredients in the kitchen.	- Information Gap - Survey the kitchen.	-Vocabulary Online Game (Quizizz) - In my kitchen infographic (Canva) - Activity book	- pre-test - Oral presentation with infographic
2 (2 hours)	In the garden - kitchenware - ingredients in the garden.	- identify and describe ingredients in the school garden.	Survey the school garden.	-Vocabulary Online Game (Wordwall) - Make a classroom video clip. (CapCut) - Activity book	- Oral presentation - Group work
3 (6 hours)	I can cook. - Plan and cook some dishes using ingredients in school garden.	- cook and explain how to cook their dishes. - talk about their dishes.	- Plan - Cook - Present - Feedback and Reflection.	- Search for recipes on the internet. (YouTube) - Activity book	- Oral Presentation - Group work
4 (8 hours)	Create my own dish.	- plan their cooking project. - cook the dish. - talk about their dishes. - present their dish with multimedia.	- Plan - Cook - Present - Feedback and Reflection.	- Search for recipes on the internet. (YouTube) - Make a presentation with a clip video. (CapCut)	- Group work - Multimedia presentation - post-test

Technological Pedagogical and Content Knowledge Model (TPACK Model) Lesson Plans

Subject: English for communication 2 (E 21202)

Level: Secondary 1

Unit 1: In the kitchen

Timing: 4 hours

Contents	
Objectives:	<ul style="list-style-type: none"> - To identify the kitchenware and the ingredients in the kitchen. - To describe the kitchen. - To make a presentation with a short clip.
Language Function	
<ul style="list-style-type: none"> - What's this? - Tell us about your kitchen. - What ingredients did you find in the kitchen? 	<p style="margin-left: 20px;">This's a/an</p> <p style="margin-left: 20px;">In my kitchen, there are, and</p> <p style="margin-left: 20px;">I found,, and</p>

Period 1 Teaching Procedures

Students do the pre-test.

(1 hour)

Period 2 Teaching Procedures

(1 hour)

Objectives:

- To identify kitchenware in the kitchen.

PRCPR Stages	Descriptions	Interaction	Technology/M aterials
Plan 5 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Ask students about Iron Chef show. <ul style="list-style-type: none"> - Have they ever watched the show? - Would they love to cook some dishes? - What do they know about their kitchen? • Show a part of Iron Chef show. 	T-Ss	YouTube https://youtu.be/_A9yEd3kgj8
Research 20 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Make 2 groups of students then survey the school kitchen. • Each group has 10 minutes to remember the kitchenware then tell the class what they find in the kitchen. • Teacher models and drills the kitchenware words in the school kitchen. 	Ss-Ss Ss-Ss	Kitchenware

	<ul style="list-style-type: none"> • Students practice asking and answer. - What's this? - This's a/an 	T-Ss Ss-T	
Collaboration 15 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Mingling activity - Each Students choose a kitchenware and ask to a friend. Q: What's this? A: This's a/an..... - Then switch the kitchenware and ask next friend. - They have 10 minutes to practice. - Teacher monitors and give feedback. 	S-S	Kitchenware
Reflection 15 mins	<ul style="list-style-type: none"> - Students give reflection to friend's drawing. 	S-S	PowerPoint
Public Presentation 5 mins	Students present their own kitchen with show friend's drawing to class	S-Ss	

Period 3 Teaching Procedures

(1 hours)

Objectives:

- To describe about the kitchen.
- To make a presentation with a short clip.

PRCPR Stages	Descriptions	Interaction	Technology/Materials
Plan 5 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Quizizz Game: Review the vocabulary from last class. 	T-Ss	quizizz.com
Research 10 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Review students' work from last class about the kitchenware at home. • Student writes the kitchenware list in the sentence "In my kitchen, there are,, and" • Student talks to a friend about kitchenware at home. • Teacher monitors and gives feedback. 	S-S	Activity book
Collaboration 25 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Students create an infographic about the kitchenware at home using CANVA application. • Students present the kitchenware at home through the infographic and use CapCut to make a short clip for presentation. • Teacher monitors and gives feedback. 	T-S	Activity book page 1 CANVA Application
Reflection 15 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Students give reflection to their own work and redesign on CANVA 	S	CANVA Application
Public Presentation 5 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Students present their short video clip to class. • Students and teacher give some feedbacks for each video clip. 	S-T	CapCut Application

Period 4 Teaching Procedures

(1 hours)

Objectives:

- To identify the ingredients in the kitchen.

PRCPR Stages	Descriptions	Interaction	Technology/ Materials
Plan 5 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Quizizz: The Ingredients Vocabulary game 	T-Ss	quizizz.com
Research 15 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Make 2 groups of students then search the ingredients in the school kitchen. • Each group has 10 minutes to remember the ingredients then tell to the class what did they find in the kitchen. • Students list the ingredients in the activity book page 2. • Students can search for English word on the internet. <p>They talk in the group about what the found in the kitchen.</p> <p>“I found , and</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teacher monitors and gives feedback. 	Ss-Ss	<ul style="list-style-type: none"> - Ingredients - Activity book page 2
Collaboration 20 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Students practice speaking from their list and take turn to record a video clip with: <p>Q : What ingredients did you find in the kitchen? A : I found , and</p> <ul style="list-style-type: none"> • Students make their clip with CapCut • Teacher monitors and gives feedback. 	S-S	CapCut
Reflection 5 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Students reflect their work and teacher gives some feedback. 	S-S	
Public Presentation 15 mins	<ul style="list-style-type: none"> • Students present their clip to friends. 	S-Ss	

Note:

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างการใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชัน

Quizizz Vocabulary Game

Topic: Kitchenware

Quizizz interface showing a quiz titled "Kitchenware" with 10 questions. The first question is a multiple-choice question: "Q. What is this?" with an image of a measuring spoon. The answer choices are: fork, measuring spoons, spoon, and mixing bowl. The second question is also a multiple-choice question: "Q. What is this?" with an image of a plate. The answer choices are: plate, tray, mixing bowl, and pan.

Quizizz interface showing a quiz titled "Kitchenware" with 10 questions. The third question is a multiple-choice question: "Q. What is this?" with an image of a chopstick. The answer choices are: chopstick, spoon, fork, and tong. The fourth question is a multiple-choice question: "Q. What is this?" with an image of a stove. The answer choices are: stove, knife, oven, and mortar. The fifth question is a multiple-choice question: "Q. What are these?" with an image of a mortar and pestle. The answer choices are: chopstick and spoon, fork and pestle, mortar and pestle, and mortar and spon.

Quizizz Vocabulary Game

Topic: Ingredients in the kitchen

Quizizz
Aris Lalitta
Basic account
Upgrade to super
Create

Explore
My library
Reports
Classes
Settings
More

Search

Ingredients
0% average accuracy
> 0 plays
6th - 7th grade
English

Start a live quiz | Assign homework

5 questions

1. Multiple-choice (30 seconds)
Q. Which picture is garlic?
answer choices
[Garlic] [Tomato] [Lime] [Chili pepper]

Quizizz
Aris Lalitta
Basic account
Upgrade to super
Create

Explore
My library
Reports
Classes
Settings
More

Search

Start a live quiz | Assign homework

2. Fill-in-the-Blank (1 minute)
Q. What does it mean in Thai?
"lime"
answer
ลิ้ม

3. Fill-in-the-Blank (1 minute)
Q. What does it mean in Thai?
"butter"
answer
เนย

4. Fill-in-the-Blank (1 minute)
Q. What does it mean in Thai?
"Fish sauce"
answer
น้ำปลา

5. Fill-in-the-Blank (1 minute)
Q. What does it mean in Thai?
"sugar"
answer
น้ำตาล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างสมุดบันทึกกิจกรรม Iron Chef Watbanma School

และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

Describing My Kitchen

Activity Book Page 1

Directions: Use the Canva Application, make a poster about the cookware in your kitchen and present it to the class.

อิตตทานิ ทมยหนุตี ปณหิตตา
CHIANG MAI UNIVERSITY 1964

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

SCAN ME

Describe your kitchen.

.....

.....

.....

In My Kitchen

Directions: Search the kitchen, list the ingredients you have for cooking.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

In My Garden

Directions: Search the garden, list the ingredients you have for cooking.

.....

.....

.....

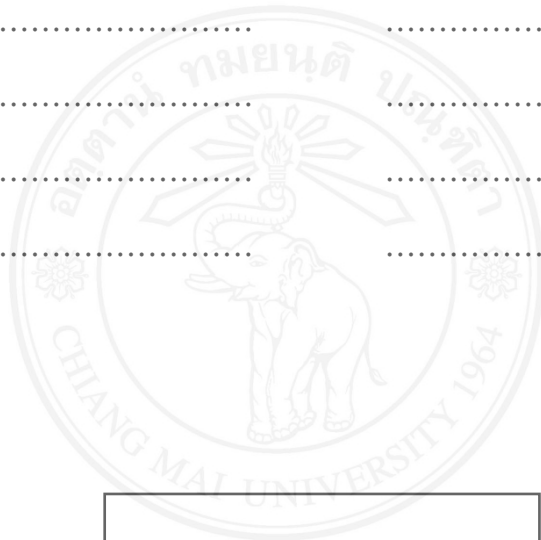
.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

**Scan here to see a video
of the activity.**

I Can Cook

Directions: Choose one main ingredient from the garden and create a recipe.

We will use to cook
(main ingredient) (name of the dish)

Ingredients:

.....
.....
.....
.....
.....

Recipe

First,.....
.....
.....

Next,.....
.....
.....

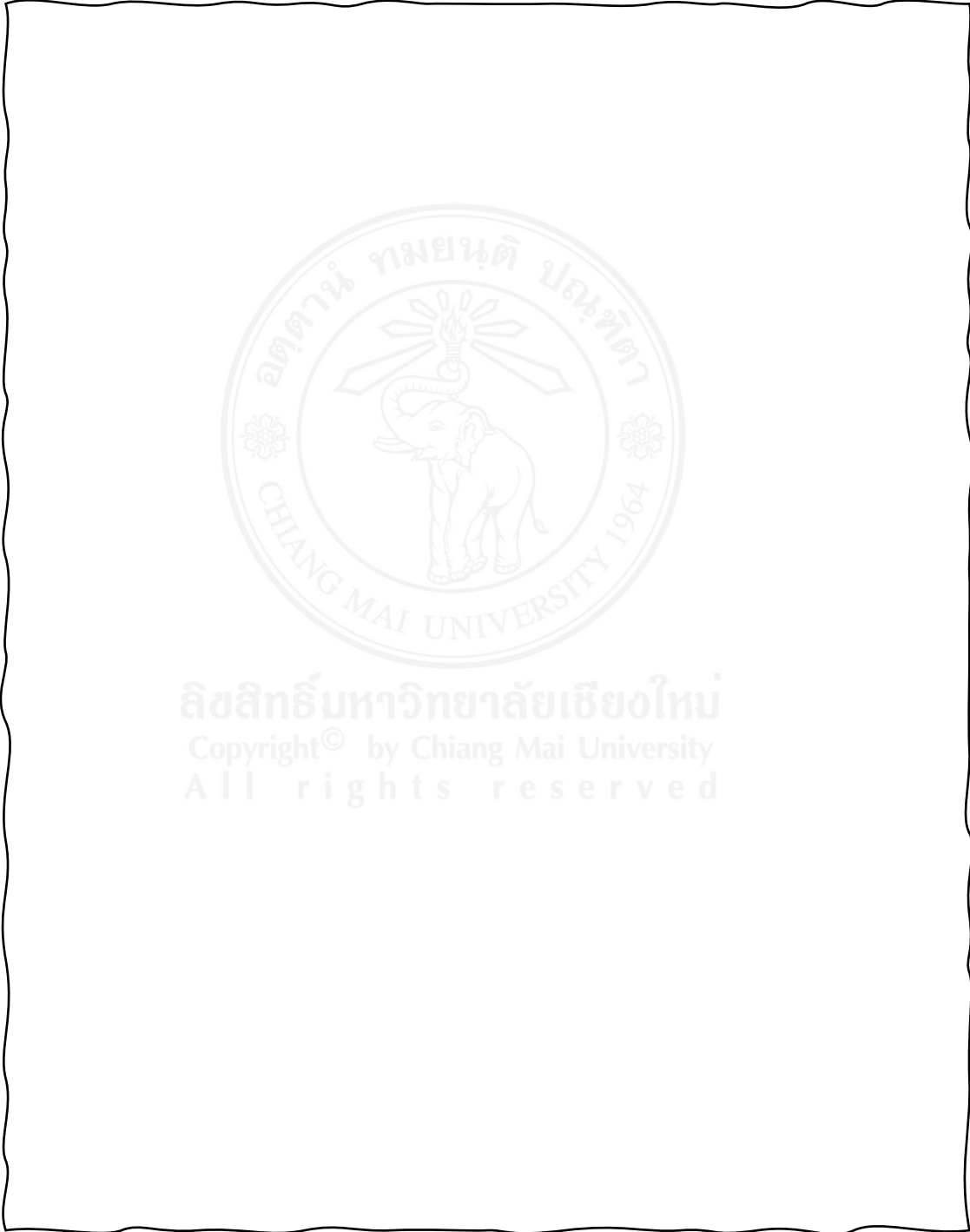
Then,.....
.....
.....

After that,
.....
.....

Finally,.....
.....
.....

Directions: Cut out some pictures of your dish and glue them in the space below.

Name of dish #1

Create My Own Dish

Directions: Choose one ingredient from your home and create a recipe.

We will cook
(name of the dish)

Ingredients:

.....
.....
.....
.....
.....

Recipe

First,.....
.....

Next,.....
.....

Then,.....
.....

After that,
.....

Finally,.....
.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Directions: Cut out some pictures of your dish and glue them in the space below.

We cook

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

**Scan here to see a video of us
cooking.**

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

Name.....Class.....No.....

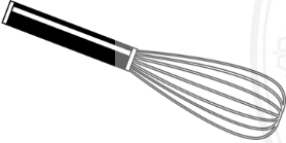

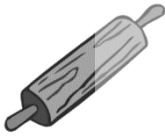

Pre-Test/Post-test

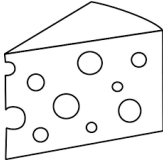

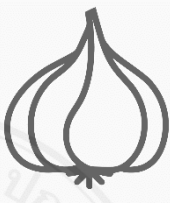

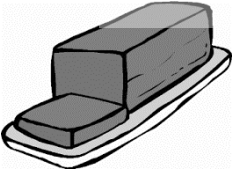

English for Communication 2

Secondary 1

Term 2 Year 2021

Part 1 : Choose the correct word. (20 points)

<p>1.</p> <p>a) knife b) frying pan c) cutting board d) peeler</p> 	<p>2.</p> <p>a) spoon b) frying pan c) knife d) spatula</p>
<p>3.</p> <p>a) whisk b) bowl c) peeler d) knife</p> 	<p>4.</p> <p>a) whisk b) bowl c) peeler d) knife</p>
<p>5.</p> <p>a) peeler b) rolling pin c) cutting board d) bowl</p> 	<p>6.</p> <p>a) pot b) bowl c) tong d) fork</p>
<p>7.</p> <p>a) plate b) bowl c) cutting board d) peeler</p> 	<p>8.</p> <p>a) pot b) bowl c) tong d) fork</p>
<p>9.</p> <p>a) plate b) bowl c) cutting board d) peeler</p> 	<p>10.</p> <p>a) whisk b) bowl c) peeler d) knife</p>

<p>11.</p> <p>a) cooking oil b) butter c) cheese d) sugar</p>	<p>12.</p> <p>a) cheese b) butter c) garlic d) tomato</p>
<p>13.</p> <p>a) ketchup b) fish sauce c) cooking oil d) milk</p>	<p>14.</p> <p>a) potato b) tomato c) garlic d) lime</p>
<p>15.</p> <p>a) cilantro b) lime c) garlic d) tomato</p>	<p>16.</p> <p>a) lime b) potato c) tomato d) orange</p>
<p>17.</p> <p>a) water b) cooking oil c) ketchup d) butter</p>	<p>18.</p> <p>a) flour b) cheese c) butter d) sugar</p>
<p>19.</p> <p>a) sugar b) ham c) butter d) ice</p>	<p>20.</p> <p>a) lime b) onion c) garlic d) chili</p>

Part 2: Fill the kitchen actions. (10 points)

cut / bake / fry / beat / peel
 pour / boil / stir / add / chop

1.beat.....

2.fry.....

3.cut.....

4.bake.....

5.peel.....

6.pour.....

7.stir.....

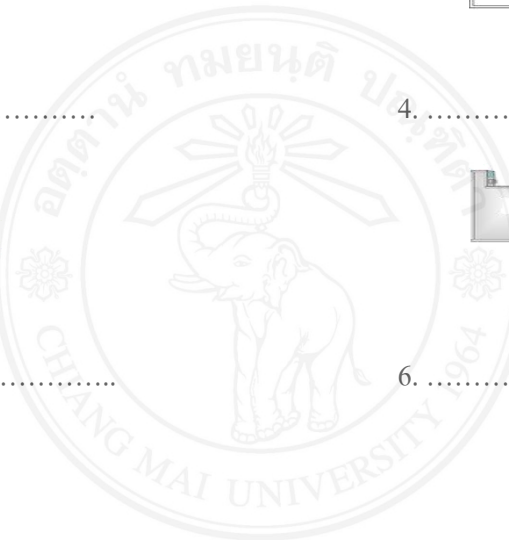
8.boil.....

9.chop.....

10.add.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

Part 3 Speaking: Introduce yourself. Tell about what can you cook and how?

(20 points)

แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

Oral Presentation Assessment

Part 3: Speaking Test

Students	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Validity in contents (4)	Attitude (4)	Total (20)
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Oral Presentation Assessment

Oral Presentation Rubrics

Features	Score Levels			
	4	3	2	1
Speaking ability	Speak well and correctly.	Speak well with only a few minor mistakes.	Speak well with only some mistakes.	Speak with many mistakes
Pronunciation	Pronunciations are very clear.	Pronunciations have a few mistakes.	Pronunciation the words as they are written.	Pronunciations have several mistakes.
Fluency	Speak fluently and clearly	-Speak with some pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation	Speak with many pauses and hesitation - Barely audible
Validity in contents	Very clear and correct content.	Most contents are correct.	Some contents are correct.	Lack of correct contents.
Attitude	Has obviously prepare activity and makes and effort to have a good result	Has prepared the activity well enough to have a pretty nice result.	Has worked only a little bit before but not good for good result.	Has not prepared the activity at all and doesn't care about results.

Assessment Quality

Score	Quality Level
16-20	Very Good
13-15	Good
10-12	Fair
Less than 10	Improved

แบบบันทึกคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

Oral Presentation Assessment

Unit

Students	Pre-Test Total			Post-Test Total		
	Test (30)	Speaking (20)	Total (50)	Test (30)	Speaking (20)	Total (50)
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ฉ

ตารางสรุปผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ตารางสรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
ตารางสรุปผลการประเมินผลงานนำเสนอด้วยมัลติมีเดีย
และตารางสรุปผลก่อนเรียนและหลังเรียน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

Oral Presentation Assessment

Unit 1 In the kitchen

Students	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Validity in contents (4)	Attitude (4)	Total (20)	Quality
1	3	2	2	3	3	13	Good
2	3	3	4	4	4	18	Very Good
3	1	2	2	3	3	11	Fair
4	3	2	4	3	4	16	Very Good
5	3	2	4	3	4	16	Very Good
6	3	3	3	3	2	14	Good
7	3	2	3	3	3	14	Good
8	2	2	3	3	3	13	Good
\bar{X}	2.63	2.25	3.13	3.13	3.25	14.38	

แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

Oral Presentation Assessment

Unit 2 In the garden.

Students	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Validity in contents (4)	Attitude (4)	Total (20)	Quality
1	3	2	3	3	4	15	Good
2	4	3	4	4	4	19	Very Good
3	3	2	2	2	3	12	Fair
4	3	3	4	3	4	17	Very Good
5	3	2	4	3	4	16	Very Good
6	3	3	3	3	3	15	Good
7	3	2	3	3	3	14	Good
8	2	2	3	3	3	13	Good
\bar{X}	3.00	2.38	3.25	3.00	3.50	15.13	

แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

Oral Presentation Assessment

Unit 3 I can cook.

Students	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Validity in contents (4)	Attitude (4)	Total (20)	Quality
1	2	2	2	2	4	12	Fair
2	3	2	3	2	3	13	Good
3	2	2	2	2	2	10	Fair
4	2	2	3	3	3	13	Good
5	2	2	2	3	3	12	Fair
6	3	3	3	3	3	15	Good
7	3	2	3	3	3	14	Good
8	2	2	3	3	3	13	Good
\bar{X}	2.38	2.13	2.63	2.63	3.00	12.75	

แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

Oral Presentation Assessment

Unit 4 Create my own dish

Students	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Validity in contents (4)	Attitude (4)	Total (20)	Quality
1	3	3	2	3	4	15	Good
2	4	3	4	4	4	19	Very Good
3	2	2	2	3	3	12	Fair
4	3	3	3	4	4	17	Very Good
5	4	2	2	4	4	16	Very Good
6	3	3	3	3	4	16	Very Good
7	3	2	3	3	4	15	Good
8	2	2	3	3	4	14	Good
\bar{X}	3.00	2.50	2.75	3.38	3.88	15.50	

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

Group Work Assessment

Unit 3 I can cook.

Students	Equal Work (4)	Cooperation (4)	Participation (4)	Communication (4)	Support (4)	Total (20)	Quality
1	4	4	4	3	4	19	Very Good
2	4	4	4	4	4	20	Very Good
3	4	3	3	2	3	15	Good
4	4	4	4	3	4	19	Very Good
5	4	4	4	4	4	20	Very Good
6	4	4	4	3	3	18	Very Good
7	4	4	4	4	3	19	Very Good
8	4	4	4	4	3	19	Very Good
\bar{X}	4.00	3.88	3.88	3.38	3.50	18.63	

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

Group Work Assessment

Unit 4 Create my own dish

Students	Equal Work (4)	Cooperation (4)	Participation (4)	Communication (4)	Support (4)	Total (20)	Quality
1	4	4	4	3	4	19	Very Good
2	4	4	4	4	4	20	Very Good
3	4	3	3	3	4	17	Very Good
4	4	4	4	3	4	19	Very Good
5	4	4	4	4	4	20	Very Good
6	4	4	4	3	4	19	Very Good
7	4	4	4	4	4	20	Very Good
8	4	4	4	4	3	19	Very Good
\bar{X}	4.00	3.88	3.88	3.50	3.88	19.13	

แบบประเมินการนำเสนอผ่านสื่อมัลติมีเดีย

Multimedia Presentation Assessment

Unit 4 Create my own dish

Students	Non-Verbal Skill (4)	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Multimedia (4)	Total (20)	Quality
1	2	3	3	3	4	15	Good
2	4	4	3	4	4	19	Very Good
3	1	2	2	3	3	11	Fair
4	3	3	3	3	4	16	Very Good
5	4	3	3	4	4	18	Very Good
6	3	3	3	3	4	16	Very Good
7	4	3	3	3	4	17	Very Good
8	3	2	3	4	3	15	Good
\bar{X}	3.00	2.88	2.88	3.38	3.75	15.88	

แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

Pre-Test Part 3: Speaking Test

Students	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Validity in contents (4)	Attitude (4)	Total (20)	Quality
1	1	2	1	2	2	8	Improved
2	2	3	1	2	2	10	Fair
3	1	1	1	2	2	7	Improved
4	2	2	1	2	2	9	Improved
5	2	1	1	2	2	8	Improved
6	1	1	1	2	2	7	Improved
7	2	2	1	2	2	9	Improved
8	1	1	1	2	2	7	Improved
\bar{X}	1.5	1.63	1	2	2	8.13	

แบบประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

Post-Test Part 3: Speaking Test

Students	Speaking ability (4)	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Validity in contents (4)	Attitude (4)	Total (20)	Quality
1	3	2	2	2	3	12	Fair
2	3	3	3	3	4	16	Very Good
3	2	2	2	2	3	11	Fair
4	3	3	3	3	4	16	Very Good
5	2	2	3	3	4	14	Good
6	3	3	2	2	3	13	Good
7	3	3	3	2	4	15	Good
8	3	2	2	2	4	13	Good
\bar{X}	2.75	2.5	2.5	2.38	3.63	13.75	

แบบบันทึกคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

Pre-Test and Post-Test Score

Students	Pre-Test Total				Post-Test Total			
	Test (30)	Speaking (20)	Total (50)	ค่า ร้อยละ	Test (30)	Speaking (20)	Total (50)	ค่า ร้อยละ
1	12	8	20	40	25	12	37	74
2	17	10	27	54	28	16	44	88
3	10	7	17	34	20	11	31	62
4	15	9	24	48	27	16	43	86
5	13	8	21	42	28	14	42	84
6	16	7	23	46	25	13	38	76
7	14	9	23	46	26	15	41	82
8	16	7	23	46	25	13	38	76
\bar{X}	14.13	8.13	22.25		25.50	13.75	39.25	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

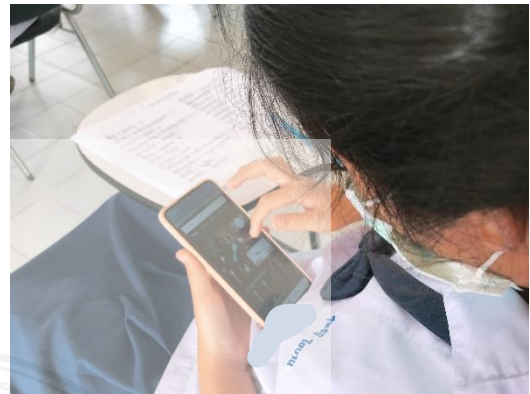

ภาควิชา
ตัวอย่างการทำกิจกรรมและผลงานนักเรียน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพกิจกรรม Unit 1: In the kitchen

นักเรียนทำกิจกรรมผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วย Quizizz และสร้างผลงานด้วย Canva Application

กิจกรรมสำรวจห้องครัวและฝึกพูดผ่านกิจกรรม Mingling

ภาพกิจกรรม Unit 2: In the Garden

นักเรียนสำรวจสวนรอบโรงเรียนว่ามีวัตถุดิบอะไรสามารถนำมาประกอบอาหารได้บ้าง

ภาพกิจกรรม Unit 3: I can cook.

นักเรียนวางแผนเกี่ยวกับการทำอาหารจากวัตถุดิบในโรงเรียน และลงมือปฏิบัติทำอาหารแล้ว
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

ภาพกิจกรรม Unit 4: Create my own dish.

นักเรียนวางแผนเกี่ยวกับการทำอาหารอยากทำ และลงมือปฏิบัติทำอาหาร นำเสนอในรูปแบบคลิปวิดีโอ

ตัวอย่าง Iron Chef Watbanma School Activity Book

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวลลิตตา กักคิวนิช

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551

ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาธุรกิจการบิน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2552 – 2554

ครู โรงเรียนฐานปัญญา กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2554 – 2558

ครูภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ
โรงเรียนนานาชาติปัญญาเด่น เชียงใหม่

พ.ศ. 2558 – 2559

ครูภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ
สถาบันภาษา We learn Thai, เชียงใหม่

พ.ศ. 2559 – 2560

ครูภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรังสิต เชียงใหม่

พ.ศ. 2560 – ปัจจุบัน

ครู โรงเรียนวัดบ้านม้า อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลำพูน เขต 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved